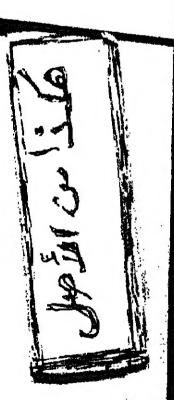

בני גל. בין בית־אורן לבית־אל. מעגל סגור ₪ תיאטרון חיפה, פרופיל אמנותי עם פוליטיקה. פטיש בברך ₪ בועז רפופורט ז"ל, הבן של גברוש. אדם בעקבות גורלו ₪ חוזרים לטוגו ₪ יוטומניה. מעבר לביטלמניה ₪

כ"ב בסיון, תשמ"ז 19.6.1987

כחול בממלכת הירוקים

Marin Life

נ"ב בסיון, תשמ"ז 19.6.1987 ס 1987 כל הזבריות שכמרות ל"מעריב" This Magazine is a Supplement to Maanly International Edition

b
Ų
,
7
ņ
,

18 כחול בין ירוקים מאת יוסף ולטר

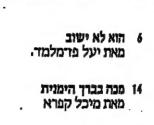
25 אין מנוחה נכונה מאת סימה קדמון

"טיול "סופשבוע" 31 מאת נילי פרידלנדר

46 דניאל מאת תלמה אדמון

לאכול בחוץ מאת מאו"ל

בשער) תא"ל ניודא רום (כתבח בעמודים 1/22) צילום: שמואל רחמני

34. יוטומניה מאת אבי מורגנשטרן

32. שטח פרטי, מאיר עמית מאת נורית ברצקי

40 לא טנטימנטים. אינטרטים מאת יאיר לפיד

50 הנס של סאן־אנטוניו מאת יהודית תנוך

57 פנטהאון מאת יגאל לב

59 הורוסקום

הכרמיס העדיף.

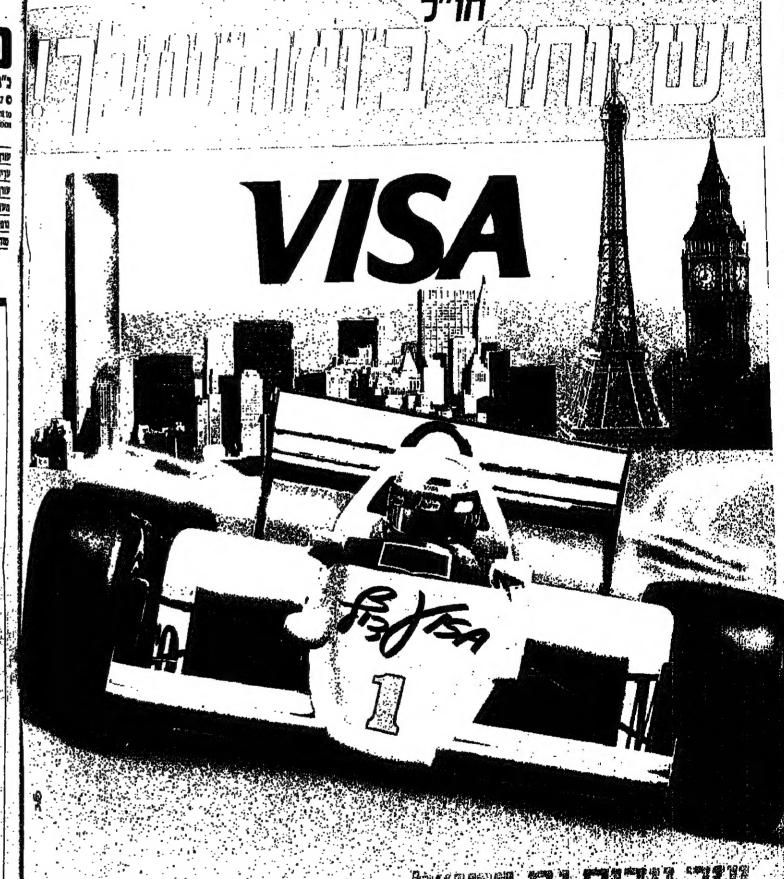
VISA

ויוה יותר טוב מכסף. mittel wa D along in all colors as a last of an interior

MARKET AND

"מערוב" למני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

עודך ישומשבוע", צבי לביא, ומצא השבוע בחומשה.

D'HALLITINITE

רק בכרמים "ויזה" חוכל לערוך את כל קויותיך כחו"ל ולמשוך . מזומנים ב"כספומטים" ובכנקים בחו"ל וחשבונך יחויב בתשלומים שיקליים.

אפשרות לפרעון מוקדם ומספר תשלומים גמיש - לפי בחירתך.

נש לסניף הבנק שלך וחתום על תוכנית אבל לחו"ל. "מנוסט על ניצול הקצבה של \$2000.

September 1

מאת יעל פו־מלמד צילומים: יוסי זמיר תים עשרה שנים לקח לן לבני גל המסע מכית־אורן
לבית אל, ובדרך כמעט שנשרטה נפשו מייטרים. הוא
וציפש את אלוהיו ביערות איטליה, במינור כגרמניה,
שלוות נפשו כבית אל. ג'עני מלא קסם, בן 41, אב לשישה ילדים,
עברית ערכנית עם כל חידושי הסלנג, וקו ושפם עבות, כיפה
סרוגה, מגדלים תנ'כיים, דינורים על קדושת הארץ.
כית אל, יום שישי שעבר, אנשים צעירים מספורם נינות ענק
יקהשיות ליד וילות ישהפיות שנבנו בהרבה אהבה וברבה ויעה של "שכנינו מהכפרים הסמוכים" למנינו מהכפרים המפוכים".
במנדש הכדורסל מתאמנים עשרה צעירים בקליעות לסל.
עשרות ילרים יושבים על הדשאים המסופחים. כמה נשים יוצאות
לטול של אחריהצהריים, דוחפות ענלות תינוקות, שלווה גדולה
של רגע לפני כניסת השבת, ובעישר של נטחון גדול, אם אפשר
הית לשכות, ולו לרגע את שכנינו מחלפרים הסמוכים", יכול תיה
וחלב להתרחב למראה הישוב הפורח שאלפי תושביו, על ספם
וחלניתם, נשבעים יום יום ושעה שעה שלעולם לא יעובו אותו, יהיה מה שיהיה. והישוב גדל ומתרחב. בתים חרשים נוספים כל הזמן, גינות מצמיתות ורדים חרשים, ילדים חרשים נולרים, ועל השער מידפקות עשרות משפתות למדרכות הריקות של ביתיאורן, המקום שהיה פעם ביתו של גני גל החום הוא קיבוץ מתפורר, מחהלכת חמדה וקוראת לפנים לחור, חמדה, שהפיעה בכתבה של עמום כרמלי ב"מבם" ליל שישי (חמשר בעמד הבא)

Marin Sila

"הרב קוק פתוו לפני ספרים. ופתאום הכל נא על מקומו בשלום. יש מקום לאמא ולאבא, ערך האדם, מושגים של קודש וחול, קהילה, חברה, עם. איו סתיוות

> מוצאת את נפשה, ואין לה עשרה בנים שיחזרו ויצילו את הבית. האלה עם הזקנים

שאלתי את עצמי

' מי הם הדוסים

השחורים שיגידו

לי מה נכון ומה

לא נכון, שיעזרו

לי למצוא את

והשלווה שאני

כל־כך מחפש"

"מאז שנודע לי

על הבעיות של

בית־אורן איני

מוצא מנוחה. הלב

בוכה. אבל לדעתי

הניצנים של מה

שקרה היום

בשלב מסויים

הפסיקו לחנד

היתה לי הרגשה

שהם כאופן מכוון

ההרמוניה

והמעילים

שוויונית, לא מנצלת. כני אומר שבדרכו החדשה הוא מקיים הלכה

למשק, ויוזר יצאו לטייל קכרמל.

של פארור, את המסגרות, את המוכתר שיניד מה טוב ומה רע.

הכפר, לפעמים עברו ימים עד שהיה שב אל ביתו,

והדרך מבית־אורן לכית־אל, אם תרצו, היא תמצית סיפור הציונות המתחרשת. ואולי יש פה מעגל שנסגר. הורינו והורי־הורינו עלו לארץ כרי להקים כה חברה חדשה חילונית, למעשה את משנתו של ברל כצנטלון. לא כטוח שברל היה מסכים

והאלה הארצישראלית והחלומות של קכוצת הכחרות הסוציאליסטית שהתיישכה כקיבוץ בית־אורן לפני חמישים שנה. גני אומר היום שכבר לפני שלושים שנה - כילד - ראה את מחילת ההתפוררות של בית־אורן, התפוררות שכמובן מסויים היתה גם תחילת התפוררותה של נפשר ותחילת החיפוש הנואש שלו אחר

כאיש עטקים בקנות פאחר, דרווי מעוספייה השכנה. ער יכדי כך היו פאהר ובני קרובים, עד שאכיו של בני אמר: "פאהר, אתה כני. אני אהיה אניך". כשנפגשו היו שניהם כני שתים עשרה. זרקו או את כני מבית הספר והוא הסתובכ ליד תדר האוכל, סתם כך. פגש שם ילד, שאל אותו מה הוא עושה, ענה הילד: "ורקו אותי מבית הספר". מה שמרו "פאור. אני מעוספיית". לקח פאהר את ידו של בני, הוכיל אותו אל חמורו שחיכה מחוץ

כשקורו עם חשיכה כנר הין אתים. פאהר סיפר שאביו קצין ככיר כמשמר הגכול, שהוא רואה אותו פעם בשכועיים שלושה, אבל גם כשאינו, הוא נמצא כל הזמן. כני נתן לו במתנה אלכום כולים, ובאותו לילה לא יכול היה להרדם הוא רצה את סרר הדברים הטוב

חחל הני להסתלק מהמשק, נמשך לקסמיה של עוספייה. יום אחר סיפר למאהר שהוא וחבריו זרקו איצטרובלים על המורה. אמר לו סאהרו "אום, אין לכם קיום. אתם אבק, אתם לא שייכים, וכך לא תוכלו להחקיים, שום דבר לא עובר פה אם אתם מעוים לורוק דתחילו כבר אז. איצטרובלים על המורה, ואין לכם יראתיכבוד בפניו. צריך להיות מרר, אדם צריך שתהיה לו משמעת פנימית". וכני הלך ונמשך אל

לפני בחנוש עשרה שנה, לא נפרוו. גם בצבא היו ביתר

לנין הסיפור הזה איפשר לי לכרוק שתי חברות. אחת אילו רק נותרה בו מעט מ שימיטיבית לכאורת, כפרית מאטריאריליות שבל מושגית ברורים

שעבר, מוותיקות הקיבוץ, שגידלה את בני וחבריו, חלמה ולחמה עם בני דורו של אביו, בנתה להם שם כית – שנותר ריק. היא לא

הכל החל כליכך אחרת. ביערות הבומל, בין כלניות ורקפות

חבר הקרוב ביותר שלו מאותם ימים עושה עכשיו חיל

היו נפגשים כאמצע הדרך, כין עוספייה לבית־אורן. לאט־לאט

לילה אחד דפק פאהר על הלח חדרו של כני. אבא שלי נוזיג", צרח בייאוש. "ערבים כרתו את ראשו". אביר של בני הסיד את שעונה מיכק את חנפר, נתון לן את השעון, ואמר: "אני אפא שלף". כני ומאהר כרתו בריתידם ומאן וער שמאהר ירד לקנרה

ויש בה כבוד לוְקנים וכבוד לערכי־יסוד בסיסיים. וממול החברה של בית־אורן, החברה הקיבוצית, מאור מתקרמת, מכל העולם נאים

לראות את הפלא, אכל באיזשהו מקום חסרת שורשים". "מאז שנודע לי על הבעיות של בית־אורן, אלה שעלו עכשיו לכותרות, איני מוצא מנוחה. אני מעכיר כראשי את כל אותם ותיקים שאיחם גדלתי, והלב בוכה. אכל לדעתי הניצנים של מה שקרה היום התחילו כבר אז. כשלב מסויים של בחרותי היתה לי הרגשה שהם כאופן מכוון הפסיקו לחנך אותנו. אחרת אני לא יכול להסכיר את מה שקרה. התהליך הוה, התחושות הללו, יצרו אצלי תוסר הרמוניה פנימית. שום דבר לא הסתרר לי בראש, לא יכעתי מי אני, לאן אני הולך, מה אני רוצה לעשות כחיי. לא נתנו לי סום

חרי הצבא ואחרי שהתתתן, ילד כן עשרים, עם כח כיתיו 🛕 🛕 מהמשק, עובו השניים את הקיכוץ. תקופה מסויימת עבר בני בנמל חיפה ואחריכן ירד עם אשתו ובתו התינוקה למושב בחכל לכיש. גם שם לא מצא את הוומוניה ושלוות הנפש שבוקש. הוא הגיע לתל-אביב והחל להפוך שייקים בסטקייה של קיבוצניקים כמוהו, שגם הם חיפשו את המתר.

בינתיים נולרה לו כת נוספת, הוא התגרש מאשתו, הלך ללמוד מינהל עסקים כאוניברסיטה והתחיל למכור כל מיני דברים. עבד בעשרות עבודות שונות, החל לעסוק בפרסום, עשה כסף, וחיפש. כל הומן חיפש. היה רווק עליז, אבל בפנים, הוא אומר, נקרעה נפשו. חשב שאולי הקולנוע יציל אותו.

הימים היו ימי העליזות הנרולה שלאחר מלחמת ששת הימים. הורה ושומרון היו כידינו, והחלה ההתפישבות המחורשת כגוש עציון. כשביל כני כל הרכרים הללו היו או כטלים כשישים מה אכפת לו משטחים, מה אכפת לו ממתנחלים, רק שיתנו לחיות בשקט. המתנחלים היו רעשנים מרי לטעמו, אבל לא צריך להתרנש

חמש עשות שנים מאוחר יותר, כוילה רחבת היריים של כני ושרה גל בבית אל, עושים הכנות אתרונות לסבל את השבת. פרה מניחה פרחים על השולחן, מסיימת בישולים אחרונים, כגי מחויק ביר אתת את התינוקת כת שלושה החורשים וכשנייה את התינוקת כת השנתיים, וחיור של אושר על פניו. מוריה, כת שבע חזרה מטיול שנתי של הכיתה כתברון וכשיית ארכע, ואברהם, כן חשע

ישן כחדרו, גם הוא חור מטוול. כני, היום, כטוח בצירקתו ובצירקת דרכו, תוא אינו מבין מ הם השוטים המדכרים על כך שאנו עם כובש. מה פתאום כונשו על ומי כבשנוז הוא גם אינו מבין מי הם השוטים הסכורים שהנעיה שלנו היא עם הערכים כשטחים. הבעייה שלנו, אומר בני ולות בעיניו, היא עם היהודים. את הערבים איננו מערירים, ינם אף כו זוחי בעייה שניתן להתגבר עליה בקלות אם רק נהיה מאחרים

ואיתנים כרעתנו לא לווו משם או מכאו. או משום מקום אילו רק נותרה כו מעט מן המפקנות שאפינה את חייו פרס

5דירות מיוחדות במחירי הנחה נכיוחדים

מושלמת.

D D D

השקעה טובה באיכות חיים בלב גוש דן.

מרום נוה – מרכז מסתרי מודרני ובריכת שחיה.

דירות בנות 3, 4, 5 חדרים ופנטהאווים לכניסה מיידית.

מרום נוה – 10 דקות נסיעה, ללא פקקי תנועה ממרכזי הבילוי, העסקים והקניות של חל-אביב. מרום נוה – רובע מתוכנן מהיסוד לאיכות חיים

משרד מכירות ודירה לדוגמא באתר: רח' תרצה, עייו שד' ירושלים 74 רמת־גו. טל. 03-777137. בימים א'-ה' 11.00 ו-13.00, 16.00 16.00

חברת בנין בע"מ

חברת בת של החברה לנכסיםולבניו בע"מ.

משרד ראשי: רוז' ארלוזורוב 53 תל־אביב, טל. 7-241166 ימים א', ב', ג', ה', 13.00-09.00, ביום ד' 18.00-09.00 ביום ד' 13.00-09.00 משרד מכירות תל־אביב: רוז' דימגון' 173

ליטרים של משקאות - בלחיצת כפתור

סודהטטרים המשפחתי החדש תינו המכשיר היחידי בישראל המאפשר לך לחכין בבית סודה ומשקאות תוססים בבקבוקים משפחתיים בני 1 ליטר.

לותצים - מגישים לשולחן או שומרים במקרר להנאוג תמשפתה. חיסכו כסף, חיסכו את סחיבת חבקבוקים

> ליטר משקח תוסס עולה רק א שייח.

עם "דלקל" תוכלו להפוך כל ליטר סודה של סודהסטרים לבקבוק משקה משפחתי תוסס ומרווח בטעמי פירות נפלאים וגם לחסוך קלוריות. המשקאות החדשים של סודה סטרים מכילים רק שליש מכמות חסוכר

ש״י 112.30

"א ארץ ישראל שנרים'. כל ארץ אאל היא שלנו,

ירושלים היא הקרושה בערים. של ירושלים מתקרשות כל

וצפרנ".

אין לנו ויכוח עם הערכים. הם מקבלים את שיבתנו במקומות שאין להם ברירה. און כוח שלנו דוא עם היהודים. הוא

הייסורים הביאו אותו, לעזוב את הלימורים ולנסוע לכפר במחאריה, למינור של הייהורים למען בתוכנו". ימצא מענה למדומה שהתחוללה בנ

בני גל: "בכית־אל, ובדרך התדשה שבחרתי לעצמי אני מיישם את כל הערכים שגדלתי

דוא לא ישוב

לכן אלא שבחייו החדשים הכל כל־כך ברור, אין שאלות, אין

תהיות, יש רק דרך אחת וצדק אחר. בגלגול הקורם שלו החליט יום אחר לנסוע ללמוד קולנוע, ורווקא במינכן, בגרמניה ("תראי עד כמה הייתי חסר שורשים. זה הרי הרכר הכי נורא שיכול לקרות לישראלי, לנסוע ללמוד משהו מהגרמנים. אבל לי, מה היה אכפת ליז"ו. שבוע לפני שנסע, שכנעו אותו חברים לבוא איתם לירושלים לפנישה עם הרב קוק. "שייתן לך ברכת הדרך", אמרו, ולא ידעו מה הם אומרים. יכול להיות

סטוין, הוא חשב, ונסע. כשהגיע לרב צבי יהודה קוק החל בני לצעוק עליו: "אתם עם הרבנים והרבנות שלכם, אתם אשמים ככל. מי צריך את התורה הזו

שאבר עליה הכלח". . הרב קוק ישב בשקט, וכשתמו הצעקות שאל אותו למה כא "אני הולך לחיות בין גויים. אני רוצה שתלמר אותי איך להמתרר איתם", השיב לו בני. "אתה מוכרח לנסוע דווקא לגרמניהז", שאל הרכ. "כן", השיב לו כני, אך נשאר בירושלים שבוע שלם, ככיתו

"דרגשתי שאני נשרף. שכל העצמות שלי זוות. היתה כי כוו המייה, כמיהה, אבל לא ירעתי למה. ידעתי שזה לא יבוא מכתוץ, שאני מוכרה לחפש את הדברים לכר. מי הם הרוטים האלה עם הוקנים והמעילים השתורים שינידו לי מה נכון ומה לא נכון, שיעזרו לי למצוא את ההרמוניה והשלווה שאני כל־כך מחפש".

בל הרב הזקן פתח לפני ספרים, ופתאום הכל כא על מקומו בשלום. יש מקום לאמא ולאכא, ערך הארם, מושגים של קודש וחול, קהילה, חברה, עם אין סתירות ואין קונפליקטים. הנה אני, לא עולה על הר בוה, לא קופץ למים עמוקים, עובר את הכבים, רופק בדלת ומוצא

רואה אותך", ובני אמר שיחכה בסבלנות. "אני אחכה", השיב הרב, אני מיישם עכשית עבודה, כבור האדם, כבור הוולת, טבע, חקלאות.

וידע שלא יצטרך לחכות לנצה. ידע שהבחור הוה ישוב. בדרך לגרמניה התעכב כני חצי שנה באיטליה וישכ בכפר אמנים בחבל טוסקאנה. אחרי־כן, ברכבת למינכן, ביקש ממנו סרב לתת לגרמני לגעת בדרכונו הישראלי. הוא הגיע למינכן התחרל להתארגן לשהייה מנושכת. מצא ענורה, החקכל ללימורים, ושאל את עצמו שאלות.

ימים רבים היה מהלך לברו ברחובותיה היפים של מינכן ומתייכר. למה הוא כאן, מה הוא עושה בחיין, בשכיל מה הוא צריך ללמוד קולנוע, מתי ימצא שלווה, מתי ימצא את אלוהיה לעתים אכמות, הוא יושב בגרמניה ומחפש משמעות לחייו. "אני", הוא אומת, "הקרבתי את כל שחיה לי בשביל למצוא את אלוהי".

בבוואריה, לכינור של הייהורים למען ישרי חשב שאולי בנצרות

"במקום ההוא, מושפל, נמצא בתחתית הכי נמוכה שיכולה להיות, שם הכרותי מלחמה על אלוהים. אמרתי לו: 'אם אתה קיים, אני רוצה שתתגלה לפני פה. דווקא פה, כשאני כשפל המרגה'. ואו גם התחלתי לחשוב שאני הולך ומאכר את שפיות דעתי".

"נסעתי לדכאו, נכנסתי למשרפות, למקלחות, לבית־הכנסת, צרותי שמע ישראל, ולא הרגשתי כלום. אמרתי: אני חוור הכיתה, הולך לישיבה. אין לי יותר מהיכן לשאוב, אין לי מאיפה לקחת. ניסיתי כבר הכל, הנעתי ער הנצרות, ננסה גם אצל הרוסים. מושפל ומיומר חזרתי לארץ, לביתו של הרב קוק. שלום', הוא אמר. 'שב'".

"אמרתי לו שאני רק רוצה ללמוד ולשמוע, שאני לא מוכן לשמור מצוות, שהם - בעיני - אנשים שנולדו נכים, רפוקים באיזה מקום, ש'מה פתאום אני אהיה כמותם'. אני רק רוצה להכיר את התיכמה של הרמכ"ם והגאונים האורים".

א חלפו ימים רכים וכני החל לשמור מצוות, קלה כחמורה. שם כיפה על ראשו, גידל זקן. ולא עכרו עוד ימים רבים והוא נישא לשרה, כתו של רב מפתח־תקוה, התיישב בבית־אל, הוליד ילדים לתורה ולמעשים טובים ומילא את ביתו בספרי קודש. יש מי שיאמר שהציונות החילונית איברה עור אחד מטוכי בניה, וכני יאמר: "גיליתי את המקורות שלי, גיליתי את העם, גיליתי מה זה להיות יהודי".

מכאן והלאה דיברנו כמו שני אנשים זרים, ולא היה שום חוט שיחבר, עד שכסוף אמר בני: "זה כל־כך עצוב. הלא אם לא נהיה עם אחר, לא נהיה כאן. כוחנו באחרותנו". ושנינו, שהתחלנו באותו מקום, כאנו מאותו הכפר, בצרנו ענכים כקיץ וטיילנו כמירבר, תהום גדולה פרושה עתה בינינו וכל אחר כוכה על חברו.

אינך חושב שיש דומה המסרידה בין בית־אורן לכית־אל? 🧈 "אין שום חומה, להפך, אני – בכית־אל, וכדרך התרשה ז את כל מה שקיבלתי בכית־אורן. ואת זה אתרי שבוע קם בני ונסע לגרמניה, הרב קוק שאל: "מתי אני אני גם אומר לחברים שלי בקיבוץ. את כל הערכים שעליהם גדלתי,

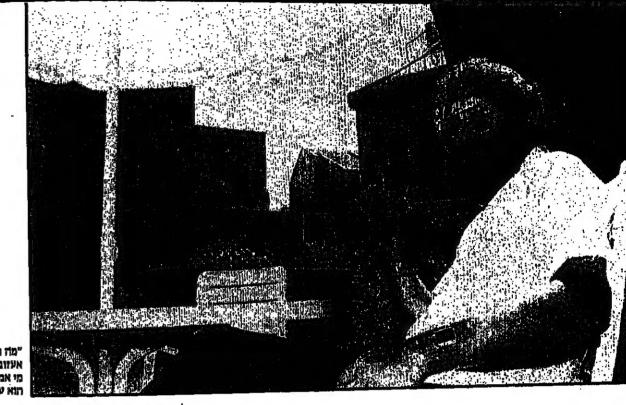
שקיבלתי איך מתיישל אצלך ככור האדם עם שלטון כיבוש, עם היחם הקונדוקטור את היפאטירד, והישראלי הנאה כמעט שישכ בכלא כי כלמי ערבים. האם מחסומים שבהם עוצרים ערבים, חיסוט בבליהם, עוצר ברחובות וכיוצא באלה אומרים לגביך שמירת כבור הארמז

לפני שאענה על השאלה הזו, אני רוצה קורם כל להסכיר משדן שנראה בעיני חשוב ביותר. אנחנו כבר שנים רבות שוחטים במן ירינו, ובתאווה גרולה, את כל הפרות הקרושות. ככל פעם אנחנו זורקים פלר אחר לערימת הגוויות. זה תהליך שהחל כבר חשב שהוא הולך ומשתגע, שדעתו מתבלבלת עליו. בורד, דאוק אחרי מלחמת ששת הימים. אנחנו שוחטים את צה"ל, שוחטים את משתי בנותיו ומכל משפחתו, אחרי שמכר את כל רכושו עלי השב"ב, שוחטים את הצבעים ושוחטים גם את ההתישכות, הרווי. משתי בנותיו ומכל משפחתו, אחרי שמכר את כל רכושו עלי אן במסגרת השחיטה הוו אנחנו שחלטים גם את הדתיישבות.

המשר בעמוד הבא

11 Hisesio

"מה פתאום שאני אעזוב את ניתיו

"נסעתי לדכאו

הרגשתי כלום.

אמרתי: אני חוזר

הכיתה, הולך

יותר מהיכו

לשאוב, אין לי

מאיפה לקחת.

יסיתי כבר הכל,

הנצרות, ננסה גם

אצל הרוסים".

מרינת ישראל

לא הוקמה כדי

להגשים את חזוו

Binealo 12

לשמש מפלט

לישיבה, אין לי

השתנינו, לא הערכים". פעם, כשריברו על התיישבות, דובר על הקנת ישובים בגבולות מדינת ישראל שהוכרו עליידי כל העולם, ולא בתוך פעח צפוף המלא אוכלוסייה ערבית, שמחים שלגבי עצם חישיבה בהם אין הסכמה של כל העם. לגבי השאלה הזו העם

הוא על ארץ ישראל, והרא מתנהל רק בינינו לכין עצמנו".

קרושת החייםוי.

"אין שום הכרל. להיפר, שכם והכרון קרושות יותר". מהמחנות. היא והעוברה שתדות שלטונך חיים מיליון וחצי ערבים, אינה

אנחנו תיום כארצנו שלנו מה עניין כיכוש לכאן, אימה כאן הכיבושוי

את זה בלב ישוב ערביו האם הם לא היו מיעום בשל בשושים: חערכים תפיר היו כאון ער שכאן אנשים והחלדטו להפוך את

מדוע פעם היה ברור כל־כך שצריך ללכת להתיישכות, וצריך להקים ישובים חרשים בכל חלקי ארץ ישראל, והיום אומרים על אלה שעושים זאת שהם אינם חסים על כבוד הארם? אנחנו

"ואת כדיוק הנקורה, אין לנו ויכוח עם הערכים. הם מקבלים את ישיבתנו במקומות הללו. הם יודעים שאין להם ברירה. הוויכות

"אין דבר כות - 'גבולות מוכרים של ארץ ישראל', ו'גבולות

בל ההכרעות האמיתיות של החיים אינן נעשות בספירות של קרושה. הן נעשות כאן ועכשיו על-ידי פוליטיקאים ובהתאם למערכות לחצים מאוד ארציות. מה עניין קרושה לפתרון הסכסוך ביניני לבין הערבים: "זה לא נכון שההכרעות אינן לפי קריטריונים של קרושה. אלה הם הקריטריונים. הדכרים לא יוכרעו על יודי מעצמות העולם א על ידי פוליטיקאים. המיבחן היחידי הוא מיבחן כוחו של העם הוה. אם נהיה כולנו יחד, ונרצה להוציא אל הפועל את הרכרים החשובים באמת, נוכל לעשות ואת. נוכל להביא את הכנסת שתכריע כפי שצריך להכריע. הוויכוח שלנו הוא לא עם הערבים,

הכולחמה שלך היא על קרושת ארץ ישראל. המלחמה של המתנגדים לך חיא על קרושת החיים. הממר תיא: נוותר על

כרור שהטרקטוריסט יכול להיהרגז מדוע לא ויתרו על עידיגב ועל האון ועל חליקציר, למרות שהסורים ישבו למעלח והפגיוו את הישורים: הכל שחטר, אז שוחטים גם את הרתיישבות שלנו. מישהו היה מעלה על רעתו פעם לחגיד שהוא מוכן לוותר על רגניה כשל

הוקמה כדי

העניין מימורים היה כשבא לכאן הבילויים ואחריים הנבליאים, ואר זרה בשבא לכאן הבילויים ואחריים הבבליאים, ואר זרך אנשי העליות השניים והשלישית והקימו ישובום האם הם לא עשו

הקערה על פיה וליצור כאן רוב יהורי. מה נוכרו פתאום עכסיו לדבר על בעיות דמוגרפיות ועל רוב ערבי".

שלנו הוא עם היהודים. הוא כתוכנו".

לא מוכרים'. כל ארץ ישראל היא שלנו, והיא הקדושה בארצות, וירושלים היא הקרושה בערים. ומתוך הקרושה של ירושלים מתקדשות גם כל הערים האחרות: שכם וחברון ויפו וצפת".

שטוחים, אם כבך נמנע מלחמות ודרג. ימרוע לא אמרו את זה בתל קציר, כאשר עלו לחרוש והיה

האם באמת ישובה בלב חברון נשכם וחת בעיניך לישיכה ברגניון או בבית אורון? לשארית הפליטה

מדירות שינה מעיניר? אנמנו לא שלטון כיבוש. מה פתאום אנחנו שלטון כיבושי

השאלות, או שאולי אינך שואל את עצמך שום שאלות?

מה אתה מוכן לעשות בשביל שלום?

מה דעתך על מה שאירע ברהיישה?

"שאלה טובה. אין לי תשובה עליה".

כדי להגשים את חזון הנכיאים. ואת זה אני עושה",

איך את יכולה להעלות על רעתך לשאול אותי שאלה כזוד.

לשמור תורה ומצוות".

להעיר על כלל המתיישבים".

ביצר חיו רוצים להינצל.

ראשונה עוד לא יודעים.

בכית־אל. שצריך להחזיר את המקום הזה".

Marin Land

ា5 មានខ្មនាច

תיאטרון חיפה, הצלחה אמנותית מרשימה. רשימת ההמנות להופעות פול הימוח מיאטרון חיפה, הצלחה אמנותית מרשימה. רשימת ההמנות להופעות פול הימוחים למרינה. בארץ, כשמדברים על יו, מדברים על פוליטיקה, על מספר שיא של ויכוחים ציבוריים שחלקם הגיעו לכנסת, חלקם כמעט. האחרת התעורה רק השבוע מנהליו מציגים אותו כתיאטרון שמשתרל להתעמת עם מציאות החיים שלנו. תיאטרון עם רעיון. אבל כשתיאטרון חיפה משתרל, זה פועל כמו פטיש המכה על הנקורה הישראלית כמעט רפלקס מותנה, בי

צילומים: שמואל רחמני

מאת מיכל קפרא

"התתייה" יצאה להפגנה, משרר החוץ יצא בהצהרה והקונסול הישראלי בשיקגו כמעט חזר ארצה. קראו להם נאצים, אש"פיסטים, עוכרי ישראל, סכנה לעם היהורי. עכשיו הסכנה לעם היהורי עושה הפסקה בחזרה ואוכלת ארוחת צהריים. גבינה בולגרית וסלט. גדליה בסר, במאי ומנהל אמנותי, וליאורה ריכלין, שחקנית, לועסים בנימוס. בין ביס לביס יאמר בסר: "לא התיאטרון הוא הבעייה, אלא המציאות: המציאות היא הבעייה".

קשה לדכר על מציאות כתיאטרון. כאילו הפכים.
מאחורי הקלעים שקט. על הבימה שתי כורסאות מבר קטיפה אדום ופרנזים מצחיקים. איפה במציאות יש כורסאות כאלהז איפה הקשר כין גוגול ליצחק שמירז כין מולייר ליונרה מהמכולתז בין סטרינדברג לפאפוז בין מסך קטיפה מפואר לילד חולה בכפר־סבא או

"אגחנו עשינו ועושים תיאטרון ישראלי אותנטי",
אומר המחזאי יהושע סוכול, אחר משני המגהלים
האמנותיים של התיאטרון, "אגחנו מנסים ליצור
תיאטרון שנותן ביטוי אובייקטיבי למציאות שבה אנו
חיים, לפירפורים הפנימיים, לצדרים המגוחכים,
לעצובים. זה תיאטרון עם רעיון, והרעיון ביסורו הוא
שאתה חי במצב קיומי מסוכן, יש לך שתי אפשרויות:
לטמון את הראש בחול, להתנתק, לברוח, או להיכנס
לעימות עם המצב ולתת לו ביטוי אמנותיתרבותי.
לעימות עם המצב ולתת לו ביטוי אמנותיתרבותי.
התיאטרון שלנו בחר בעימות. זו נקורת המוצא שלנו
נם כשאנו מצינים קלטיקה. מזה מתחייבים התכנים:
עיסוק בבעיית חטכטור היהודי־ערבי, שליטה
באוכלוסייה פלסטינאית, בעיות חברתיות, פערים,
יחסי רתיים־חילוניים, פונדמנטליסטים שמנסים

אמצע השיחה עם השחקן יוסף אבו וררה שנער־
כה על מירפסת מזנון תיאטרון חיפה, טייל המ־
בט שמאלה ונכנס למירפסת קטנה אתרת.
עמרה שם אשה מבוגרת ותלתה כביסה. סתם אשה שנאבקה עם שולי מכנסי ג'ינס שסרבו להשתחל בין האטבים. שני אטבי פלסטיק נישברו. "קוס־אמק". מסך הכל חמישים מטרים מהראטרון, ואין לה בכלל מושג על מה אנחנו מרברים. מסרים, דרקיום, חופש מושג על מה אנחנו מרברים. מסרים, דרקיום, חופש המעוצבנת הזו עם הידיים המטפטפות שלה, בכלל בלי המעוצבנת הזו עם הידיים המטפטפות שלה, בכלל בלי כוונה, ממקמת את כל האידאולוגיות והמסרים בחיים עצמם. הרבה אחרי הג'ינס.

תיאטרון חיפה במזנון ממליצים על סלט החצילים. בפואייה עושים חזרה על המקזה "מיס ו׳זלי". והצילים. בפואייה עושים חזרה על המקזה "מיס ו׳זלי". (העלמה יוליה) של אוגוסט סטרינדברג. בריחות משפחתיות בחבר במשרד יחטי הציבור הטלפון כל הזמן עובר. הבן של טלוה נקרה דורש מרחב שיספק את מטעני האנרגיה שלו. גדליה בסר דורש שיחסלו איזה מכשיר טלפון שלו. גדליה בסר דורש שיחסלו איזה מכשיר טלפון החדשים". ראיתי, אציק ויינגרטן יוצא מהמזנון, נכנס, יוצא עוד כוס קפה. הם. מכול מכתיב תקציר של מחזה. מחמר בקרי בררך להושעה ברמת-השרון. "היי", "היי"

שתים־עשרת פרשיות ציבוריות עורר התיאטרון בשלוש שגים. אנשים שלא מצאו לנכון לרבר על העיר חיפה ככר הרבה שנים מצאו עצמם אומרים "תיאטרון תיפוד שעמיים ביום. כל חבר כנסת הגה את השם הזה לפחות פעם אות. מאמו ניכנס לשידור, ראש קולת יחודי דיסלדורף נכנס לסלון הישראלי,

นเลยอใช 14

(המשך מחעמור הקודם)

לכפות אספקט מסויים של היהדות על כולנו, שאלת המלחמה, התגברות הניציות והקנאות כחברה הישראלית, והיומרה של אנשים כעלי נטיות משיחיות לדבר כשם היהדות".

"אנחנו יוצרים שפה וצורה תיאטרליים שיטפלו כנושאים הללו, וזה לא קשה כי החיים כארץ כל־כך דרמטיים ותיאטרליים, שלפעמים צריך למתן אותם על הבמה כרי שלא יישמעו מופרוים. העכרית הזו שכפי הפוליטיקאים, אנשי הציכור ואנשי הרוח: אחר כואב את כאבה של כל אכן בחברון, ואתר כואב את כאב האוויר בשפלה. כל הזמן כואכים פה. 'זה פצע בנפשי' ו'וה פצע עם מוגלה'. הראציו כארץ הוו הלך לישון לפני עשרים שנה. כמאר־אורח מחו"ל נפל על אחת הצפירות, ושמע אותה כולו נדהם. כל העולם 24 סביבו עומר דקה – ושותק. 'אתם חיים כת'יאטרון שעות ביממה', הוא אמר. זו תקופה סוערת, הרת גורל. וקיימת תחושה של אימפוטנציה, של אי מתן תשובות. בכל ערב בשעה תשע המסך נפתח וכל עם ישראל מכים בחרשות. מתשע וחצי וער חצות מסכמים חוויות מ'מכט'. אפילו במטוס 'אל־על' נותנים לנוסעים תקציר ממודיורות 'מבט'. מטוס שלם מתחבר לאוזניות. בעיני, אנחנו חיים בתקופה מיוחרת כמינה, וכל כריחה

הצלתה העצומה של תיאטרון חיפה המנוהל היום על־ידי נועם סמל עם יהושע סובול וגדליה כסר כמנהלים אמנותיים – מדהימה. כשסוכול אומר "לרעתי תיאטרון חיפה נהפך לאחר התיאטרונים החשובים כחוני המקצוע כאירופה וכארה'ב', די להסתכל כרשימת ההזמנות לפסטיוואלים ולהופעות, להציץ בביקורות, במופרלטיבים, כרי לבטל כל חשר של יוהרה ללא

זה כעולם. כארץ, כשמרכרים על תיאטרון חיפה, מדנרים על פוליטיקה. כלומר, על מציאות. כלומר, מה ההברל? על השביל בחוץ נכנסים לחזרה יוסף אברוודה, סאלווה נקרה, ליאורה ריבלין וגרליה כסר. השילוב הזה, שלושה שחקנים ובמאי אחר, הוא על תקן הצורה פוליטית. קצת מכיך לחשוב על שני אנשים – ערבי ויהודי, שמנהלים פיטפוט סתמי - כעל מסר פוליטי. במציאות רואים את כתם הזיעה הקטן. את החולצה המשוכצת, את המגרלים. וככל זאת, כל ערכי שנמצא במרחק המישה סנטימטר מיחורי, נהפך להצחרת. איראולוגיה. גם ערכי כלי יהודי. והחיפך.

יהושע סובול: "במצב בו אנו חיים יש שתי אפשרויות: לטמון את דראש בחול, להתנתק, לברוח, או להיכנס לעימות עם המצב ולתת לו ביטוי אמנותי־תרכותי. בחרנו בעימות".

תיאטרון חיפה היה הראשון שריבר על דרקיום, שהתייחס לשחקנים ערביים כשחקנים, קודם כל כשחקנים. שחפים לראשונה כארץ הצגות כשפה הערכית, שהקים "כמה ערכית", שנתן כיסוי למחואות ערביונ. וכוה ייתורו.

זה הייחור שנמכר טוב. שעופר היטב בקו יחסי ציבור־תיקשורת. הצרדים האחרים פחות פוטוגנים תוכן. אנחנו לא מתעסקים עם זה יום ולילה, אכל כתור כותרות. תיאטרון עירוני חיפה שייך לעיריית חיםה ומקבל טיבסור מממשלת ישראל. יש לו הנחלה קצת מפריע שמנוספים ברגל של ערבים יוצרים, אבל ציבורית שמורככת מחמישה טוליטיקאים – נציגי אני מקווה שמשחו מזה ישקע. יש קטעים שאתה עומר הקואליציה העירונית – וחמישה אנשי ציכור, וכראשה מול הנתק העצום בין המציאות ובין היומרה לחתעסק עומר ראש העידייה, אריה נוראל. התיאטרון מוכר עם אותה מציאות. הנתק לא יעלם. כי עצם ההתעסקות יותר מ־30,000 מינניים בשנה, מכירת שיא בהתחשב של התיאטרון במציאות חושפת את החולשה של בנודל אוכלוסית העיר. הוא גם מפעיל סרכת מינויים. 'תיאטרון בכלל - להשפיע על המציאות". "זוהני", למשפחות מרובות ילדים, ומרכת להציג בפני להכין שהרווח הכספי אינו השיפול חעיקרין

"לפעמים תיאטרון חיפה מצטייר כמכבסת־מצפוז, אבל מאחורי הדימוי הוה אנחנו עוברים כיחד ויוצרים ביחר".

ליאורת ויבלין ויוסף אבויורדה בחזרה על רומחזה "מיס ז'ולי" (מעלמה יוליה) של

האחרונות היעד היה הנוער. עכשיו היעד הוא ילדים, מהגן ועד כיתה ס', תיאטרון חיפה רואה עצמו גם כתיאטרון של צפון הארץ, ואחת לשנה הוא עורך שכוע תיאטרון באצבע הגליל, ושבוע בנצרת. הוא פתוח לכל רכזי התרבות באיזור, עורך כנסים, ימי עיון, משאיל תלבושות, והיחיד כמדינה שמציג ככל הכפרים הערביים בגליל. רוכ החומר חמוצג הוא ישראלי מעורי, ועוסק כהגויה הישראלית".

נחנו מרגישים שהתיאטרון שלגו מבטא אפשרות לפיתרון", אומר סוכול, "אנחנו עושים במיקרוקוסמוס שלנו מה שאפשר וצריד לעשות במקרו".

וככל־ואת, גם במיקרו יש ניואנסים, וגם מתחת לכוונות טוכות לא סל לחמור. אכו ורדה: 'מה שאותי מעסיק ומרתק בתיאטרון הזה הוא נסיונו לעשות כנושאים שמבחינה זו עומרים על הסרק. נסיון מזינה של תרכויות שונות ורעות שונות. לפעמים הרברים היתה סבים הכוונה להעלות בריסלדורף את האלה יותר מרתקים אותי כנן־ארם מאשר כשחקן, וזה ה"פלסטינאית" במסגרת סיור בשבע ערים אירופיות. דורש ממני כוח רב".

בתיאטרון, ולפעמים אתה מוצא את עצמר מצריק את הארוות. הפרשה החלה כאשר ראש הקהילה היתורית היומרות יותר מאשר את הדברים שקורים לך. החיים בדיסלדורף הבריט ארצה בקשה לא להעלות אח הפוליטיים על כל גווניהם מי סיסמאות. תיאטרון חיפה החליט ללכת על סוג מסויים עוררה ויכוח חריף. ראש עיריית חיפה ויו"ר המנואים של פעילות שגם הוא נהפך לסיסמה. זה הצד המצער של התיאטרון, אריה גוראל, החלים להענות לבקשה של העניין, אבל אני לא יודע אם יש דרך אחרת והצחוה לא הועלה בדיסלדורף. בכון - כן. עד היות לעסוק ברכרים האלה. זה לא שאנחנו עוסקים אגב, לא נשמעו מבון הדי התעוררות האנטישמיות בסיסמאות, אלא שסריכל הפעילות נהפכה לכעין שכח חששו להם. הצלחת הסיור היתה עצומה סיסמה. אנשים מאמינים ביעוד, ומנסים ליצוק בו המכקרים יצאו מגיררם ושיבחו את ההצגה. אף אחר משום מה תיאטרון חיפה שמח שיש לו אימאו' כזה. לי

> הרגישויות מאלה נותרות כתוך הכניין החיפני. תלמידים. לא צריך להיות אישיכספים דגול כדי בחוץ ממתין ואפילו מתגבר האנטגוניום לנסיון הרורהקיום, למציאות עליפי תיאטרון חיפה. "יש

"אין תלמיד תיכון שלא רואה לפחות חצגה אחת אנשים במימטר הפוליםי הישראלי הימני, והיפני בשנה", אומר געם סמל. "חקמנו פרוייקט משותף של קיצוני, שלא יכולים ולא מוכנים לקבל את הדוגמה סרנאות לתיאטרון בבתי־הספר. בחמש השנים הזו", אומר נעם סמל, שלא מוכנים בכלל לדמוקיטה אמיתית. אנשים לא מכינים שהחומש האמנותי הא לא עוד איזה 'אייטם' בכנסת. כמו שלא יעלה על הרעו לכקר צייר שצייר רווקא כצבע סגול ולדרוש ממני לשנות את הצבע, כר גם לגבי התיאטרון. לרעתי וה קשור לפיחות הכללי במעמדה של הרמוקרטיה היום

סובול: "הם מוכנים שעמוס עוז יופיע בטלוויוה וייתן גט כריתות לפלסטינאים, שיאמר שהיו בעולם תנועות לאומיות מטומטמות, אבל זו אינה הבעייה -אלא כיצד חיים ביתר. היום יש סיכוי להידברות. הים כאה מהצד השני קריאה כאותה עוצמה שאנתיו שידרנו. זו תקופה שצריך ליזום, לדחוף, לומר לננינים כואו ניפגש. תקופה של עימות, שלא חותך סוים שמאל ימין דווקא. הוא חותך אנשים. כל אחר חש שה רגע האמת. או שתצמח הידברות – או שיהיה אמון. הכל חצוי לשניים. ואולי כגלל זה ההצגה 'פלסטינאית' תיאטרון מעורב שיש כו יהודים וערבים, ולעסוק נגעה בעצבים הרגישים כיותר של החברה הישראליתי

הפרשה האחרונה סביב התיאטרון שעוררה סערה בתיאטרון חיפה הסערה הזו עדיין יושבת בבטן, כמי "יש איזו יומרה ככל מת שאנחנו עושים פה ביס אחרון מיותר ומעיק שמשכיח את טעמה המנ של המחזה בעירו. מחשש להנברת האנטישמיוו

גדליה כסר: "שיתוף שחקנים ערכים, לדעתי, לא התחיל אצלנו מאידאולוגיה. פשוט עוברים יחרי כשעוכדים עם מישהו וחיים איתו באינטנסיביות כזו – זה דו־קיום".

לו מק "יהורי מלוכלך" ולא תירגל את בלוטות הרוק

לא היתה שום אחיזה לטענה הזו", אומר נועם

ובול: 'תמיד קיים החשש הזה, מה ינידו הגויים. מה יהיה אם נראה להם ישראלי אחר. לא המודל הארי ליצוא – שזוף, גכוה, כלונדיני, עדיף עם רגליים שעירות, ואם הוא אוכל תפוזים - זה ער יותר טוב. מתנהלת נגרנו מערכה פוליטית

יוטניה ימנית. לא מתקפה חויתית, אלא קשר פחרגי ל צשים שמתיימרים להיות נציבי היהדות והציונות. וקבילות היהוריות בחו"ל אינן מונוליטיות. יש בהן שוני רעות שונים. בהנהגת חלס מהן עומרים אנשים למנים מטעם. אין שם חיים פנימיים רמוקרטיים. יש מקוו שמקודנ לשברירות, ואנשים כאלה מתרגלים לתשך תמיכה בלתרימסויינת בכל מעשה של מדינת ילואל. נשם מי כתב שיינמן, ראש הקהילה נישלותף האם שאל את האנשים שבקהילתו, האם חייעץ איתמו".

"בהמבורג, למשל", מספר סמל, "פורסמה ידיעה סונסקה מכירת הכרטיסים להצנה. החלטתי לעשות משנת עיתונאים ולהומין אליה גם את יו"ר הקהילה. הא מרכ לכוא, ואצר אין לי שום דבר בעד או נגד, אנל קיבלתי שבעה טלפונים מהארץ שלחצו עלי'. לשמתו, ראש הקהילות היהודיות כבוואריה ניגש

אינו ואמר: 'אני גאה בכם'". ישק: יאין לנו ספק שנורמים ימניים באר שרחמו את העניין. המברק של שיינמן וכה לכיסוי נמ אפצעי התיקשורת. בראיונות שנערכו עמו, התברר שהוא אפילו לא קרא את המחזה. הוא נחשף נגל ניזוכו. אלה שהפעילו אותו הם עסקנים מקומיים . עם אופק שלא עובר את תוף הרחצה בתל־אביב. הם נש להצנח העהנה היהודית כמערומיה, כקלונה. ומי להפעיל אותם הוא פושע ששיחק בחוסר אחריות".

לאור כמאתיים פעם שהצגת "הפלסטינאית" יצה נארץ, הוצגח ומוצגת לפני חיילים במחנות צה"ל איקה עלידי משרד החינוך – החלימו כמה מחברי "תחייה" להפגין נגרה. לרוע מולם, ההפגנה שלהם אל עורדה מספיק תנוכות כאמצעי התיקשורת. כמה שם לאור מכן החליטו להתארגן בצורה רצינית יותר. ת רכשו כרטיסים, הזמינו עיתונאים, והפנינו באולם מהלך ההצנח כצעקות מהמנג הבא: "רוצים תיאטרון ציוני, לא אש"ף". המשטרה פינתה בכוח עשרים שמקנינים שהחפרעו.

סלווה נקרה, בתפקיר הפלסטינאית, עמדה או על תיאטרון טוב שמתמודד עם חומרים טובים, שאכפת הכמה. המציאות נכנסה להצגה. אולי היה זה צחוק הנורל, ואולי הצחוק הנבואי של המחואי, שהפך את הפגנת אנשי "התחייה" כאולם לסצינה שיכולה היתה להשתלב במחזה באופן חלק ואלגנטי. ואולי אפילו היו בקהל מי שחשבו שככה זה היום עם התיאטראות האוונגארדיים. שחקנים בקהל.

"אני חיה כארץ הזו עם הרגשה שאני לא רצוייה פה", אומרת סלווה. "מספיק שאנשים ישמעו את השם 'פלסטינאית' כדי שיצעקו. אין כבור לזהות שלנו, אין כבוד לתרכות. כאחת ההצגות קם איש מכוגר וצעק לכו ללבנון, מה אתם עושים פהו'. אני עמרתי על הבימה, הסתכלתי עליו, נתתי לו את הזמן לגמור, ואז שאלתי אותו בידיים אם סיים, והמשכתי בתפקיר. וזה קורה כל־כך הרבה פעמים בחיים. זה לא מזעזע אותי. אני כבר עייםה. אני נפגעת בכל פעם שמציינים את

נעם סמל: "יש אנשים במימסד הפוליטי הימני שלא מבינים שהחופש האמנותי אינו עוד איזה 'אייטם' בכנסת. כמו שלא יעלה על הדעת לדרוש מצייר שצייר דווקא בסגול לשנות את הצבע, כך לגבי התיאטרון".

העובדה שאני ערבייה. אם אני שחקנית – או אני שחקנית. יש לי איכויות, יש לי כשרונות, אבל נארץ הסיווג נהפך למנטליות".

הבן שלה עסוק עכשיו בטפינת יריו בתלולית חול גרולה. עכשיו היא אמא. לא שחקנית. לא שחקנית ערבייה. "המטרה שלי שתוא לא ירגיש זר בארץ הוו", היא אומרת. "יום אחר הוא שיחק עם ילדים שכנים, יהורים. אחר מהם צעק לו 'ערבי מלוכלך'. זו היתה סטירת לחי גדולה בשבילי. פתאום אתה שואל את עצמך מה עוזר החינוך: אתמול כלילה הוא שאל אותי: 'אם אני פלסטינאי, למה אני מרבר עבריתז' אמרתי לו שזו שפת המרינה שאנחנו חיים בה. ואז הוא אמר: 'אם

אני ארבר כל הזמן עכרית, אני אהשך ליהודייני. "אנחנו משקיעים כל-כך הרבה אנרגיה כרי למצוא את הישראליות שלנו, להתגבר על הגוענות שמסביב, להתעלות מעל כל התגובות כדי להמשיך לחיות, לתפקר, בכית, בעבודה, בתיאטרון. לא כל מה שהולך בתיאטרון הולך חלק. יש ויכוחים. לפעמים החומר מעורר ויכוחים, אכל כאנשים עצמם יש

לו. אם מעלים הצגה מסויימת – יורעים מה רוצים לומר. נכוז שתיאטרון לא משנה עולמות, אכל חשובה הידיעה מה הטעם בעשייה. אני מתלכטת וחושכת ומחפשת – ממש כמו התיאטרון, וזה. אנושי וזה לגיטימי. לפעמים נרמה שאנחנו מתלהבים מעצמנו קצת יותר מדי. אומרים לעצמנו כמה אנחנו יפים. וכשוה מנופח, זה לא טבעי".

"קורה שאני מסתובכת פה ושם ושומעת מישהו אומר פלסטינאים־מחבלים. בנשימה אחת. ואז אני לא יכולה להתאפק, ואני צועקת - 'אם עוד פעם אחת אתה אומר את המלה הזו, אני נותנת לך סטירה'. גם ככה אני כל הזמן מזוהה עם אש"ף. אני רוצה לנוח מזה. לחיות כמו כל אחר נורמלי. די. אני עייפה".

עייפות של סלווה נשארת מאחורי הקלעים. בחרץ, למרות הזהירות שבניסוחים, נשארת האידאולוגיה. כסר: "שיתוף שחקנים ערבים, לדעתי, לא התחיל אצלנו מאידאולוגיה. פשוט עובדים יחד. כשעובדים עם מישהו, וחיים באינטנסיביות כזו – זה דו־קיום. אני לא בטוח ששמנו על זה כל־כך את הפוקום. נכון שהקמנו את 'הכמה הערבית' כי חשבנו שיש צורך להתחשב בציבור הגרול הזה. לא לחיות בניכור. אכל התהליך היה טנעי. אני לא חושב שזה רק אקט פוליטי טהור כמו שעלול להשחמע מזה. כשאתה עובר על תפקיר כשחקו, הכלוטות שמפעילות את האגואיזם שלך הן בפול פעולה. אתה נמצא על במה והחוויה היא שונה. זה לא כמו לנהל שיחה פוליטית בבית־קפה או בכית. על הכמה לא חשוב מי צורק ומי לא צורק. זה פשוט עובר

ליאורה ריבלין: "עד שלא עובדים ממש ביחר, יש המון השתדלות, וזה מגביר את הלא־נורמלי ביחסים. אבל בעבורה יש אינטרס משותף. זה יוצר קירכה. עד ההצגה 'פלסטינאית' ידעתי שיש בעייה, והיתח לי דעה פוליטית, אכל כשעכרתי בהצגה הרגשתי שזו גם

הבעייה שלי". דרור קרן הגיע לתיאטרון לפני שתי עונות. בחור צעיר. כישרון גרול, אומרים עליו. "באופן אישי נרהמתי בהתחלה לראות שאין מרכאות. הייתי במצכ ערין. לא היכרתי את כל השחקנים הערבים, הגעתי עם מאה־אלף רעות קרומות, ולצערי מצאתי עצמי שוקל מלים. מאור נזהרתי. מצאתי עצמי חושב האם מותר להגיד לירו את זה, האם הוא חושב שאני מתכוון לזה כשאני אומר את זה? אכל כשעוברים על הצגה, אל תהליך של התקרבות, למרות המכוכות. הם בכל זאת מיעוט. קיימת זהירות, כאילו מכסים על דברים בגלל המסרים. אני זוכר שבסאטירה 'מלך ישראל' הלכישו את סלים דאו בתלכושת ערבית קלאסית. שלוך כזה. הוא התקומם נורא. ברגע הראשון חשכתי לעצמה הוא צודק. אבל הסכירו לו שהוא עושה את זה

ביקור ברכאו. בחזית הצילום, מימין לשמאלו סלווה נקרה, ועם סמל, יהושע סובול. (צילום: ירון רוזנר).

קולאז' על הקיר: חמישה צילומיירי, בכל אחד מיג אויב שהופל בקרב. פלאחים מחפרעים ליד שלושה חודשי שבי במצרים, עם נכות קשה, אמרו שהוא מחוסל. גיורא חזר לחא

כחול בין ירוקים

מעליו נמשך המאבק כין מגיניו למבקשי נפשו. שמונה זוגות

ידיים הרימוהו ונשאוהו אל הכפר דרך שרה כותנה. בחצר קטנה,

אלה הסתורדו סכיבו בעור ההמונים מתגודדים בחוץ. אחר הזקנים

טימטאות הכפר כשמאחוריו נחשול אדם אריך שצעק בהתלהכות: "נאצר, נאצרו". כמה צעירים כרבו אליו והחלו לסוכב את כהונות

רגליו כמו שמסובכים כפתורי רדיו. המסע הגיע אל קיצו בפאתי

הכמר, שם המתין סנרר וכו כמה חיילים. השכיבוהו על רצפת הרכב

והטגדר הַחל לנסוע כשההמונים מטלטלים אותו מצר לצר,

בסר־מתכת, ידו חבושה והפצע מעל העין תפור. אח רתמן ישב לידו

והביט בו בסקרנות. כשראה שהטיים התעורר, שאל אותו: "מי שרף

את מסגר אל'אקצהז". "לא אָני", ענה גיוויא, ונרדם. כעבור זמן שוב

התעורר. הפעם היה באמכולנס שהובילו לבית-הסותר בקאהיר. הוא

זוכר תא קטן וחשוך, דלת נטרקת כרעש והצמא הממשיך להטריף

בין השבוי לשוביו. הגישו לו כוס תה. הוא חיסל את תוכנה בלגימה

חצי שעה לאחר מכן הגיע גבר לכוש אזרחית שהזרהה כ"מיסטר

ג'וו", וחזר שוב על הרצאת הרומא. גיורא דרש להחישו

לכית־חולים. "מיסטר ג'ון" הבטיח שיהיה בסרר, אך קודם־לכן ביקש

הרלת נפתחה. כתא החשוך הכליחה אלומת אור. רופא כחלוק לבן גהר מעליו ופתח בנאום על מהות השבי וסדרי שיתוף פעולה

גיורא התעורר בבית־חולים קטן באיזור הרלתא, רגלו

מאח יוסף ולטר צילומים: שמואל רחמוי

כל פעם שהוא מתכונן בקולאז' שבסלון ביתו, שב לגופו. המרפק המרוסק שיגר גלי כאב. מעל לכל, הוא זוכר, איים תת־אלוף גיורא רום 18 שנים לאחור. ביד אמן רגישה להטריף את דעתו הצמא. הצליח הפסל יגאל תומרקין, אבי היצירה, לדחום למסגרת קטנה פרק טוער מחיי טייס קרב בחיל האוויר: חמישה צילומי ירי ממלחמת ששת הימים, בכל אחר - מוקפת חומה, שילחו בכעיטה חמור שרבץ על ערימת קש והניחו מהם מיג מצרי או סורי שהופל בידי גיורא; תמונה של פלאחים - במקומו את הטיים הפצוע. איש לא הורשה להיכנס זולת הנכברים. מצריים ליד טיים ישראלי פצוע, סרן גיורא רום, שמטומו הופל מעל הדלתא במלחמת ההתשה: מסמר גדול שהוצא מרגלו המרוטשת של 🥒 פנה אליו באנגלית: "אם תאמר 'מים' – ניתן לך". ביורא שתק. שעה גיורא לאחר שחזר מהשבי במצרים: הכורג שחיבר את מרפק ידו לאחר מכן הרימוהו מערימת הקש והוציאוהו החוצה. החל מסע בין

> הקולאו של תומרקיו, יריד משפחת רום, כמו מבקש לומר שגיורא, כמודו עצמו, קורץ מפלרה. אדם שלחם וניצח את נכותו, גבר ככוחות נפש מפליאים על משקעים קשים וכואכים שהותירה כו חקופת השבי, והצליח לשוב אל תא הטיים כמטום הקרב, אל הסטיק והמצערת.

ערב ראש השנה, ספטמבר 1979. מלחמת ההתשה בעיצומה. באותו יום אחה"צ יצא הטייס סרן גיורא רום להשתתף בתקיפת שרה התעופה מנצורה שבדלתא המצרית. לפתע – חבטה. טיל פגע כמטוס, שהחל לכעור. הנטישה היתה קשה. תקלה בכיסא המפלט. אתרי מאמצים נורה הטיים החוצה עם מרפק יד שמאל וירך רגל ימין מרוסקים. הצגיחה נמשכה כנצח. 20 דקות באוויר נידמו בעיניו לשעות. גיורא צנח באיזור הדלתא, היישר אל תוך המון סוער של

הכפריים הססו תחילה, מתקשים לקבוע אם מרובר בטיים

ישראלי. מישהו מהם הפשיטו, עיין בתווית שעל גופייתו וקבע: ומיד הקיא על עצמו ועל רגלי הרופא. הלה עזב את התא במהירות. "הארא יהורי". מכער לעירפול החושים כו שקע חש גיורא בעריינות הפורצת כלפיו. הרוחות התלהטו. בין הכפריים לכין עצמם פרץ ויכוח עו. הם נחלקו לשני מחנות: קכוצה אחת כיקשה לערוך כו לינץ' מיידי, האחרת דרשה להמתין לצבא. מישהו פרץ את טבעת פרטים אישיים. לפתע שאל: "באיזה בסיס אתה משרתז". גיורא האגשים שהקיפה אותו, נטל אבן והחל להכות כעוצמה על ראשו. סירב לענות. "או אין ביתיתולים" – סינן "מיסטר ג'ון" כין שיניו, פצע עמרק נפער מעל לגבתו ושתת רם רב. הרגל הפצועה היתה ועוב את התא. שוב קשרו את עיניו של גיורא, הוציאו אותו מהתא מוטלת בזווית לא טבעית, ורק כמה פיסות שרירים עוד חיברוה

ספטמבר 79'. סרן גיורא רום יוצא להשתתף בתקיפת שרה תעופה מצרי. לפתע – חבטה. טיל פוגע כמטוס. הנטישה קשה. הטיים ורה החוצה עם מרפק יד שמאל וירך רגל ימין מרוסקים. אחרי 20 דקות באוויר הוא מוצא עצמו כתוך המון סוער של כפריים מצריים.

גיורא רום, רעייתו מרים

ושלושת ילדיהם בביתם, ועם דרך חתיים שלו, בעמוד ממולו "טיוקים חיים במערכת שיודעת למדוד במדוייק את רמת חביצוע של כל פעולה, ואני מאמין שכלל הצבא יוכל לחגיע לאותו מצב".

(המשך בעמוד 11)

נחול בין ירוקים

הצבא זקוק לכוח

מיאלוף ניודא רום. "כחול" חדש בממלכח וריווקים, עולם שונה, דמוסי התנהגות ו שוער), כבל"ד (כובע פלרה), פצ"ן (פיקוד מאו"ר ועוד כתנה וכחנה מושנים וקיצורי ת שהם תלק מחסלנו ותפולקלוד של יחידות

- אך ורים לשיים שבא כמו מעולם אחד. נחיליהאוויר הכל מדוד, שקול ומדוייק. אצל יקונים מעקמים, קיצורי דרך, לעתים ניגודי ישונים, מיליהאוויד הוא זרוע דיבוזית. אצל מחקים בשבאים לטפל בשיפור נדר בצפון, קינה מעורבים בעניין פיקוד הצפון, המפח"ש. וון חומוש ראשו, היועץ הכספי לרמטכ"ל, משם עם רשות שמודות מטבע ועוד. לכל אחד אושים אדון פשלו ואילוצים שונים. דרך קבלת לעות מורכבת חרבה יוונר.

נימים אלה שקוע גיורא בלימוד תפקידו החים בקוור ראש אנים. כמי שהתמחה שישעוקה ובחקר ביצועים, יחיה לו מה לומד. תוקיד מוחק אותו. זו תסיבה שחסכים לקבלו גם משר קבע מרחשביל כי לא יועלה לדרגת אלוף. קומי בונוקיד תון אלופים. ניודא תשכים לכך. הוא

לרירת הצמעה בבסיס תלינוף, עליו פיקד עד און קצר, וקא פניע רק בשעות לילה מאוחרות. בון, מוסיקת קלאסית וקריארו, קשה לו עתרה ולים מליחשומר, מספרים כז יש לו הספק

שעתו החיצונית "מקטלגת" אותו לעתים תו הצלב האדום פרחים לרעייתו מרים ליום שווש הוונון שלו. ועם, כשקיבל ממרים שותית רוקנות קורם שמערות לידיו. שונה על תמתוות, אבל הדבר היחידו

אותים לבני חזוו רום שלושה ילרים! נטע. אלו, כן לשע, ויובל, כן שבע.

שובלחעדון ובחר. חבריו מספרים כי חזותו קשא מחן בומשות רבה ויודע לתרעיף חיבה הגבים אותו. בתקופת השבי לא שכח לשלות

תא"ל ניורא זום: "ב־14 חשנים תאחרונות צח"ל נדל, והמדינה לא יכלה לחשמיר לרשותו די אנשים טובים".

את תפקידו וזנוכחי תוא רואה. בנדול, נמנע מלדבר על תרומה אישית והשארת טביעה אצבעות מחשש שיישמע כמי שמשתבח בעצמו. "מח שנדרש מקצין בכיר", תוא אומר, "זו לא מומחיות מקצועית צרח אלא היכולת לחביא לידי ביטוי את תתבונות האישיות, האינטליגוציה וכושר החשיבה והתחלטה, יחד עם הנסיון, שרבש בעבר. אין לו תוברות אינטימית עם הצבא. זה שוד גלוי שצבא זה עשק יקר, וקיים פער נדול בין מה שתוא דורש לבין מה שתמדינה יכולה לתת. בשנים האחרונות נהפך מצכא יותר לעתיר תון, וממות לעתיר עכודה, במצב כות, אם רוצים להפיק ממנו את כל העוצמה, צריך להפעיל צבא שרמת התחכום בו ורמתם האישיה של חייליו תחית מקבילה לתצבר תהון".

תאם תמשמעות חיא שלצה"ל יתקבלו בעהיד רק העובים ביותרו "אינו שבור כך, אבל צרוך שיחין בצבא שיעור. מספיק של אנשים שובים. כשאתה מכיא לתומורה כנוים טובים. הגרועים ופלטים החוצה. בעניין זה אנו מחלכים על מבל כק. בשנה האחרונה עשה צה"ל תובת בדי לא לחוכנס למצב שבו תשובים ידון על ידו תפחות עובים הצבא זקוק לכוח אדם

איכותי בדי לחפיק ממנו את התוצר המתאים, חיינו בות אדם שיוחיה מסוגל לכפות על האוייב תפסקת אש במלחמה (איני מאמין בתבוסח טוטאלית) --בתנאים לא פחות טובים מתנאי הפתיחה, ובמספר אבידות נמוך ככל האפשר"

"הצעירום בצבא מונעים על־ידי תחושת הישניות. לרבים קוסמת תעובדה שבצבא – תם המעצבום את האירועים הם חייבים לדעת שמעשיתם זוכים להערכת העם. ב-14 חשנים האחרונות צה"ל גדל, והמדינה לא יכלה להעמיד לרשותו דו אנשים טובים. כיוון שחיוז צריך לאויש: תפקידים החל תחליך של פשרת שהתבטא בעלייה מחירה בסולם הדרגות של רבים – כי לא היתה

התחליך הזה חורנש פחות בתיל האוויר, לן ישי זכות לבחור את אנשיו לפני שאר חגופים, קיעמם של המשוסים לא פג. חם עדנין מושכים את השנבים ביותר, טיישים חיים במערכת שיודעת למדור במדויים את רמת חביצוע של כל בעולה. זאני מאמון שכלל חצבא יוכל לחניע לאותו מצנ".

> מלה". בתגובה הוחור לצינוק. אחרי כמה שעות שכו להקור אותו, ולא בערינות. בכל פעם נקטו שיטה

אחרי שלושה תורשי שכי, בשכת בכוקר, הוצא לפתע מתאו. מישהו בילח אותו והלבישו בכנדים בופניות קשות, שנבעו מנכותו, עמרו ,כפני החלטתו נקיים. העלו אותו על אמבולנס שהחל לךהור לעבר - הנחרצת לשוב לאוייר, להטיס את המיראה. בשנתיים סאנסארה באותו יום לפנות ערב, לאתר תלאות רבות,

> צבו הגופני היה בכי רע, רק כשובו חש גיורא את כל עוצמת הצלקות, גופניות ונפשיות, שהות לא הוכיל את תוקדיו לשום
> אותה מושה שכב כלכ לטוס. ימים רכים שהח האת מל מאוד אותר שכב כלכ לטוס. ימים רכים שהח האת מל שאני את כל הידוע לו ותבע להימטר לידי
> אותה על שאני את כל הידוע לו ותבע להימטר לידי
> אותה על שאני את כל הידוע לו ותבע להימטר לידי
> אות הולים מאור במעט מרי הוא לחם בנכות, ויכל לה.
> אות הולים מו נשלב ותודיע כי לא התקירות. במשך שנים אורירבן פקר אותו במעט מרי הוא לחם בנכות, ויכל לה.
> את הולים מו נעלב ותודיע כי לא התקירות. במשך שנים אורירבן פקר אותו במעט מרי הוא לחם בנכות, ויכל לה. אינה אומר פנו נעלב ווודיע כי לא התקידות. בשנה בחרר שנו נעלב והמקום הולר ליבה הלום סיום: הוא שוכב בחרר שנו, והמקום הולר

אתרת: השכיבו אותו עירום על הבטון הקר, נתנו לו שות את נושי, נתנו לו כנרים נקיים, ואו התחדשה מוון ומים נמשורה – וניורא שותק. מהד בריון קרב אלים ובמשך שלושים רקות סמר על לחיו בלא המסקה. אתרי שבועיים הבינו האקרים שהם לא מגיעים לשום מקום. הם הגבירו את הלחץ. היו רגעים בהם חש גיורא

מצא עצמו כנית המעלים, ואתרי הטיעול יחקר מצא עצמו כנית המולים תל השומי

ונפשיות שהותירה כו תקופת השבי.

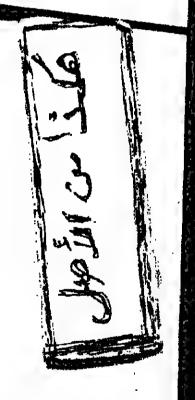
וצר, הולך וסוגר עליו. חלום אתר שחזר שוכ ושוכ: הוא בתא הטיים, המטום נפגע, הוא עומד ליפול בשכי.

לא התאחתה. הרגל התקצרה והוא לא הצליח לכופף את כרכו. אחרי חצי שנה יצא מכית־החולים, מררה על קביים, משקלו ב־25 ק"ג פחות מאשר לפני השבי.

בצאתו מכית החולים ידע שעריין מצפה לו דרך ארוכה לפני שיוכל לחזור לתא הטיים. מגכלות הכאות לא הירפה מרופאיו. הוא למד בלכלה ומדעי המרינה באוניברסיטת בריאילן, וכמקביל דחק ברופאים לבצע עור ועוד גיתוחים לשיפור תיפקודי היד ודרגל. הרופאים לא היו מאושרים, בלשון המעטה, מררישותיו, במצב רגיל אין נוהגים לכצע ניתוחים שכאלת הם גם לא התייחסו ברצינות לדכריו כי ישוב לטוס. ימים רבים שהח בבית־החולים, כא ויוצא חליפות: כל אותה עת היה נחוש ברעתו לחוור לטום.

. (תמשך כעמוד הבא)

21 8132310

הארוב שבו ידע מבחנים רבים. הקצב בו חזר לפעילות במטוס באפס מעשה, תפש אותי תסכול איום. הבנתי מבצעית היה מסחרר: כמה חודשים לאחר־מכן מונה שההו זה: התחילה מלחמה – ואני מחוץ לעסק". כסגן מפקר טייסת מיראו'ים. אחרי שנה בתפקיר, באוקטוכר 1973, התמנה כמפקד טייסת מטוסי

והסקייהוק שונה בתכלית מן המיראז'. כשבת, שישה היתה זו הפעם הראשונה שהמראתי למשימה מעבר הסביר לו איך מתניעים ואיך מפעילים את המערכות לכיוון מצרים. הגענו לשרה ומיר הבחנו שטיפלו בו. השונות, אך בהיכנסו לתא הטיים שכח את מרכית היו כו מסלולים מופצצים ועליהם בערו מטוסי הפצצה. התסברים. גיורא הסיע את המטום לעמרת המראה בצד עמר מיג 21 שלפתע החל להסיע למסלול ולמבוכתו נוכח לדעת שאינו יודע כיצד לסגור את המקביל, והמריא. הנמכתי ונכנסתי לעמדת ירי. התפה. אחר הטייסים הגיע כריצה והסביר שוב. גיורא המוביל עצר אותי מיר: אל תיגע בו, אני אפיל אותר. כיקש רשות המראה, ואז שמע בקשר: "החלה מלחמה - - והפיל אותו".

טייסת קרב במלחמה.

רט"ן א, טייסיפרב במילואים, היה או טייס צעיר של גיורא רום השאירה בו חותם עמוק:

"כשגיורא הגיע לטייסת, שמענו את סיפור בהמשך, י.ו.). גיורא לא הכיר את הסקייהוק, ולגבי, כטיים צעיר, זה היה די מפחיר. כשלב הזת של הקריירה שלך כטיים, נורעת חשיבות רכה לדמות המפקר ולבטחון שהוא משרה סכיבו. אכל מהר מאוד למרנו לדעת שניורא, למרות שלא הכיר את המטוס, למרות הפציעה והסכל בסכי, הוא מנהיג טבעי ואדם אמיץ לכ. מלחמה היא מבחנו האמיתי של כל לוחם ומפקר. קורה שאתה פוגש טיים שאתה חושב שהוא 'אלוף העולם', אך במלחמה הוא מתגלה במערומיו. לעומת זאת, אתה יכול לפנוש מפקד כמו גיורא שתחילה יש לך לגביו חששות, ובמלחמה תוא מתגלה כארי. גיורא השתלט על העניינים כמהירות מפליאה, והישרה בטחון על הכל. אילו סירב לפקר על הטייסת כנימוק שאינו מכור את המטום – איש לא היה אומר לו מלה. אכל הוא לקח על עצמו את הרכרים הקשים ביותר – ועשה אותם. בעיני הוא קנה או את עולמו. כרוגמה האישית שהפגין התמצה המושג 'אחרי' במלוא מוכנו".

גיורא לכית ורמוס נולד כחיפה לפני 42 שנה. בהיותו בן שנה עקרו הוריו לתל־אביב ובה עברה עליו לעצור את ההתלהבות. ירדתי בגובה התחלתי לטוס ילוחת. לימים של לחיפה כתלמיר בפנימיה הצכאית. הביתה בדרך הודיע לי המוביל שהוא נוטש היות רבים מכני מחזורו שאפו ללכת לצנחנים. או זה היה שנגמר לו הדלק. אני הייתי הסכן יותר והצלחתי באופנה. גיורא שאף למרומים. רצה להיות חבר באותה להגיע לבסים ולעשות את ה'כאו' המפורסם. הייתי קבוצה קטנה ואיכוחית – הטייטים, חמיר נמשך אחון אופוריה: התחלתי את המלחמה בהפלת שני לאתגרים קשים, ומסתרי מטוס־הקרב, המסוככות שבו, הקסימו אותו. לקורם הטים התקבל עם עוד כמה עשרנת חניכים מאושרים. אחרי 20 חודשים הוענקו כנמי טים רק למעטים מהם, חלקם סייםי קרב, חלקם . סייםי תובלה. ניורא היה הצעיר כבני מחוורו. את הבנפיים זבה לענור חורש וחצי לפני יום הולרתו ה־19

המשיכו כמה מהם לטוס במיסטר, ובמה במטוס. ארוכה מאור, כחצי שעת לכל ביוון. לפני שנכנסן המתקרם והיוקרתי יותר – הסופר מיסכור. מאלה נבחרו - לתקיפה הגיחו מולם שני מינ־21. באותו קרב הפיל בורדים להטים את המיראו – חוד חתנית של גיורא עוד מטום בעורו עסוק בערב, נותר לפתע לכר חיל האוויד באותם הומים, ושיסגת חלומותיו של כל בשטח סוריה. את הגבול חצה לבדו, עם מעם דלק. כל טיים. גיורא רום היה אחד מהם - שיים המידאר הצעיד . מחלך הטיסה חורה השבתי רק על דבר אחר על ביותר בעולם. כבוה, תוטל למלחמת ששת הימים, הכנרת בכנרת מתחלף העולם וכשאתה מעליה יש לך

לפירות מתאר גיורא את שעבר עליו כאשר פרצה למחרת חביל גיורא מכנה לתקישה כרמת הגולן. המלחמה, ובתוך טיים צעיר מאור ועריין לא מנוסה, חוער חיה מוצב על חררך שעולה מגשר בנות יעקב חש בה בתחילה כיפרה קיריו לא ציוותו אותי לכית המכם היוח אש נבו חופה ביעף השליש חש.

מישהו את תפילתי והוזנקתי לתקיפה. היעד היה רחבה כרי שאוכל להתיישר מעל למסלול. הנממי עד או גיורא לא הטים מטוס סקייהוק מימיו, שרהיהתעופה המצרי אבריסוויר, הסמוך לאיממעאליה.

שלנו. פתחתי מבער, תפסתי את אחד המיגים והגעתי נפטיר כמלחמה...".

מהלכים על חבל דק. בשנה האחרונה עשה צה"ל הרבה כדי לא להיכנם

-כיותר יוכה בתפקיר

מהתקיפות, ואגי עדיין על הקרקע. ב־9 בבוקר שמע הרגילה. טסתי לכיוון טבעון וביצעתי פנייה מאו

באוקטובר, החליט לערוך כו טיסת־היכרות. מישהו לגבול. סגן בן 22, מצעירי הטייסים. טיפסנו לגובה לקום מהכסא. לא הצלחתי־. התיישר על המסלול. השעה – שתיים בצהריים, הוא או עוד הייתי ממושמע. זותי הצידה. המוביל סגר, טווח מבית־החולים וביקש מאחד החברים בטייסת שיכין לו

"זו היתה הפעם הראשונה שראיתי מטום מתפוצץ ככסא־גלגלים נסע לשער ביה"ח והמתין לרכב של באוויר. ואז, כאילו לפי תכגון מראש, פתח הניהנום את הבסיס. בהגיעו לסייסת לכש את הסרבל וירך לחד טייסת התרוצצו טייסים בטרבלים. גיורא דלתותיו: פתאום התמלאו השמיים מטוסים והחלו המבצעים. כולם היו המומים. מפקד הבסיס אסר עליו עצר אחר מפיקודיו החדשים. "לאן אתה מירדפים ובלאגן שלם של התפוצצויות, הבוקי אש לטוס בלי אישור רופא, ולרופא, פול ביורא, לא היה רץו" – שאל. "לתקוף מטרות בתעלה". ופטריות עשן. ואני, אסור לשכוה, טירון שבטירונים. שום סיכוי. הוא אישר. ציוותו אותו לווג האהחן של לפתע מצא עצמו גיורא מפקד על לפתע הבחנתי כשני מינ־21 שרדפו אחרי המיראזים הטייסת לאותו יום. לטוות קרוב. יריתי בו מטוות 200 מטר ולא פגעתי. זה שלישייה לתקוף חסיבת שריון מצרית שנעה נין בטייסת הסקייהוקים. התקופה בה שירת תחת פיקורו היה רגע איום. כל הבטחון העצמי שלי נשמט לקרקע. ראס־סודאר ושארם. כדרך הבחין בשני מיג־17 נלהמים בראשי עלתה רס מחשבה אחת: שלוש שנים הכנתי בשני סופרימיסטר ישראלים. המיגים ירדו נמוך מאד עצמי לקרב הוה – ופיספסתי אותו. הלכתי על נסיון והתחילו לברות. ביורא פתח במירדף, משאיר מאחדי נפילחו בשבי ואת סיפור 'הסרן בטעות' (שעוד יסופר שני. התקרבתי ל-150 מטרים, יריתי – והוא התפוצק את שני המטוסים האהציים במיבנה. הטייסים התחילו לי מול העיניים באותו רגע כבר לא היה איכפת לי אם . לצעוק: "איפה אתה?". הוא אמר שהוא רודף את

> כשאתה מביא לתזמורת כנרים טובים. הגרועים נפלטים החוצה. בעניין זה אנו למצב שבו הטובים ידתו על־ידי הפחות

"חורתי לשרה. תפסתי עוד מיג־21, רדפתי אתריו, יריתי בו בתותחים – והוא נפל. הייתי שיכור נצחון. מרועק ראיתי עוד מיג־21. יריתי כו אכל לא ראיתי אם נפגע. הייתי קצר כרלק, מתחת למינימום, והחלפתי

אותו יום אחר הצורים נשלח גיורא עם דביעיית מטוסים לתקוף שרהיתעופה מרוחק בסוריה, קרוב לתרמור, קרוב לתדמור פירושו גם קרוב לכלא הסורי, טייסי חקרב נשלחו לטייסת אורגאנים, ולימים " וגיורא לא יכול היה שלא לחשוב על כך. השיפה היתה בספר יחליפת לחץ" מאת מירב הלפרין ואהרון בשלום"

לחקיפות הגדולות של שרות התעופה הערכיים. לפתע מכה אדירה מתחת לכסא. מאותר יותר התבד באתת השכתות של חורף 72 בא גיורא לטייסת, נשארתי בכסים בכוננות להגנה אווירית. עד שכל שפגע כו פגז של 37 מ"מ. כל הצד השמאלי של הזצ עלה על מיראו' והחליט: השבוע אני מנסה לטוס. הבסיס המריא לי מתחת לאף לא האמנתי שתפרוץ נפגע. רטיסי הבגו חדרו לאחת מרגליו שדימנה כל ואמנס, באותו שבוע שב אל המרחבים הכדולים במטוס מלחמה. רק כשהאחרים התחילו להמריא ואני יושב מהלך הטיסה הביתה. מערכות המטוס דממו. "לטחה "התסכול גבר שבעתיים כשהמטוסים שבו ההגאים היו פגועים והמטוס תיפקר רק ברבע מיםלתו

ת אותו לילה בילה גיורא בכית החלים

אתר הצהריים יצאו גיורא וחבריו כמיכנה של המינים לכיוון מזרת הכיוון האמיתי היה פערב אבל גיורא רצה לקחת את ההפלות לעצמו. הוא נשאר לני עם שני המינים, סגר טווח על האחורי שבהם, וירה. מהמיג המגוע התעופפו חתיכות, והוא צלל לאומה המיג השני ברח, וגיורא אוצריו. הוא השיג אותו מעל בעקשנות. לפתע קרא תמוכיל כקשר ופקר על גיורו לעזוב חכל ולחזור הביתה. "לא נלחמים לכד", הצביר

חודש אחרי המלחמה נערכה כמלון ירושלם מסיכה בהשתתפות כל טייסי חיל־האוויר. מפקר היל מרדכי הוד, עמר על הבמה וחילק תעודות לפייסים שהפילו מטוסי אנייב. הוד קרא שם אחר שם. סגן ניורא רום היה האתרון כרשימת. "סרן גיורא רום" – פרא הוה מהקהל ניטו לתקן את הטעות – "סגן רום", צעקי מוס" הוד שב וקרא כשם גיורא, ושוב חור על טעותו "סרן". מישהו צעק: "אמרת סרן – תוד. הקהל הצפרף אליו במקחלה. מוטי הוד הביט כרמטכ"ל כשאלה יצחק רבין, שישכ בשורה הראשונה, הינהן בראשו נעור מסקר חיל האוויר והרמטכ"ל מחליפים מבטים, עלה מפקר הסייטת לכמה ובידו דרגות סרן אותן ענר

כיוון לעבר רמת־דוד ומצאתי עצמי מעליו לקיאת נחיתה כלי מכשירים. לא יכולתי להיכנם למפלול כי בחזרה, כשאני אוחו בהנאים הקשים בשתי זיית הגעתי למסלול, ונחתתי. עצרתי את המכוס וניסת

בעפולה, שוב אינו יכול לסלוח לעצמ שהוא "מפסיד את המלחמה". כנוקר סילפן לבסים, אמר ששיתרוז אותו בחשאי סרבל, חליפת־ג'י ונעליים הרשות.

הביצות ליד איסמעאליה. הטיים המצרי נלחם - המוכיל. גיורא נשאר עוד מצי דקה, הפיל את המיג

ומור הביתה,

אחרי המלחמה נשלח ניורא רום להדריך כביה"ם לטים. כאשר הגיעו הפנטומים הראשונים לארץ, היה בקבוצה הנבחרת שלמרה להפעיל את המטום הבחקום בעיצומו של קורס ההסבה יצא לאיזור הדלתא ונפל כשבי. או החל המבחן הקשה שחשף כו את אותה איבות אנושית ממנה קורצו מעטים, איכות שהובילה אות לימים לא רק לנצחון כמלחמתו האישית על נכוח הפציעה, אלא גם לתפקירי מטה ופיקוד – מפקד נסים רמון שבנגב, מפקר בסים תלינוןל – ותפקירו הנוכון עוזר ראש אנים. כמטכ"ל אומרים כי הדרוקים קיבלו סיוע אווירי מעולה

בעוד כשנתיים שוב יהיה ניורא דום זי אחד משני הטייסים שלפני עשרים שנה נשלונו לוקיים את המיראו - אחר בין כורדים, מתבערך אחר או סעים שיהיו מועמרים לחפקיר מפקר חיל האוויר הטוב

תלודים, פינות משחקים, שטחי ירק לחבים וגן ימיים שכונתי תמאפשרים ללונם בילוו מתמיד ולכם שלווה ובטחון. מים השוון של אזורים. שכונו אזורי רון הצפון תחדש של לאני (וא משים המשורים. שכונת אזורידון חגשון לאון ליני משקום הילון מוקש בכביש שבעת ולתוכה ניתן לאון ליני משקום בילו מוקש בכביש שבעת ולתוכה ניתן לאון דרך התונות חולבתיים, דבר המקונה לכם וליכדום משור לשמומה ייאי דר התנה חוכורים, דם הוצעים לילדים מיסורים ייקצו לילדים מיסורים איטורים איטורים איטורים ווצעים לילדים מיסורים איטורים איט

מוווייחו, בין בתי המגורים, רחובות

e de la companya de

- שייחן היא שכונה יוטרתית מושלמת

אום שנה דירה באזורי הן אתה מקבל שכונה יוקרתית אמה תיים מושלמים שמעתילים בשרויית בוקר מדעננת

שטון השבונתי ומשחק עם הילדים במדשאות הענקיוה

יששו מויחנן וחכל מחכה לך מסביב, חכל שלך.

מישורים מפוארים, מדשאות ענק,

לאוטרי קלאב חדיש, בריכת שחייה

ששי טנים, מועדון שכונתי ומה לאז

20 משפחות כבר הבטיחו לעצמן את החיים האלה. באזורי-חן מרכז קניות מודרני, מיוחד בואו ניפגש באזורי־תן לתושבי השכונה, חכולל בתוכו מגוון רחב של חנויות ובית קפה וכל זאת במרחק

חזורע זהל חזיחה

הליכה מהבית. באזורים מאמינים שטוב לאדם שתחיח לו שכונה משלו. שכונה שתספק לו את כל הצרכים. שכונה שנעים לחיות בה, שנעים לקנות בה ושנעים לבלות בה על כוס קפה. יורדים מחבית עם חסל, צועדים בשביל התולנדי חמ בשטחי ירק. "עושים" קניות במרכז חקניות חמודרני יקובעים פגישה בקפה המקומי - הכל כל כך נעים, כל כך שליו.

אנשי המכירות של אזורים מחכים לכם במשרד חמכירות באתר: בימים א'-ח' בשעות 20.00-20.00 ביום ו' בשעות ביום שבת בשעות טלפונים באתר אזורי־חן: 03-425370/1, 425478, 424915

כל יום ובעבח.

10.00-13.00

11.00-19.00

הדירה כדוגמא

בתוחה וממוזגת

אזורים יודעים שלפעמים חדברים חקטנים חם שעושים את תחוים מושלמים. כאזורי-חן, התכנון הסביבתי, המרחק בין בתי המגורים ומרחב המחייה בדירות מקנים לכם שקט, פרטיות

ומרחבים ממש כמו בכפר, וכל זאת בת"א. איפה אתרו גר היום! במקום שקט אבל רחוק מדי מתעירו במרכז תעינינים אבל בתוך הרעש וחתמולחו אזורים מציעה לך תיום לחנות משני העולמות ו הצפון החדש של תל־אביב - איכוה של חיים מחוץ לעיר. עם כל חיותרונות של מנורים בעיר. שכונת אזוררתן כוללת 7 בתי נגורים מפארים נפארק עירוני. לכל בנין דרך נישח מימית מרוצפת באבנים משתלבות. תבנינים מרוחקים (לפחוח 50 מטר) תאחד מחשני ואינם פונים זה לזה, על מנה לשמור על עקרון הפרטיות. המיתוח חסביבתי כולל חצר עם שבולי נרעליט, תאורה, גינות עם צמחית משולבת בשטחי דשא, מנרשי משחקים לילדים, ריחוט גן וספסלי ושיבח. אתח יושכ במרפסת, צופת בשמש השוקעת בים, תופס שלווח ויודע שחחיים:

בכל בית באזורי־תן, לובי מפואר הכולל: עמדת שמירה ובקרה המאוישת 24 שעות ביממח, פינות ישיבה אינטימיות, ציפור שיש עד התקרה, פאטיו עם צמחיה. מטופחת ורהיטים מפוארים.

כך לפי אזורים צריך להיות. אתה מניע חציותה זוכנס לחניה חתת קרקעית שלך נרק תושבי השכונה יכולים לחניע לחנות). אתה עולה ישר לוירתן או עובר דרך הלובי הממאר של הבנין. לבי תנותן לך את הכבוד המגיע לך. הלובי משתרע על 140 מייך עם ריצוף וציפו

יבוער כל אלו יושב חשופר המשגיח על הנכנסים וחיוצאים ונס לחניה התה-קרקעיה בעורת טלויזיה במעול סגור. השומר מפעיל גם את מערכת הויראו של חבנין. באזורירון תחיום. היפום מתחילים חרבה לפני דלת הכניסה לדירה שלך.

משרד תמכירות ברחי דרויאנוב 5, תל-אביב

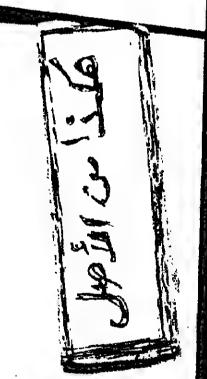
פתוח בימנים אי-הי 17.00-17.00.00,

טלפון: 295222 - 03 סו פנימי

ביום וי 09.00-13.00,

מלכה רפופורט. אנו של בועז: הוא ידע שהוא" ימות בסוךי מזיהום. הוא ראה פעם זבוב.על התקרה, ואמר לי: את רואה אותו, אמא? הוא יהרוג אנחיי. אחרייכן הוא פעוט נגמר. נלחם ונלחם, והצליח, ועוד ום, ועוך נס. אבל הנסים נגמרו".

מש ומפורט ודל: "למדותי לוקת עם עצמי, לנמרי לבד, 'ווה לבד' שתוא בשבילי סציאות עמוקה" (מתוך

בועז רפופורט, 25, צעיר בניו של גברוש מבית־אלפא, ופטר ביום העצמאות השנה ממחלה קשה. באחרונה חי עם שני אחיו בלוס־אנג'לס. לפני כשנה אמר אבין בטלוויזיה: "אני מתייחט לזה בסבלנות, אבל בכאב. אני מקווה שהם יחזרו". בועז חזר. היום הוא קבור למרגלות הגלבוע.

מאת טימה קדמון

בועו נולר לפני 25 שנים בקיכוק בית אלפא, ילדם הרכיעי

"בשילדי היו בני שלוש", סיפר פעם גברוש, "זרקתי אותם לסתנה כדי שילמרו לשחות. לא היה סייח פראי שלא העלתי אותם לירות החולתי אותם בין הרגליים כשיריתי, כדי שילמדו לא לפחר. בוצו רפפורט היה מולה בלופוס (סיסטמיק לופוס חינכתי אותם מגיל צעיר לעצמאות, לבטתון עצמי, לרצון לשאוף ארים מחודם היה מוצה בקופום וסיסטם ע בומוס לרעת הכל, לרעת תמיר מה נעשת מעבר לגבעה. כשטיילנו על ארים מחודם מושבת מרפא, קטלניה, יש במחקה הפונות לרעת הכל, לרעת תמיר מה נעשה מעבר לגבעה. כשטיילנו על משפרת ובהפונה האורונה האמן בועו שתחלים להלוטין, לפני הגלבוע לא ידענו מתי לעצור, כי תמיר היתה עור גבעה שרצינו משפרת ובהפונה האורונה האמן בועו שתחלים להלוטין, לפני הגלבוע לא ידענו מתייינים היה אורים שתחלים להלוטים לפני הגלבוע לא ידענו מתייינים היה אורים אורים ביותר מודים מתייינים היה מודים היה עור גבעה שרצינו מתייינים היה מודים היה

אלפא, נפטר כיום העצמאות האחרון. דווקא גברוש - של מלכה וגבריאל (גברוש) רפסורט. שם, למרגלות הגי ועו רפפורט, הצעיר מבין שלושת כניו של אלים (מיל.), מראשוני הפלמית, האיש שפרץ את דרך - למרפסות מקורות גפנים, בין עצי תאנים, שסק ומפאיה, עכרה בורמה, שמורת טבע לאומית שלא הושותה – יכאב את ילדותם של אריאלהן תוכבן זוודר, בועו ורפנה. יום העצמאות מעתה עד סוף חיים, אבל בנברוש, מלבר הכאב, יש מלופות אבודות הוא יטען, רק כאלה שמרימים כהן ידיים, ובתודש . עליו כדי שיאלפן אותו. בשהיו בני תשע לימרתי אותם לנהוג חצי האורונים לחייו של בועה בתרה כבית התולים תליהשומר,

עברוש האמין שבנו יוננבר. לא בזכות איזה נס. רק מכוח המאבל מתת משלושה תרשים פרצה המולה שוב. לאור שלושה שבועות לראות מה נמצא מאהוריה. בכל מערה זככל ואדי ברקנו הכל, אל חום נכוח חור בועו רפפורם מלוס אנג'לס, שם שונו עם שני תמינו באופן יסודי: את החיות, חסלעים, הצפורייה. אסור חיה אותו בשנים האורינית. הא אושפו מיך אמו של בועי, מלכה להשאי משהו בלחרידוע". אותו בשנים האורינית. הא אושפו מיך אמו של בועי, מלכה להשאי משהו בלחרידוע". הפשרט, ירעה שוה המוף, שבועי נוסטר הוא פשוט נגמרי נלחם תיהם הצלית ועוד גם שור בסוף הוא פשום נגמרו. ואול לשכילו לילרים בהתעמלות על מכשירים גברושו הוא תמיד רצה להיות ויה שוב יותר אם היה נומר קודם

השת חנויות ארצית לתרופות, מוצרי יופי, בריאות ונקיו פרסיל 3 ק"ג במזוודה סוד מאד 3 ק"ג

קולון 5 ק"ג במוווה - מחדש כביסה מתנה

17.19 שח

תינוקלין 3 ק"ג במזוודה + בדין 1 ליטר מתנה

בשקית

12.99 ש״ח

ביומט 3 ק"ג במזוודה

+ בדין 1 ליטר מתנה

טיפ 4 ס"ג במאודה

+ בדין 1 ליטר מתנה

פסגה 3 ק"ג במזוודה

גמה 3 ק"ג במזוודה

+ אג'קס ניקוי כללי מתנה

חנויות הטופר־פארם פתוחות עד 9 בלילה. ברב־מכר, בקניון וברמת אביב – עד 10 בלילה

כל החנויות פתוחות במוצאי שבת! בתוקף עד 30.6.87

ינימכר, הרצליה, רמת אביב מניון איזסון פחח תקוח, כפריטבא, ירושלים - ניה ורנות, גילה, בארישבע. משרד מרכזי טלו 13000031 מלבדים מוישניים של כל קופות ההולים, מכבדים כל כרטיסי אשראי. הרשת שומרת לעצמר להוביל כמות הקניה.

בעת הטיול בארה"ב (כצילום המרכזי). ובתקופה כה למד תשמלאות במכללת רופין (צילום קיצוני משמאל).

(חמשך מהעמוד הקודם)

נברוש: "כשילדי

היו בני שלוש

לטחגה, שילמדו

לשחות. לא היה

טיית פראי שלא

העלתי אותם

עליו. לימדתי

אותם לנהוג

בטרקטור

אותם לנהוג.

לימדתי אותם

לירות. חינכתי

אותם לעצמאות.

לבטחון עצמי,

לרצון לשאור

לדעת הכל,

נעעוה מעבר

לגבעהי,

האם: 'היתי

לוחצה לו את

היד. הוא היה

מחזיר לי לחיצה.

אמרתי לו שאני

מעבירה לו

כוחות: בסוף

הלחיצה שלו

היתה כל־כן־

רפנה, אחותו של

בועה "הוא היה

דמות רוחנית.

כולם היו באים

להתייעץ איתון.

לדעת תמיד מה

ולחרוש. לימדתי

זרקתי אותם

כלי התואר. היה לו קשר עמוק ואמיתי עם אנשים". 15.3.1981: "עד כיתת י"א הייתי טיפוס מאוד תחרותי.בכל דבר

יאשון. הכי טוב. ככל דבר שעשה". מלכה: "ילד רגיש. פסיכולוג

הייתי חייב לחיות הראשון – הכי טוב, הכי מעמיד פנים של בעל נסיון, עד שלא פעם ציינו חברי לקבוצה שאני מחזיק את עצמי מעל לאחרים. אך מה שהם לא ידעו ולא יכלו לדעת היה כודי חכמוס: חיוז בי גם חוקר בטחון בתחומים שונים, היותו בריחה מהחמודדות אמיתית, היו פתדים וחולשות. כשראיתי שאיוני טוב במשהו, לרוב הפסקתי לפעול כתחום הזה".

דברים אלה כתב כועז ביומנו, שפורסם בעילום שם בעתון "החינוך המשותף" של הקיבוצים כמאי 1982.

דפנה, אתרתו של בועו, בת 20: "הוא היה דמות רוחנית. היו לו חברים מאוד טובים שהקשר כיניהם היה רוחני. גם חברות. כולם היו כאים להתייעץ איתו. העניין הרוחני הזה נכנס גם להדרכה. הוא לא היה סתם מדריך של צופים וטיולים. הוא היה מדריך של לדבר איתו. על הכל. גם על פוליטיקה. כל דבר".

בן 17 היה בועו כשהתגלתה אצלו המחלה. מלכה ופפורט: הרגשתי שמשהו לא בסדר. הוא היה אנמי. חקופה ממושכת היה לו תום. היה קשה לאתר את המחלה, לזהות אותה. כסופו־של־דכר אמרו לנו שזו מחלה תשוכת מרפא. אמרו גם שאפשר לחיות איתה

"ר שלמה שגב, מומחה למחלות זיהומיות כבית-החולים תליהשומר: "לופוס' אינה מחלה ויהומית. זוהי מחלה שגורמה אינו ירוע, ויש כה יתריפעילות של המערכת החיסונית שמתכטאת כיצירת נוגדנים נגד הגוף עצמו". לרברי ד"ר שגב, תהליך המחלה מתקרם כהדרגה לניוון של הרקמות הפגועות, והפגיעה העיקרית היא כיליתית – גורמת להרס מוחלט של הכליות. "החולים כמחלה נפגעים בקלות מזיהומים בגלל עיוות במערכת החיסונית שלהם. המחלה פוגעת גם במערכת הדם וכרקמות חיוניות נוספות כמו הלב, המוח והפרקים".

ככתשעים אחוזים מהמקרים, פוגעת מהלת הלופוס בנשים, במיוחר נשים בין הגילים 25-40. "אכל מוכרחים להרגיש", אומר ר"ר שגב, "שהמחלה נרירה, ושיש תקופות ממושכות של הפוגה

בועו יצא מבית־התולים לאחר שלושה חורשים. מלכה רפפורט: 'הוא נעשה עור יותר רגיש. הוא קיכל 'קורטיוון', תרופה שבין תוצאות־הלוואי שלה גורמת גם לדכאונות, עצבנות, אי־שקט, נדורי שינה. הוא הוציא את כל זה עלי. כשהחברים היו מגיעים, הוא ככר

כועז לא התגיים לצכא. הוא הלך להדרכה של יהשומר הצעיר" כרמת־גן. מה שנקרא "י"ג־גיק". נרב חבצלת, חבר: "כל החברים שלו התגייטו אז לצבא. אפשר לתאר מה הרגיש או כן של איש צבא, ששני אחיו הגרולים שרתו כיחדוות קרביות, שכל חייו היו ספורט וכושר גופגי גבוה, ולהיות ראשון ככל רבר".

"1.12.1980" בתתילת שנת ו"ג הית מרחק עצום בין המלים המסודרות, המוגדרות, לביני – כמעט שני עולמות שונים. חגעתי להדוכה כשאני כולי מבולבל וחוהה סביבי, מחגש אנשים שאוכל להרגיש אליהם איזו קירבה, שאוכל להתחלק עימם וקשות וחקקות, שלי ושלחם גם וחדי ביקשתי חניכים שאוכל לחיות לחם חבר, שאוכל לתת לחם משתו מתוכי, ממת שעברתי עד עתח, ושאקכל זם מחם מרו שבתוכם, ובאותה מידה

. כמחלך שנת חחררכה קיבל בועו את ההתקפת השניה של המחלה. מלכת זהוא הית כמצב נורא. היה לו מצכירות קשה מאור.

שהוא צריך ללכת עם קביים. כאנו מבית־התולים ההלטנו שנינו שאין קביים. שזה לא כא כחשבון. איך הוא יכול היה להגיד לחברים שלו, שבאו לקחת אותר למוערון, שתוא צריך את הקביים שלו?".

"היו בעיות עם הקיבוץ. אנשים לא הבינו. אף אתר לא ידע שיש לכועו קביים. לא ידעו עד כמה הוא תולה". מלכוב "הוא לא רצה שידעו. גם אנחנו לא רצינור.

מלכה בוכה. "זה לא סיפור של טבעונות. זה לנסות להציל חיים של ילר. הייתי מתרוצצת בכל הארץ לתפש כשבילו אוכל מתאים. הייתי ממציאה כל מיני מאכלים כדי שיהיה לו טעים. הייתי עושה לו כל מיני התעמלויות. מטפלת לילות שלמים כעודו שנפגע עם כל מיני קרמים. וכל הזמן רציתי שלא ירגיש תולה

אשה גאה, מלכה רפפורט. כמות גם בנה, בועד. נרב חבצלת:

חלו שנים של מאבק. מלחמה על חייו של בועז. "או עלה אצלי הרעיון של טבעונות", מספרת מלכה. "הלכהי לרופאים טבעונים. רק אחר מהם הסכים לקבל אותו כלי להוריר את הטיפול התרופתי שקיבל. אמרתי לבועו הולכים על טבעונות. הוא אמר לי: 'אמא, אם תתני לי לאכול חצק בשביל שארגיש יותר טוכ, אני מוכן״.

נתתי לו ווופשיפעולה. רוופתי אוְתָו".

10.5.1981: "חמחלה הארורה מקדה אותי שוב ונאלצחי בגללוז להפסיק את שנת הי"ג. שוב צריר להתמודד, חהו מאנק יום־יומי המתיש לא רק את כוחות הגוף. אלא גם את כוח הרצון והופש. כל שעה, כל דקה ודקה וזין מלוות בשינוי ודול מאוד, או לא הגדול ביותר שקרה לי. תשינוי התבטא כמעט בכל דברו בצורת המחשבה, כציפיות, בהרגלים, כאשר העיקרי שבהם קשור כ'מחפכת התזונת' שלי וכפולחן שהחנהל סביבה".

120.5.1981 "אני חושב שאחד מאותם הדברים שקרו לי בתקופה האחרונה חוא שלמדתי להיוח עם עצמי, לומדי לבד -הוא עוב את התרוכה נגר איתי בחרר. עודרתי אותו לכתוכ. עודרתי וזה אפילו נחפר לי לצורך. אני דוצה להבהיר את העניון: איני אותו לצייר. כתוצאה מהמחלה היא נסגע ברגלו. הרגל היתה ממש מתכוון לילבד תרומנטני או לילבדי ועובע ממצבירות מסויים. עיו מרוסקת. הוא צלע. הוא רצה לשחק כרורגל, הספורט היה אצלו "לבד" שתוא בשבילי מציאות עמוקה. אולי זה בא מכורח כרם. דרי אי אמשר חיה לאמור עליו לעשות את זה. שיכנעתי אותר הנסיבות, כאשר כל חברי בצבא ואני – בגלל מחלתי והמאבק 'תמתמיד עימה – ושארתי לכדי בבית. כרגע אני חי בקיבוץ ואי כאן התחיל מאכקת הפרטי של מלכה רפפורט כמחלתו של בכול לסטירואוטיפים שלו, למחשבות שלו. מסותבר שקווי היסוד בנה, ילר זוריג בקיבוץ. "הוא לא מצא עצמו בקיבוץ. כל החברים של חקיבוץ טבועים בי, בוג בצורת שקשת להעת אם זה אחי שלו הין בצבא, והוא כאלץ לעווב את ההדרכו, הוא לא יכול היה עצמי, או אני של האהרים. איננייודע אם נה. טוב או רע מבחינה לשכת או לעפות. גם לא ללכת. דרגל כל כך כאבה לו, השנתי לו , הקיבוץ, אבל אני יודע שכל אחד מחברי מוחד לחיות שונה שולטוס – בצעקות איומות. בקיבוץ לא הבינו, לא הבינו שהוא לא מאחרים, חושש לחיות הוא עצמו. און יודעים יהה שלקיבוץ קשה יכול ללכת. מה פתאום אדם צעיר עם 'כוסטוס'ו הרומאים אמרן מאוד לתחמודה עם חרונים, בון אם הם חיוביים: או שליליים

שנה לי אפילו שהקיבוץ אינו מסוגל להבחין בין שני סוגי

מלכה רפפורט: "זצא הלך ללמוד במיבללת רופין. למד ושלָצת. באותה תקופה הדריך את ילדי הקיבוץ בכדורגל, שמק עם המועדון, אירגן פעילויות חברתיות. היתה לו חברה". ת הבצלת: "עם בופרות אף פעם לא היו לו בעיות. תמיד פלובא להתייעץ איתו. להיות איתו".

מלכה "אבל היה לו קשה. השבתי גם על העתיר שלו. ראיתי לות לג החלים מה הוא עושה עם עצמו. או עלה הרעיון של טיול

ירוב חבעיות שלנו הן אינדיווידואליות ולא 30.5.1981 לשעדיוקיומיות. חמרבזית ביניהן היא, כמובן, בחידת דרך פוים הנכונה והמתאימה לכל אחד. זה דבר לא קל, והוא מוכרע סת עלידי התואים מבללים והאישיים ועליידי כורח המציאות קשצה. אתה מרגיש פתאום אינו מציאות לתוצה, חזקה מאוד. פימו כלפי איש צעיר, אשר סייב לעמוד במיבחן החברה פונוציה מהדגע שחזר מן הצבא ועד... עד שהוא מהיישר לפי

2.6.1981 אני חושב שחדרך בה נותנ הקיבוץ בצעירים שפקית מיקודה, נאשר רוב ההחלטות לנביהם מתקבלות על-ידי מקים פלא בנילנו, לא הושבים בצורת המחשבה שלנו לשעאלוות שלתם שונה מזו שלנו. כל זה מביא לעיוות מסויים פקפה לי להנדער, אבל אני מרגיש אותר, ואני מבין שהוא קיים מל מובוח הקובוץ. יחם הקובוץ לצעיר, הדעה עליו כאשר הוא שנה מחוץ לקיבוץ במשך תקופה מסוייבה ועושה בחוץ דברים מי שצוא את עצמו – לכל אלה השלכות חוקות מאוד על תמשך. מים כבות תקובוצי. כל וה מוביל למרדנות מסויימת של בצקנים, שמתבטאת, בין היתר, בחיפוש אחר דרך חיים שונה -שלי שם יוכל למצוא את היאני העצמי שלו. מכאן נטויתם של יי ואינוע לצאת שמנו לתקופה מסוזימת כדי לגבש עצמם בצורה. יחו יקורות. וכשתוא חוזר לקיבוע. הרידו מנובש יותר, טוב יותר, לנתי ובעל חבות עפוקה עותר לגבי ישודות החברה הקלבוציה"

יובין בנון יחמחשבות על הקיבוץ אינן נותמה לי מנוח. מר שעובר אומן כו אני ומצא כבית, מחשבותי על חקיבוץ לנשות ופושטות צורה אני רוצרו להניע למצב שבו אוכל לבחון ללדר ובל ועקן בעצמי ובצורה שקולה וובונה, אני שואף לנקוה מותו את תמש מדברים שיצור החברה אשר אינם נראים ליי ומוד זו לחוקוב לאמון שלו, אני מודה שמה שוקרא יעולם משוי מושי ומשוניו אותי מאוד - ולא מתוך מצוקה מנימיה, אם בתל השאמה לשלמות ובולל השקרנות השבועה ביי

ועו החליט לצאת לטיול בחד'ל עם חבר מהקיבוץ, נדב תכצלת. מלכה: "הוא היה חייב לצאת. הוא היה חייב להוכיח לעצמו ולחברה שהוא מסוגל. פה כקיבוץ היו עוצרים אותו. הוא היה צריך לבקש כל דבר. פה הוא היה

של כשלון.

שפויות. יש לו

שלושה בנים

מוצלתים מאור.

כואב לו, זה כן".

האב: :הוא תמיד

ראשון. הכי טוב.

רצה להיות

בכל דבר

"ילד רגיש.

שעשה". האם:

פסיכולוג בלי

קער עמוק

ואמיחי עם

התואר. היה לו

נדב: "מלכה ישבה לילות שלמים והכינה לבועז אוכל טכעוני. קלפה מאות שקרים והכינה שקיות ממוספרות לארוחות הצהריים שלו בחו"ל".

מלכה: "שלחתי אותו מצוייד בארותות טבעוניות, בהנחיות כרורות איך תא צריך להתנהג מכחינה בריאותית". נדב: "בועז פרח בטיול. הוא אף מעם לא הכנים את המחלה שלו למערכת השיקולים וההחלטות לגבי הטיול. הוא שכח מהמחלה. סיילנו בארצות־הכרית ובקנרה כאילו אין לו שום מינבלה, למרות הצליעה שלו ברגל". מלכו? "היית צריכה לראות איזה מכתבים הוא כתב. דוא היה

נדב: "הוא יצא מהמיסגרת שחנקה אותו. מהמסגרת הלוחצת.

באותה תקופה, 1983, חיו שני אחיו הגרולים של בועו בלוס־אנג'לס: האה הגדול, חובב, היום כן 31, חי שם ככר הרבה שנים. השני, זוהר, הצטרף אליו לאחר מלחמת שלום הגליל. שניהם, כמו לפתוח עוד עשרים, והשבוע נטען - קרוב לשלושים - צעירים אתרים מבית־אלפא, כמו עשרות, אולי מאות, בני קיבוצים אורים, עבדו ולמדו. חובב, קצין, שירת בשייטת ובגולני, הוא אמן שעוסק כעיצוב וייצור מנורות שיש. זוהר, צעיר מחובב כארבע שנים, שירת

בסיירת הצנתנים. עובד כהרכבת מתקני אנרגיית שמש. כשהגיע בועז ללוס־אנג'לס, כתב ביומנו: "לגבי לוס־אנג'לס אני חושב על זה הרבה מאוד. ובעיקר על החיים שם. על החיים שלי ועל עצמי הי שם. אני חושב שזה הדבר הטוב ביותר בשבילי לחיות שם ולעבוד, לראוג לעצמי ולמסל בעצמי, ואו לשכוח את המחלה

וכל הדברים הנספחים האלה". לועו נשאר עם אחיו כלוס־אנג'לס. הוא הקים חברה להרכבת

בנען עם אבין ואחיו בלום אנו לפן "זה שאני ומצא מה בעת אינו מעיד על בשלון הקיבוץ".

Mostling is the

מאת נילי פרידלנדר צילמה שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

26. אל הבריכה בנחל יהודיה

לה טיול שמביא אורנו אל צפון ל ובנות ומזרחה. הוא מתחיל בנוף פתיות, ביודכנסת עתיק, המינזרים של תת וכנד נחום, וממשיך לעבר הגולן

חצר פניכות נפלאה מוליכה אליה, ובצד מיפלס מי הנילוס. הכניסה בחינם.

לן שנע תוא שם עבדי חדש שנקבע לבד המומנות ובסנדלים.

כוש מאוחר של השם היווני הקדום. הכנטיה הביזאנטית העתיקה עברה שיוד

> שמינה של שעה עד לרחצה בבריכה שנעת של נחל ימודיה. רובות המפל. לקורחיפה ותקביבה יוכלו לעשות אודנו זה אחד. לתליאביבים ולירושלמים זכן לעלב את הטיול עם נופש ולינה שם הבורת. אמשר לתכנן סופשבוע שהארחה חקטן והאינטימי של 'נכא' בטבריה. אפשר כם לדובון לינה למנית ברי דשאר בטברות, או כ"ורד שלי. ובניתוסר יש בית הארתה של

שנות מי שבא מהגליל, בכביש עבו־צו־ מיע שלווה ורניעה על מי שנמצא כו. מ שיעד, פונה בצומת ימינה לכיוון תנות ואתרי שישה ק"ם מגיע לצומת

מ'תיונדים וחצרותיהם בארץ, יש בהם צויוה של שלווה ויופי שמוכירים לנו מת איטליה בארץיישראל, בעיקר כפר חת אצי צומת כפר נוצון פונים שמאר ל ופנעים לעין שבע או טבח'ה, השם ישה הבוש הצד שמתשיך ישו מובול מאסיוי, שאהב ציפורים ויוסד את המיס רח לעבד הכנרת לאנשות "כרי דשא" על שפת הכנרת.

ים שלה, החסכוים בפרטים ובקישוטים. נשר אריק. נוסעים עוד שני ק"ם לצומת הפנינים של שמורת הטבע. לשכשך במים יהודיה. פונים שמאלה נישרן ונוסעים הקרים, לא להיכנס בנת־אחת ולא לזנק שמאל רואים את ריצפת תפסיפס העתי" צפונית־מורחית עוד שבעה ק"מ עד חניון - למים בקפיצות ראש. קה עם תיאורים מדוייקים של עופות יהודיה. רואים משמאל לכביש צריף עץ אתרי התרעונות במים הזורמים בשפע, המים שהיו ושעודם הורפים או מקננים עם גג אדום ומגרש הניה. חונים, ונועלים עולים וחוזרים באותו שביל להניון. זוהי על שפת הכנדת. הפסיפסים נעשו כנראה היטב את המכונית. בצריף יש תחנת מידע הדרך הקלה והיחידה שבה הולכים המט בידי אומנים מצריים, כי רואים בהם פרחי הפועלת בשבתוד, ובתודשים יולי ואונו" יילים שאינם מטפסי וגולשי צוקים מק־ לוטוס שאין בבנרה, וגם "נילומטו", מכי סט - גם בימי חול. מכאן לוקחים בגדר צועיים. שיד דמוי בית שנועד למדוד את גובה ים והולכים לנחל, הליכה שנמשכת כש" צוות החילוץ של הנולן חילץ מכאן מטיי-עח. בימים חמים, מומלץ ללכת מוקדם לים שניםו להגיע לבריכה, והתחילו ללכת בבוקר, ואו לבקר בבפרעוזום בדרך חזרה. ללא המה וידע. הם הסתבכו בדרך, הת־

מוש בחלוקי וחל ובקורות עץ, ווצא מש" בדרך! עוד קילובטד אחד וחומים לפני הכניסה חוצים את הכביש והולכים ישר לכיוון במצוקי הבזלת של הגולן חם ויבש מאוד, שוך קילומטו אחו חוונט או חוונט או הבני הכפר הנטוש יהודיה. הכפר ניבנה ברא" וחשוב לשתות הרכה מים בדוך אל הברי־ לשתות ששווים ביקוד, וכנו לכפר נחום. הכניסה – תמורת תשלום הכפר הנטוש יהודיה. הכפר ניבנה ברא" והשוב לשתות הרכה מים בדוך אל הברי־ צווע מאנד – מביאה אותנו לגן מרוצף שית המאה ע"י בדווים שהשתמשו באב" כות ואל המים הזורמים המסלול שנתנו אבני בולת וחלוקי נחל בדגמים ניאומט" נים עתיקות ומנולפות שהתגוללו במקום. כאן הוא קל ובטוח. לכו איתו ותיהוו, ואל ריים. כאן יש שרידים של בית כנסת יהר במפות הסוריות עד יווי 1967, ויתן לו שם תתפתו לעשות קיצורים למיניהם.

דר הפראנצ'סקני של הנזירים בגלימות הולכים בשביל מסומן בצבע אדום עד והדגים ליד טבח'ה. דג אמנון (מושט) מה־

תיראו הוף שעוצב בפשטות על ידי שר

מהכנסיה חודרים למכונית, נוסעים ישר • ההליבה לבריכה: די עתיק, שרידי כפר מהזמנים שישו הלך חדש – "ערביה". עכשיו הכפר נטוש. על הכנרת, ומסל של פראצ'סקו, הקדוש ובעבר שלט על שלוחה צוה היורדה ממר • אוכל:

לצומת דוכים. בצומת פונים שמאלה. בנות עם סלט יוקות ועון, טחיוה, שתיה, עוברים ליד מצבה לוכו שוי נערים שנהר־ נו כאן כאשר ניסו לנלוש מראש המפל. הולבים בשביל ברור לאודך המצוק. משמר • מידע נוסף: אל צומחות אגבות. ממשיכים ללכת על מפת סימון שבילי גולן וחרמון. בית־ספר

מיול המתאום לווג, לחברים אי קום מיוחד על שפת הכנרת, שבו נובעים בשתצאו מכאן ותמשיכו לנסוע בכביש מין. ממשיכים ללכת. בהמשך השביל רוי למשפתה עם ילדים בני שש וכער מעיינות, והשם טבת'ה הוא שיי לביוון קצרין, תיראו את הכיפות האדר שבעה מעיינות, והשם טבת'ה הוא שיי לביוון קצרין, תיראו את הכיפות האדר מיינות ביינות משומער מיינות, והשם טבת'ה הוא שיי בתחתית המפל. לא להתחלק על העפר הגולש כאן למטה. תאנה רעונה, צמחיר ומוס באן כמסות מהקווים הנקר מסעים לכיוון קצרין. תוצים את הירדן על מים שפורחים בקיץ ושחיה בתוך אחת

טח פרטי, אבל אם בטעות תניעו לשם, טיול יפה הוא ללכת לנחל בשעות אחה"צ ייבשן או שקפצו מואש המפל לנחל, וטבי המאוחרות. לקחת הרבה מים, ולשתות עו. רובם היו בחורי ישיבה. היתה פנייה לרבנים שישפיעו על בתורים שימנעו מלצאת לנחלי הנולן ללא הדרכה וללא

אפשר לסיים את הטיול במסעדת הלחם קפה ופיתות – כעשרים שקלים לאיש.

בצילומים: הבריכה בנחל יהודיה (לפעלה) ומבט אל הברוכה מהשביל היונד אליה. ללבת בזהירות, ולא לעשות

. 5 maealo

הורעין שמונן יחד לאורך כל הדדך בונון. אדני אדם קלייטון, לארי מולאו, רוקורול ושך לבטן בלי כפפות ריכוך.

35 เมลตลเม

ול יוסון ודייב אוונס היו שני גערים שחלמו, כל אחר, להיות מישהו אחר,
גרול, מפורסם. ישבו בחצר כית־הספר שלהם בראבלין יחר עם עוד כמה
חברה, והחליטו להרביק לשמותיהם כינויים מברחים. פול האומון קרא
לעצמו "פונו ווקס". אוונס נהפך ל"רי ארג" (הקצה). כך היו צוחקים איש
על רעהי כרי להעביר את הזמן וחשעמום הכואב בשעות שאורי הלימורים. כונו
"הקצו" התייתמו מאמרותיהם עוד כשהיו ילרים רכים, ונותרו להם רק והלומות.
להיות ענקים. לכנוש את העולם.
היום זו כבר מציאות. "ידי?" שלהם היא להקת הרוק הטובה והפושולארית
נייתר בעולם לפני זמן מה כיכנו בכתבת שער ענקית בשבועון "טיים", כבור
נייר השמור – בתחום שלהם – רק למהפכנים אמיתיים. משווים אותם לברוס
ספרינסטריה שמתחוללת סביכם כארה"ב מזכירה את ימי
ה'תיפושיות". היום מדברים שם על ה"יויטומניה" כריוק כמו שלפני עשרים שנה

הטתנעו מוד ביסלמניה".

ליקארם האחרון בארה"כ סחף מאות אלפי מעריצים ככל תחנה כמסלול הופעותיהם. כל הכרטיטים נחטפים מיך לאחר פתיחת הקופות. כסודיאנו, למשל נמכדו בתוך שעה אחת 20 אלף כרטיסים, כרטיט שנמכר ככוקר כ־15 דולר הוצע למכירה בצררים בשוק השחזר במחירי שיא של 200 דולר ויותר, וגם כך עלה הכיקוש על ההיצע, רשתות הטלוויניה ככל העולם עומדות בתור לקבל מהם ראיונות וקטעי הופעות. תעשייה שלמה של חולצות וצעיפים עם תמונותיהם פורחת ער השמיים. פורחת עד השמיים.

העיתונים כאיים חבריטיים מאופקים יותר כלפי המהפכה החברתית שהלהקה אמורת לייצג: הם מתייהטים לצוי המוסיקלי, ומנסים לשכור את המישוואה יויב (חמשך בעשר פג)

החיים הם חדיסיטריים, ואינווגעגע לעבו

ש לי בעייה של חשיפה שבע השנים שכיליתי במערכת המודיעין עריין טבועות בי. איני מוכן לדבר על התקופה ההיא ואת לא מעלה על רעתך איוה לחצים היו עלי. כשהתמוצצה פרשת פולארר, למשל. יש לי הרבה מה לומר, אכל אני לא רוצה לירוק לכאר ממנה שאכתי את החשבונות שלנו אנחנו צריכים לגמור בפנים.

אני אומר "אנחנו" לא רק לגביי המוסר, גם לגבי יכור". כל נתח של פעילות שעשיתי, קשה לי להינתק מסנו. מהאחריות, מהאיבפתיות. זה לא בחברת לשבתי, אכל עוברתית זה המצב, אני מיל, קיבוצניק ומיל. בצבא זבמוסד, מיכורה ובכנסתו למעשה, אני נמצא בקחור החיום החבישי, נון זכות גווולה שוכיתי לה להמשיך לחיות פעיל בצורה מנוונת מאור. נטועה בי איון סקרנות אינטלטפואליה, רצון ללמוק דברים הרשים, להתמודר עם הבלתיודוע, לעשות דברים האנצאים על זכול האפשרי ההתמוררות חוו מושכת אותי מאור עכשיו אני עוסק כלוועל־תקשורת ומעיל בגומים

אני אוחב לפתופ, וחלק ברול מוח לגביות עד כוא ליום אני גם פתען את המשפחה והיית ובצו. שחלה לין ושן לכתוב מנש, לא בתשורה ייתוד זפן לבלת עם נקרא אכל אני הואב, שעור, אספיק כשאחרה ווחק

אלוף (מיל.) מאיר עמית

כיום מנהל החברה לתקשורת לוויינים, מנתל חברות שונות באמצעות "עמית הנהלות". ביו "השאר יושב בדירקטוריון של ו"החברה לישראל". בן 66. יליד טברית, גדל ברמתיגן, למד בשכונת בורוכוב, בגבעת השלושה ובגימנסיה "בלמור", בוגר מינהל עסקים (קולומביח, אדה"ב). חיוה חבר קיבוע אלונים, שירת בחגנה ובצרו"ל בתפקידי פיקוד שונים. מממקד פלוגח עד סגן הרמטכ"ל. היה ראש אמ"ן ((63"63)) וראש המוסד (63'63'). תשע שנים היה מנכ"ל "כור": ממייסדי ד"ש, ח"כ (\$1-'77), שר התחבורה והתקשורה לשבעה וכדים, גר ברמת גו

(77-78). נשוי, אם לשלוש בנות, סב

איש עסקים.

איטי. ואולי איני ער לעוברה שהילדים נולים אים

החיים הם חדיסיטריים, ואני לא מתגעע לפת דבר שהיה בעבר: כשעובתי את המוסף הלכהי

ליכוך, חששתי מאוד חשבתי שאחרי המוםן שום רבר לא יכול להיות מעניין. אחת החפתעות הנחלות בחיי היתה הכניסה לעולם העסקים. חוץ מהשבלה פורמלית וממה שמבירים ב"מוסר", לא היה לי נסיו והנה נפתח לפני עולם קסום, רבן אונגרי, עם הלנה התמודרויות. עולם אכורי בריוק כמו זה שורית: מד בו קודם, ויותר בעייתי. אתה השוף, הרבה יותר קש לויות מנחיו כאורתי אינך יכול לתון פסדות ליי להוכיח, לשכנע, להואות את צידשת חדון תלה למעשה אני לא חושב שעבורתו כיכור היתה פוח מעניינת תורמת וכונה מאשך במוסד לע בדרך אויוה כמשך שנים בוצתי מה שאני רוצה כחון ש

שאני מוכרת כמה שמונחב לי תיום אני לא חלוי בא שאני מוכרת, כמה שמונחוב ליי היום א' לא הלו אל האו אלו האור יכול לעסוק לע בחבודם שמעיירים את לוויינים זה נושא של העתיד ואני תמוד דובו לוית את החבל דחוקן לא בין דובליים אני מאמון שו השוב תיתי מועשל למדות שאוני כמות לנכני אם "בשל בים" זה דכך שמצריר משאנים אני בלוות עשיר, וחנכם העיסר שלי דוא של דוא של התוכני העומר שלי דוא של התוכני לשמור הקומבין ביה של הדשנית הועל ממור הקומבין ביה של הדשנית הועל אותי אותי אות של של של לאותי על פטיציות לא זולא לתמנות מל להתוכנים למשור לא זולא לתמנות מל להתוכנים למלים או שפטן התוכנים לאנית אותי אותי אותי אותי אותי אותי אותים או שכרה לי היל עד לאותי אותים לאותים על ביוריות אותי לאותים לאותים ליוריות אותים לאותים לאותים לאותים לאותים לאותים לאותים לאותים לאותים לאותים להוא אומי לאותים לאותים להוא אומי לאותים לאותים להוא אומי לאותים להוא אומי לאותים להוא אומי לאותים להוא אומי לאותים להוא להוא אומי לאותים להוא להוא אומי לאותים להוא להוא אומי לאותים להוא להוא לאותים להוא אומי להוא אומי לאותים להוא אומים לאותים להוא אומים לאותים להוא אומים לאומים להוא אומים להוא אומים להוא אומים להוא אומים להוא אומים לאומים להוא אומים להוא להוא אומים להוא

נמו אתו נאתו <u>בחברים, במשפחה, בזה שתמיד נתחי דוגמה אישית.</u> מהמת ווצה לעשות שניתו כל מה שעשיתי, פרט לפוליטיקה. מה לא מוסרי בעיניך: <u>סחר־מכר פוליטי, לחיות על חשבון אחרים, לא לעבוד ולדרוש "זה</u>

י מוניו אותרו <u>מופצי המיתוסים התושבים שבכך הם מצילים את נפש העם, ולא מבינים</u> ת המיתוס בחיי אומה לא יסולא בפו וסמלים הם דבר חשוב בהיסטוריה של עם.

של תבונה חשובות לך אצל אנשים: <u>דוגריות, חברות, תעוזה, רעיונות מקוריים. מעניינים</u>

אוו אשים שאתה יכול לשמוע את המוח שלהם "מתקחק".

שו פרגיו אותך: <u>צביעות, הפגנות, מופצי מיתוסים, התחושה שרק בכוח אפשר להשיג</u>

סו אתה שונאו <u>בוברו זמן, צפיפות,</u> שונא פרוטקציה אבל לפעמים משתמש בה בשביל תוים, שווא לושוף בעורצם של אחרים, שווא כשמרחמים עלי. ת האוין אותן אירנון, שיטתיות, משמעת פנימית, חשיבה מראש ויחד עם זה – נכונות

החולשות שלךו לא מסוגל לסרב לבקשות. אימפולסיבי, לעתים מגיב קשה אם לא שונים לפי הסולם שלי, לא יכול להיות כינור שני. חסר "תבונת כפיים".

האה שונא בארעז <u>טשטוש הייחוד, הרצון להידמות למדינות אחרות, שחיקת הערכים,</u>

את היית רוצה לפנושו <u>את משה רבנו, ירמיהו וישעיהו, צ'רצ'יל, לינקולו, סטאלין.</u>

שו גרון חילדות החזק שלךז <u>ה"פליטים" שבאו לבירעו במאורעות 1929 מישובי הסביר</u>

שואתה רוצה לחיות כשתחיה גדולו <u>לחיות בעמדת השפעה, אבל בקציאות אחרת, עולם</u> אטוני ששודרים בו עקרונות ואהבת הזולת.

שועונות ואני חולה על

במול או לאות מוסילים זו הגוח לא מורים במסודמנים ולו הציים היותר האינות מוסילים זו הגוח לא מיים מבנות האינות באיד היותר האינות ה

יכול לספר לך עָל כל בובה, כמו זו שבגללה במעט הסתבך ליובה אליאכ במוסקכה, או זו – הקפריסאית –

שקיבלתי מריין. אני מכיר את כולן. הן אוספות אכק

במדפים הפתוחים, אכל אני לא רוצה לשים אותן

צם כשהייתי במוסר דאגתי לתת לנשים תחושת

שיתוף, השתייכות. אירגנתי אירועים ומסיכות. היתה עלי הרבה ביקורת בעניין הזה. אבל זה עניין של

השקפת עולם: לאנשי המוסר יש בעייה חברתית וזה אוכל אותם, וצריך לתת להם תחושה של חווק

חברות אמיתית אינה אקט

טרגדיות, צרות אישיות,

משפחתיות, בעיות בעבורה".

אני ממעט לראות טלוויזיה. בכל דבר שאינו תכליתי אני רואה בזכוו זמן, וזו חולשה. איני מסוגל להתרפות, יש בי חוסר שקט, אני חמיד מתוח. כדי

להתרבע אני שוחה בים, כורח לעומם, להיות לכר, או

הרבה יותר אטרקסיבית, אני אוהב את ביאליק ושלונסקי ורחל, את חיים גורי ואת ס. יוהר. אשתי מרווחת לו על "מולכו" ועל "קופסה שחורה". אני

אותב את עוד, אכל בומן האחרון לא מגיע לקרוא אותו. מרי פעם אני חוטף אית רומן, כמו "עיר ססומה" של בר יוסף, וכעקבותיו קראתי עור ארבעה ספרים על

צפת. כשאני לוסח נושא, אני מנסה לחתוך אותו מכל

הכיוונים. עכשין אני קורא בריומנית את מצער האיוולת של פוכמן, מנצע תמח" של נקרימון וספר

על התרבות הרומנית של טבעוני. אני לא אוהב מסיפה מוררנית, אבל ציור מוררני

למעניין אותי. פיקאטו האלן, מירון אלה החברה שלי: קוממוניציות שלי צבע ותנעת מושכות אותי, כמו הציור שקלוי מעל הספה, אכנם החלק המעניון ביותר הוא החקרשת מהצד השני: התמונה צויירה כירי כחר

שישב בארץ אוייב והתתנה לצייר כליכר התחוה פר שנהיה לצויר, זו המוכרת היחירה שלקוחת בשעוכתי

לקולנות אנחנו הולכים מעם מעמים כשנה. בחור אני רואה מחזות מוסיקליים, זו הנאח לא

יושב לכך בחוץ, בחורשה, על החוף. או בטיולים, אני קורא בעיקר ססרות מקצועית. ההתפתחויות כל בך מהירות, וצריך ללמוד ולהיות מעודכן. ספרי ריגול כמעט שאינני קורא, זה כוכוו זמן. המציאות

חד־פעמי. היא עומדת במכחנים קשים של עולמות שנחשכים,

למרות שאני אלרגי לקניות, את הדברים דרציניים לכית אנחנו קונים יחר. יונה, אשתי, עושה את ההכנות, ואני בא לשלב הסופי. אני קונה בשלוש דקות ולא איכפת לי לשלם יותר, העיקר שימצא חן בעיני. יונה לא תלוויה בי. יש לה עולם משלה. אכל

מאחורי זכוכית כי זה סטרילי מדי.

מרות עם "חורות" הוות ATTERESTATE

> "זה קרה כל כך מהר וקל – גם אני נדהמתי מהתוצאות. הכרס ' הירכיים וכל ריכוזי השומן נעלמו ב־50 יום. כמו חלום ! היום. בהופעות על הבמה, אני נע בקלות – עם המון ביטחון... והקחל – גם הוא נדהם – לא מאמין שאני זה אני."דורון! איפח הכרס?" הם שואלים... נהניתי מהתכנית האישית בשילוב עם הכמוסות והמשקה ב"מרזית"®, שהותאמה לסדר יומי המיוחד – בפיקוח רפואי. נהניתי מצוות היועצות המקצועי, והחשוב מכל, נהניתי להצליח - ללא תרופות לאחר כל הניסיונות הרבים שנכשלו.

עכשיו, אין לי ספק! יש רק דרך אחת להרזיה בריאה וסילוק השומנים – מרזי מורית."

רח' אוצר תצמחים 6 חרצלית

ורון כהן כן ת־45 חינו ומר מפורסם בלהסת משחקים. קולו חמיוחד ושיריו תפכו כבר בחודש פברואר זה תצטרף דורון לשיטת מרזיות של מרזי מורית במשקל 103 ק"ג, לאחר תכנית הרויה אישית, תפחית בקלות 27 ק"ג, בהתאם לתכנית שהותאמה לסדר יוםן המיוחו

מ־103 ק"ג ל־76 ק"ג ב־50 יום – בפיקוח רפואי

"המעניין הוא" מדגיש דורון, היוצא ברוודש תקרוב כמטע הופעות באירומה וארוריב, ישכל זו . הק"ג ירדו דווקא באיזורים הבעייתיים שלי הכרס, הירכיים והסנטר 'תכפול' – וזאת בזכות השילוב המיוחד של התכשירים לריכוזי השומן נתוך תכנית החרזיה שלי." ומוסיף דורון "רזיתי בקלוח, ללא רעב, ללא תרופות, ללא מפושים המתיים, ללא "מכשירי פלא אלקטרוניים" גשיטה הטבעית ביותר. אני מרניש קל יותר בריא יותר, צעיר יותד – עם חמון בטוזון וגאוות קצמות. חיום, זהו הקיף הנמלא חראשון שלי, לובש בנד ים אופנתי, מופיע בכנדים צמודים -ממש כמו דוגמן" מחייך דורון ומוסיף: "לראות אמיחית, הם יושבים המומים, לא מאמינים שאנ ה אותו דורון תשמן ששר לחם לפני חודשיים. אנב, בחודש האחרון, הצטרפו מעקבותי עוד 3 זמרות ידועות לשיטת "מרוית", גם הן כבר נרהמות מתרוצאות."

הרזיָת עם "מרזית"® בנוטחא בלעדית ללא תרופות

אחרי 20 ימי חרזיה – 90 ק"ג

יורק, עם הצוות המקצועי בחב' אARMACKON בשווין והצוות ב"מרוי מורית" - בלעדית עבור שיטת החרויה וסילוק השומנים שלך. ושיטה משלבת בתוכה משקה חדשני – במשה שיוחר - עשיר בויטמינים ובמינדלים, ביווד עם הכמוסות המתפכניות – ללא תרופות בנוסחא צמחית בלעדית לשיטת חחרוית. הצוות תרפואי במרזי מורית משלב את מערכת המשקת והכמוסות במרזית" – בתוך תכנית חתוונת אישית שלך – בדרך מיוחדת בין חארוחוח

(ולא נמקום חארוחותו) -- מה שמבטיח לר שיטת חדצה מהירה ובריאה ללא דעב וללא בנוסף מחאים פכורך הצחות הרפואי חכנית אישות לחרזית ולסילוק ריכווי חשומן חמותאמת לותונין, ואורח דיין, בשילוב עם התכשירים חבלעדיים לריכוזו תשומן – מח שמבטיח לך כי בכל 10 ימים יפחות בומר 10-3 ק"ג, והוקא באיוודים הבעייתיים שלך באיוודים "הבעיתיים" שלן. צוות יועצות מנוסה מענים לך בכל יום ייעוץ

ועדוד פוטי – בכל חלופת ההיויח נגם לאחב 150,000 גבו"ם ונשים שתצליוו הם התוכחות לחצלחת שלך.

ורון לפני החרזיה – 103 ק"ב זמר בלחקת השתקים הפחית 27 ק"ג ב־50 יום בשיטת ימרזיתנים יהקחל – גם מוא נדהם –

באמין שאני זת אני..."

דורון, לאחר 50 יבי החרויה – מקד "נווניתי מחתכנית תאישית בשילוכ הכמסות והמשקה ב"מרוחר® – שהותאמו לקוו ים

> תוכנית תתרויה בביתך תוד 48 שעות

מרזי מנרות בע"מ רור אלפסי 20 הגר 4456 ירושלים, 1043

נא שילחו לביתי - חיום: חומר המור מפורט לשיטת + הסבר לכמוטות ולמשקם ב"מרזית" + תסבר לתכשידים הבלעתים לריכוזי השומן + הוכחות מצולמות שאלון הרשמת מדלי

שירות מיוחד לחרשמה מיודית למענך, שירות מיוחד של ימרזי מורת. ניתן למסור פרטים אישיים, לצוות היועצות, לצורך מילוי שאלון חתרשו לאמצעות הטלפון, בכל יום, בין השעות

תוך 48 שעות, תגיע לביתך תכנות החרים תאישית שלך, ומיך תוכל לחונחיל לרעוב

חינם – 24 שעות ביממת

עכשיו, כשחחרוית שלך בטוחה - כל שעליך ,02-663126 או לשלוח את חחלוש המצורף ולחומון ללא כל חתחייבות חומו חסבר לשיטה + חטבל לחכשיום לרופוף חשומן + חסבר לכמוסות המחמכניות ולמשקת החדשו ב מרזית ב חוכחות מצולמות למצלחה שאלון חרשמה מדעין נם בלילות ובשבתות:

אחרי 30 ימי הרזיח – 85 קרג

גם בלילות ובשבתות

02-663125 ,02-630423

או בתלוש:

מה מצרנוסטין. הם לא רק רוקנרול שורשי. יש לנום בדים מתסרמים, והמוסיקה לפעמים נצבעת מאן נפיותר באלבום האתרון. לפני שלוש שנים הוקוטיםי הצלחה, אבל כונו הכסיח שועד זמן לא ונש את היעד האמריקני – פיסנת הקריירה של

מאל לוכוד שהצלותו האלים העדשים מאידלנד משו בחושה מדהימה כמיותר לאור העוברה תשמא שלהם מורכב ברובו משירי־מחאה משים וכלל לא מעיפים נבר ארורב הזמיוע שהיא עיש למשמרים עריצים. הישג לא מכוטל באמריקה מ ויינן, הפוכלת כשמרנות קפואה ופטריוטיות

שנשוג שלום עוד גם השיממון השורר כיום נשלם הרום, המאפשר ל"עץ של יהושוע" ושם אלבומם החדש) להיות דקל אמיתי. הנולים מסביכם כבר עייסים, והכוחות מקם נעורים יותר בחיקויים של נימיקים ויפוליים "יו"ב" מוספת בלהקות רוק בינוניות לותה לוכב על עוני עשן סמיך המתאבך על הבמה, ל אני משל הרוח הראשון רואים שספק אם מדובר לו מנק כוכנים. כתו וחבריו לא חיפשו תדמית מויה פלום פלא תורה מעבר לנובה הפנים של

- יועל הנדעין קמנגן יוד לאורך כל הדרך. כונו מה שד - נישון, אום קליישון - בס, לארי מולאן ישפים קליישון הביע אליתם לאחר שנטרם מכל שימש של האבלין הוא לא יכול היה לחתר קל

על המסלול הרחב והנוח של ה"נורמליות" המקובלת. הקריירה המקצועית של "יו־2" החלה בראבלין

יוּטוּמניה

בשנת 1977. הם ניגנו במוסכים, מוסיקה רועשת, בלי רגישויות. רוקברול חוק. מתוספס. היו גם השפעות מלהקת "טלוויזיה", ובעיקר מטום וורלין שעל צליל הגיטרה שלו עשה "הקצה" שיעורי בית. הופעות ברחבי אירלנד. הגיסיונות הראשונים לפרוץ את נכולות איהלנד נכשלו. הם הסתפקו בחריש עמוק במועדונים מקומיים. רק לאוד צאת אלבומם הראשון "ילר", בשנת

1980, הכירו אותם גם מעכר לגבולות. תחילה לא עורר האלכום גלים מיוחרים. המכירות היו כינוניות. לא היה כו להיט שפרק המוצה' כדי

רצוסיקה איחרה אותנו". במשך תקופה ארוכה שאף בונו לעזונ את הלהקה ולפרוש לקריירת סולו. הוא היה מתוסכל מכך שהלהקה תמיד עמרה לפני ההצלחה, אך לא זכתה לנעת בה. רק לאתר שכנועים רבים הטכים להישאר. נקודת המשבר המשמעותית ביותר היתה האלבום מלחמה", אלכום מצויין שגם הוא לא הצליח לפרוץ. למנים ובדה מהווה. דבו להישאר עם העם, את הדרך לתהילה. בוגן מודה שרק בתקלים הלפני ליות אלק מתאותדים. ברוח זו גם התאימו את : אחרון היה לו ברור שייריצי היא המסגרת המתאימה לו. בונו הוא כלא ספק הסולן השוב ביותר בעולם מוחלטת. ונדוק של היום. לרצת רבים – זמר רוק במלוא המוכן

עובר גם כמישורים של רגש ונשמה. הצהרת הכוונות של כונו חיתה בדורה מראשית

הלב – שימשיך לפעום לפי קצב הרוקנרול. בונו לות לשנות לפה כומן השיעורים. נעך שלא הולך התייחס כולוגל ליאמני תספורות" כמו "דוראן דוראן"

בונו: "אנחנו לא דוצים להיות להקה שמדברת ומטיפה לאלוהים. מעצבן אותי להופיע בפני קהל ולדעת שהמס שהוא שילם בעצם רכישת הכרטיס, הולך גם לרכישת

או שיבה איסטון. למעשה, "יו־2" גרלו והתפתחו בתקופת הפאנק, אכל הצליחו לצאת ממנה כלי שריטות – ועם רווחים. הם אמנם הכיאו מוסיקה עשירה באנרגיה חזקה, אכל לא ירקו, לא הקיאו. לכשו מעילי עור. אכל היו מספיק "בסיסיים" כרי שקהל רחכ יאסף סכיכם. הם היו מוסיקלים. היום הקכלות נפרעות על

חילת שנות השמונים.כונו כותב תמלילים שמושפעים באופן בולט מרוח הרת השלטת באירלנר. "הקצה" כבר מתחיל להוכיח שאפשר לראות יורש לענקים בסרר גודל לתביא את כשורת הרדק האירי. על עטיפתו נראה ילד ' של הנדריקס, טאושנד, ריצ'ארד ועוד. "יוֹ־2" נהפכים צנום כעל פני מלאך. בונו רצה את הילר כרי לתאך ללהקה יותר אגרסיבית. השירה של בונו יותר את מצבה של הלהקה – שלבי התפתחות. כונו הגדיר אמוציונאלית. המון כוח, המון רגש, לפעמים הוא גולש את התקופה של ראשית הדרך "היינו ארבעה נערים מעבר למותר. "יו-2" חוצים את הגכול ועוברים קרימה. מחרים, ארבעה חבר'ה שהולכים לשום מקום. כק באתת הביקורות על הסינגל "בלערייך" משנת 1980,

תחושה שהקרקע רועדת. "אוקטוכר". אלכום שני בשנת 1981. "גלוריה". להיט־ענק ראשון. התקשורת מגרירה אותם כלהקה רוק דתית. בונו מנסה להתחמק מהתווית. "אנחנו לא רוצים להיות להקה שמדברת ומטיפה לאלוחים. אם יש משהו שאנחנו רוצים להעכיר, הרי הוא יראה דרך חיינו, דרך המוסיקה ודרך ההוסעות שלנו". בונו רוצה שיזכרו אותו בחיים כמו שהוא על הבמה. שתהיה זהות

נקורת מפנה חשובה היתה האלכום "מלחמה" מקשורים בשק שופקידה ביקותם האמיזי של העד היקרים האמיזי של העד המות בער שהופיע בער המות בער שהופיע של שמות בער של באולפן הוא מהצין את כל הכאב הועם האצורים של שמות ילד" ארל תונו השתונו או הו שור הנרינו יות שדבאל היים, אודי תהלופה אישיה מודות בו. בוצתהלה זה הלה, מתוספס, בלי מילטרים. היום זה על עטיפת יילר", אבל פניו השתנו. או הן עוד הקרינו יות שדבאל היים, אחרי תהלופה אישיה מודות בו. בוצתהלה זה הלה, מתוספס, בלי מילטרים. היום זה שמשלכות אימה וכעם, הצהרת כוונות: המוטיקה . הדרך. להיות גדולים. הכי גדולים. אבל כלי למכוד את נשמעה בהתאם. קיצבית, מליטאנטית. "יו־2" שלפני כן (חמשך בעמוד 43)

מכשירום שמענים בהם אנשים רודמי חופש".

39 Hipepin

היפלומסיים בין ישראל לסוגו, יצא צוות של

גליצה'ל לרחובות ירושלים ושאל

עבר אורה "מה זה מובוץ". איש אחר דווקא

יל שו ציון מדינה באשריקה. "זה לא דאודורנסו",

סגל משום. "שם של נהר כפינלנד", אמרה צעירה

בת צוי לא יודעת מה זה בדיוק, אבל זה קשור

פעומישר, שאלה אשרת. ויותדי מכובד ומשכיל

שנד אוכות איך הוביל הננרל טוגו את הצבאות

לעים נפלחמת העולם השניה (מוב, הוא לא סעה

יצל שי שב פול הדריו וצחק שר, ושום קשר מברעת הנושא אותו שם) היה שגריד ישראל

ושומיקת טונו שוכנת במערב אפריקת, על חוף

שין געיאה על המפה היא נראית כאילו מישהו שם

ה מה כן נאנה וראתומיי, כשתציפורן נוגעת

מו הצ ארץ מלאבותית, תוצאה – עוד תוצאה

ל הלוסן אפריקה כידי המחיישבים האירופים,

הלוואים נבולותיה חצו לשניים שבטים, לפעמים

שוה למתו מתמיד בין המדיבות השכבות. הבעייה

הבנים השבטים עלול להטיל את היבשת לשוהה

צחנם של מלחמות. אותו והתחלטות העקרוניות כיותר

דשא של הארנון לאורות אפריקה היא שלא לתוליט

מופא תוכולות. דם נשארים כמו שתם.

מו נק השנים 69' ל-72'. בשבילו, זה כמעט בית.

מונה לערל התא קראו מוג'ד).

יואל שר: "האמח היא שלרוב המושבה הדיבלומטית אין הרבה מה לעשות עום. רוב הזמן הם משחקים ברידגי. . העגריר הסיני היה מעוגע לברידג'. הוא כל הזמן הזמין אותנו לשחק, אבל לא דצינו".

לא סנטיתנטים. אינטרטים

אחרי 13 שנות ניתוק חודשו השבוע היחסים הדיפלומטיים בין ישראל לטוגו. בעצם רק צעד פורמכי, "סולל בונה" מעולם לא עובו, והנשיא איידמה ימשיך להצביע נגדנו באו"ם. יואל שר, לשעבר שגריר ישראל שם, אותר שהניחוק היה לא טבעי. יהושע רש, השגריד האחרון, אומר שהיחסים חודשו כדי שישראל תשמש לאיידמה כשוער לדלת מחלקת הכספים של ארה"ב.

מאח יאיר לפיד

אמר קאראפי לנשיא איירמה שאם הוא ינתק איתנו את הקשרים, הוא יקכל תקציב שנתי. לטוגו היו או

בעיות כלכליות קשות, אז הקשרים נותקו, מיד".

נשיא חוף השנהב וכאיומי קאראפי, אכל רש חושב

שוה שוב עניין פיננסי: "הם רוצים כסף מארה"ב. אין

פה עניין רגשי. הם מצפצפים עלינו צפצוף אחר גרול,

אבל אנחנו הרי השוערים של מחלקת הכספים של

ארה"ב, או הם מתרשים את הקשרים. לפעמים בשכיל

להגיע לבנארם, צריך לשחר את השוער. זה כל

שהיא משמחת, אינה אומרת בשום אופן שנזכה אצלה

לאהדה אוטומטית בכל תחום. לפני פוות משנתיים,

כשביקר עראפאת בטוגו, הוא זכה שם לקבלתיפנים

של ראש מרינה: טוגו – השייכת לארגון המרינות

יהושע דש, למען האמת, לא מת על טוגו, לפני

שהגיע לשם הוא היה שגריר בניו'רו ביו'ר היא חלפתו

הארצית של אלוהים. טוגו היא סתם חקיינות של

המערב. כימל ראשון בולם הולכים שם לכנסיה עם

צווארונים מעומלנים ועניכות גדולות. פעם אמרתי

עולם, אכל לא מכין למה בריוק הם צריכים לחיתנק

יואל שר חושב אחרת מרש הוא, במן אשתו,

אביבה אהב את טונו. כשהם הגיעו ללומה עיר

בשביל זה הם לא ירעו לענות לי".

העוברה שטוגו חירשה איתנו את הקשרים, ככל

למנדט צרפתי, ואילו גאנה הסמוכה נמסרה לבריטים. התוצאה היא שעד היום, כשאתה חוצה את הגבול משובו לנאנה, אתה מועמד טבעי לתאונת דרכים. כי הטונולזים (בני טוגו) נוהגים כמו הצרפתים, מצר ימין, אבל הנאנאים נוהנים משמאל, כמו הבריטים, ער לפני כמה שנים, כששני כנים של אותו שכט רצו לרבר כטלפון משני צידי הגבול, הטוגולזי צלצל לפארים, משם העבירה אותו המרכזיה ללונדון, ומשם לנאנה, לחבר שלו, שנמצא בעצם חצי קילומטר ממנו. אכל כל

בעייתית. המישטר שלה יציב פחות או יותר. (ראה מסברת) הנמל שלה פעיל מאוד והיא משמשת כפרוזרוד לים בשביל מרינות פנים־אפריקה. הבעייה מנליטית העיסרית (מלבר המתיחות המתמשכת עם משתו באפריקה יש די תיכה ארצות כאלה, מה אותו במיותר, אכל אם היא תהיה בתחום השקעות, הוא שונה יהור יוכל להמום לניצריה את הדוך לים. בפעם האחרונה, לא פנל נפרון לחוויר את אפריקה לגבולותיה ב־36, ניצל הנשיא איירמה מנסיון הפיכה רק בוכות העוברה שהחייצב אישית בראש יחירות הצבא הנאמנות לו והוכיל אותן לקרב על חמקום החשוב

שנו השירה שמה ניתן לה אורי שב־1884 ומנום שני נשני געם המיכרועל על הסכם עם ראש המפר פונן וישראל הם בעצם המיכר ועוסמוס של היחסים שני אין

אלה הן בעיות שוליות. "בסך הכל", אומר יואל שר, "זו לא מרינה נאנה בשאלת הנבול) היא הלובים. במסגרת מגמות "הכלתי מורהות" – תמכה עד עכשיו בעקביות במתן הגררה עצמית לפלשתינאים וכהקמת מרינה תהתפשטות של קאראפי הוא מממן את תנועות פלשתינית, ואין שום סימנים שהיא מתכוננת לשנות ההתנגדות בטוגו ומעודד אותן לבסיונות חוזרים ונשנים להפיל את המשטר. זה לא שטוגו מעניינה את נישתה בהצבעות בארם או בכל מקום אתר.

ביותר במצב כווה תחנת חוריו המסומית בשנרנעו. להם שאני מנין למה הם רוצים לשוחת עם דבונו של מערינים הרה איירמה – רבים ברימוס עלגיון הערים שני הא ארץ אדכה ובדה. רותב ועוף שלה הוא הצרפתי – שנסיון ושפיכה היה אולי מצליה לולא עורו שני לה כפר היין לא לה כל הכל, ואורכה כי200 קים. בעבר היולה לו שירותי הביון של אההים צרפת ו"מן ינח נוספת". שפור זה הכל, ואורכה כי200 קים. בעבר היולה לו שירותי הביון של אההים צרפת ו"מן ינח נוספת". שפת נישית. שנה ניתן לה אתרי שב־1881 ומם המדינה תנופפת היא כפי הניאה, יפראל, קשרי סינות: שנה ניתן לה אתרי שב־1882 ומם

הבירה, היו שם מלברם רק עוד שבעה שגרירים זרים. שני הל המדינה על הסכם עם ראש הפלר מוגו רשואי, ובי, בכבין השתורה במלים אחרות, תיה נמדינה נשיאה על שם הכפר זה, אנב, שלנו עם רובה של אפריקה השתורה במלים אחרות, תיה בשרינה נשיאה על שם הכפר זה, אנב, היתה הין שנרירים לאיתושבים או מתם נציגי כבור. מיתי לי המדינה נקראה על שם הכפר, זה, אנב, "שלנו עם רובה של אש לי בסנטימטים. כל הפרשנויות זה עד נמי שיאש המועצה המקומית הדר השרון. מרובר באינטרסים, לא בסנטימטים. כל הפרשנויות זה על הכם שנו מסור את מדינת ישראל לידי הפוליטיות על הניתוק הו שטויות. אומר יוושע רש... . הקרנטול הלבנוני, למשל, היה מוכר סיגריות מסומי.

41 #132 310

אביבה שר, רעיית השגריר הישראלי בטוגו ב־717 עם מארי סיבומיי, ראש עיריית לומה (שמאל) ויהושע רש. השגריר האחרון שלנו שם לפני ניתוק היחסים, עם הנשיא איידמה (למטה).

באופן טבעי זה העניק לשגרירות ישראל, שתיתה פעילה מאוד, מעמר של נציגות של מעצמה.

"היתה לנו שם פעילות רחבה מאור של סיוע", אומר יואל שר, "בהרבה תהומים. כחקלאות, בעזרה סוציאלית, כבנייה. הקמנו להם ארגון נוער לפי דוגמת הנח"ל. אפילו הקמנו להם שם מפעל פים מקומי. הכרוז שהיה מסתוכב כרחובות עם רמקול כשביל מפעל הפיט, הוא היום שר הפנים".

ר ואשתו גרו כבית גדול כאחר מרחיכות ר ואשתו גרו בבית גרוק באתר מרחובות לומה. נקוטה התחתונה היתה השגרירות. מן המרפסת הם ראו את השכנים שהטתוכבו בחצר בלכוש מינימליו "הם חיו שם כמו ככפר, ללא חשמל. היה להם כחצר עץ קוקוס, וכשרצו אגוו – טיפסו עליו. איתם גרו גם עזים וככשים וחיות אתרות. הם פשוט העתיקו לתוך עיר הבירה את החיים הקורמים שלהם".

בלומה, להבריל מערים מרכזיות אחרות באפריקה, אין חלוקה לשכונות "מערביות" (כינוי מעודן ל"לכנות") ושאינן מערכיות. העיר מעודבת. כמו כל עיו־נמל חשובה יש בה מכל הטוגים והגועים והמינים. אבל מתחת למעטה הקוסמופוליטי יש עדיין כמה אמיתות חיים אפריקאיות בסיסיות. המבנה השכטי שם חוק מאור. מעין נוסח של "המשפחה המרחבת", אם אתר מבני השבט נוסע לעיר ומצליח לצבור שם כסף, הוא חייב להתחלק בו עם כל קרוביו, ולפעמים מדוכר בעשרות אנשים.

כשיש איזו הגיגה במשפחה", מספרת אביכה שר, יווא מוציא את כל משכורתו, ולפעמים גם שוקע בחובות, כדי לקנות מתנה". לאכיכה שר היו תפקירים מיוחרים כטוגו, שאינם קשורים לתפקידיה הרגילים של אשת שגריר. כטוגו יש לנשים מעמר יוצאדופן, אולי החוק ביותר מבכל מדינות אפריקה. בלומה יש

קבוצה גדולה של נשים סוחרות שעשו כסף רב, בעיקר מסחר ברים, והן מהוות כוח פוליטי שאיש אינו יכול לזלזל כו.

אחת מידירותיה הקרובות של אכיבה היתה מארי סיבומיי, ראש עיריית לומה. כשלב מסויים גיסתה סיבומיי להעביר חוק שיכריה את הנשים הסותרות לשלם מסים כמו יתר הסוחרים. כמה ימים אחרייכו הורעלו שני ילדיה. בימי ראשון היו סיכומיי ואביבה יושבות ומשותחות על כוס קפה. בעלה של סיכומיי לא היה. הוא ביקר כאותה שעה את אשתו השנייה. זהו החוק היחידי שהנשים אינן מצליחות לשנות – תוק

ה"התמערבות" של טוגו, כפי שמכנה זאת יהושע

יהושע רש: "כל הפרשנויות הפוליטיות על הניתוק הן שטויות. יום אחד אמר קאראבי לנשיא איידמה שאם ינחק איתנו את הקשרים, הוא יקבל תקציב שנתי".

רש, גרמה לשורה של בעיות סוציולוגיות. מאו נכנסה השלוויזיה למדינה יש נהירה של תושבים מן הצפון לכיוון הכירה. חלק מהמסורות העתיקות נפגעו. הנשיא אדיימה הכריו כסוף שנות ה־60' על מסע של 'חורה למשרות". כך למשל ויתרו כל נושאי המשרות הציבוריות על שמותיהם המערביים וחזרו לשמות השבטיים. הנשיא נהסך מאטיין איירמה ליגנאטסינגבה איידמה. מגוחר: לא יותר מאשר להפוך את האלוף אמנון ליפקין לאמנון שחק, ואת משה שרתוק למשה

כעניין אחר לא הצליחו הטונולזים לחזור

לא רק אגוזי קוקום

של שתינוצר התחושה שחייה הפנימיים של 🄙 שוגו מורכבים משלוות, אנוזי קוקוש ופת ושם נם הפסקת חשמל לא מזיקה. חמישטר בטוגו אינו משטר נעים, תנקיא איידמה עלה לשלטון בגיל בג. תיום הוא כן 52. עשרים שות. יש מפלגת שלטזן אוזת, אין אופוזיצית.

ארגון "אמוסטו" הוציא לא מכבר חוכרת על חמישטר בטונו. 35 עמודים רצופים של חיאורי דיכוי, מעצרים ללא משמק, עיגויי אסירים וחיעלמויות. כך למשל ד"ר אטי ונדולף, וערינו, נעצר בדצמבר 85' על ידי הו'נרומריה המקומית (חמחפקדת במשערת פולישית). חובה: עונה במכות חשמל, ועצור עכשיו, ללא משמט וללא תאויך עתידי למשפט, בעיר לומה, אוב,

חתאשמה כלפיו חיתה שהחזיק בביתו ספרות . שמעליבה את השלטון. אדם אחר, ניו, אוי. בי אקרונג, גולה פוליטי

מגאנה, נעצר כלומה במאי 83' לעיני עדים. כל השאלות שנשאל המישטר לגביו וחקלו בתגובה "הוא לא אצלנו". האיש משוט ועלם. "אמוסטי קיבל מאות דו"חות על תיעלמויות ועל מצכם. הקשה של אסירי מצמון בטוגו. האמת המבוערת חיא שלעולם לא אכמת. אילו זה הית במדינה "תרבוחית", תיתת מבר מתעורכת מחומת עצומה, עם שאילתות באו"ם "נאולי התערבות של המעצמות. אבל בטוגוז את מי זה מעניין. אחרי חבל, אפריקה כולה נמצאת על סף שואת בנלל מגיפת האיידס, והמערב הלאור שמע רק על רוק הרשון

למקורות – אין להם שפה. כטונו הקטנה יש כ-10 שפות שונות הנמצאות כשימוש מתמיר. הצרפתית שארה השפה הרשמית.

ב־20 שנות נשיאותו הצליח איכשהו הנשיב איירמה להקטין למינמום את החיכוכים השיבטית ההברל המעמרי ניכר רק כבנדים: הנשים לוכשות שו כגדיבד גדול שנקרא 'בובו'. סוג הבד ואיטת מצביעים על מצבה הכלכלי של המשפחה", מספת אביבה, 'העשירים ביותר לובשים בגרים מבד שששה שבט האשאנטי. הבגך גם מבטא את מצביהיות. אם ד שעת שמתה או שעת אבל. הבשים גם תוכשות מותן שצורת הקשירה שלו מראה מאין באו, וגם לאפן קליעת השיער שמתחת לטורבן יש משמעות. תסחקה לוקחת שם לפעמים תמש-שש שעות. הן עונרות הוכל תכשיטים, זהב ואבנים יקרות. לא יהלומים". פן האיש הוה באפריקה כאים רוב יהלומי העולם, כך שנה לא מפתיע שרווקא שם הם לא נחשבים לינליק' כזה בחל.

שפחת שר הצליתה כשלוש שנות שהותה שב לקשור בטוגו הרכה מאוד הברויות. צפת הנשיא היתה ידידה של אביכה, קופצת לקפי ללא הודעה מוקדמת. "המשרתים ניו מתרוצצים כבית כמו משוגעים כשהיא היתה כבה אבל אני הכנתי שאין לה עם מי לדבר, מתם רצה שיחת נשים". המילה "משרתים" לא צריכה להלעה רמת החיים של תווג שר בטוגו לא היתה גבותה ס. למשל, הם הכיאו מהארק במיוחד גנוטור קשן, כ אספקת החשמל בלומה השתתקה לפעמים לשבועת רצופים. כשהקרינו פעם מרטי קולנוע כ־16 מ"מ לכל המושבה הדיפלומטית, היו צריכים לכבות את המקד.

כי הגנרטור לא עמד כעומס. "האמת היא", אומר יואל, "שלרוב המושבה הריפלומטית אין הרכה מה לעשות שם. רוב הומן הם משחקים ברידג'. השגריר הסיני חיה משונע לבריוג. הוא כל הזמן הזמין אותנו לבוא לשחק, אבל לא

רצינו". שר הסתובב ברחבי טוגו, הגיע לכפרים הקסניו כיותר וחקר את צרכיהם. הוא סיפק מומחים ישראליים בגננות – הן של צמחים והן של ילרים. הוא הביא מהארץ מומחה לעבריינות־נוער, ואת אנשי "מולל כונה" (שאנב לא יצאו מטונו גם אחרי ניתוק הקשרים הדיפלומטיים. אביבה בינתיים לימדה תסירה בפסגרה הצלב הארום". לא חיים מסעירים, אבל מרתקים

שה ושם היו נקודות־שיא. כיום העצמאות ה־12 של טוגו, למשל, אירגן הנשיא משחק כדורגל נין שר הממשלה לבין נבוצית הסגל הריפלומטי. המשחק גלקה ברצינות רבה כל כך שהשגריר המבייסי, שהלה כאותו יום, חביא פתק מהרופא, להוכיח שהוא לא משתמט. שר שיחק כקיצוני ימני. לפני הבשחק ירו חנשיא לכר הרשא בחליקופטר, לבוש בטרנינג, עם -משרוקית של שומט. הממשלה, שהתאמנה היטב לפני המשחק, ביצחה אחר־אפט, למען האמה, מחייך של, הס תקער עוד גול ממש לפני הסוף, אבל הגשיא ביטל אותן בשביל שלא לבייש אותנן.

(39 דומוד פנה) מש של עיירה מקומית, נהפכז לאוניברטלים. הדגל יצ שמחן התופנף כידי להקה פוליטית מוצהרת. נצות בעולם ישבו על האקורדים של "הקצה", והוא

מוים המיול ביותר שלהם, "יום השנה הדדשה", שתי לעשות הברולים כמצער הבריטי, הוקדש ושופו מלידאריות" בפולין. "עד עכשיו התעסקנו מצות של ילרים". הצהיך "הקצה". "עכשיו אנחעו מעש סיכרים הרבה יותר מסרבכים". גם הלהיט הבא, ים תשון יום הרמים", היה פוליטי, ודיבר על מלמון הבריטי באירלנר. ג'ון לנון כבר עשה זאת לציום נשיר שנשא אותו שם. לנון יצא בשירו נגד עולה שחצות את כני אירלבך. בונו שמע את לנון בנו להלב הוא התעודך עם שיר ועקה על המציאות שלאו כפי שהיתה גם אחרי שבים, ושירו סיפר על ים שמשיך להישפך. השיד "שניות" העביר פתרים

צימצה אשמית שארשרשו נופלת על העולם. או "ורצ" עיצב בראשית הדרך המפיק סטיב יליויאם, ירוע בהפקותיו הגדולות והרועשות. לליוואם גול יחד עם "ירב", ואולי להיפך. תברי לתה נים תמיד לבדוח מצליל מוצדר. "אני מפנה לשלם לא יאמרו שיש לנו צליל ברור. אני תמיד שת לחוקים, להשתבות", הצהיד "הקצה". כגיעריסט שאשת חש הכריז על עצמו כנגן גרוע, "הקצה" מאל עלה קפיצת דרך מדהימה. אגב, עד היום ונא שיות לקרא תורים, כמו כמה וכמה מגדולי עולם

"מלחמה" היה כאמור הצהרה גלויה וחדיפה יו־2" בהפכו בתעלם ממנה, ובעקבותיו נהפכו "יו־2" לת מהקות החשובות בבריטניה: כאירלנד הם במו נמול, מושג. הם מעולם לא מניין באו ומניין מו למנט לפסגה. מבחינה איראולוגית, אירלנד התפושה לרגליהם. אתרי כל סיבוב הופעות הם ות ביתה להרגיש שייכים. אחרייכן להמשיך

אומתמיר היו ההופעות החיות מאגר הכוח העיקרי של "יו־2". כונו עולה לבמה עם וגל לבן. הוא רוקר, רוקע ברגליו, קופץ לעם הקול, אפילו יווד אליו. עד והיום לא נהר דן המערצים הפנטיים משחדרים אודנו אתריכן ששם לו לתור לקמה היו על כך שיתות בין תברי לגק. ניקו להסביך לו שמקומו על הבמה, לא תאיב נפה פעמים בונו הבטיח שלהבא ישאר עם ינין על כינע שהאקורוים מתחוקים – הוא לא

מי פעטה בקלטה הרידיאו של. הוצפעה החיה לום נקלוראדו שבארח"כ, ראה מתכון קלאסי להת ווק מעולה בפעולה. "הקצה" עומר בפינה, מלו לן פידן. הגישרה שלו מצלצלח כמו פעמון פורות אים קלייטון ולארי מולאן משאירים את בש למנו ושחויקים או הקצב מאוזר. בונו, מומן על ון ל של מו בינלאום, שופע אנרגיה שמוכירה אונום היא משחק עם הקחל, מכיד את כל השטיקים ים שמחזים את ליבו. באותה הופעה מפורסמת קלון צין תוח נשם שוטף, סחפו "יר" את הקחל לום לשאי התרגשות חרשים. עכשיו, אחרי שלחקות וטה שודה כבר הספיקו לחקוח את מופע הבמה של ים את המסיק לתפוץ לעבר הקהל, להילופין . גם השתתף ברואס עם הלהקה ואירית "קלאנר" תנהנטות שדקדו עימו על הבמה.

נטוצום הלייב איד" ראו אותו מליוני צופי לוויד נשיחה הי אופף אל הבמח נערה מבויישת

The March Stage of the Stage Stage

ולוקח אותה לריקוד צמוד, כאילו היו לבד כסלוז. ספרינגסטין שאל את הרעיון הזה לוידיאו של "רוקר בחשיכה". לבונו יש עודף אנרגיה. "הקצה" אמר על ההופעה הבימתית שלה "הוא פשוט לא יודע מה לעשות עם עצמו כשהוא על הכמה. הוא חייב לעשות משתו. הוא היה רוצה לנגן על גיטרה או משהו אתר במקום לעשות את הדברים הספשיים האלו".

ונצרט ה"לייב אייד" הביא ל"יר2" ביקורות נלהבות. אמרו שהם היו הרובדבן. הרגל הלבן התנפנף כסמל לתופש ואחווה. מאחור רעמו התופים של מולאן. היתה תחושה מיליטנטית. "בא לי להקיא מהיונייךג'ס.

בא לי להקיא מצבעי התפוז, האדום והירוק. הלוואי שכל הצבעים האלו יעלמו מהרגלים ורק הצבע הלבן ישאר", הצהיר בונו. יש בו תמימות של ילד ובוח של סוזוקי 1000. הוא יודע שהעולם לא מתרשם מההצהדות הפולטיות שלו. דילן היה כסרט הזה לפניו, ושום דבר לא עזר. אז מהז הוא מודע לכך, אכל ממשיך לטפל בנושאים פוליטים, נוסע למקומות חשוכי חופש. האלבום הבא נקרא 'מתחת לשמיים ארומים מדם", כאחת השורות מהשיר "יום השנה החרשה".

אלכום מצויין. רוקנרול שמריה מחומר נפץ, תחושה

כמו לפני רעידת ארמה. שנת 1984, נקורת מיפנה נוספת. "האש הכלתי נשכחת". עטיפה אחרת. אפורה. "יו־2" מקליטים את האלבום כאולפן רוזוק כטירה מכודדת, כתנאים דמויי מעברה. את האלבום מפיק כראק אינו, גורו אלקטרוני שכבר עשה את כל הניסיונות האפשריים ברוק המתקום. אינו מביא איתו לאולפן מתלמו־גאון, קנדי בשם דניאל לנואה. "ירב" שעד או שחררו ככל אלבום טונות של ואטים ואנרגיה, ללא שניה אחת של מנוחה, יוצאים מהמעכדה הזו כלבוש שונה. אינו עירן את הכוח, העכיר אותו לפסים יותר מגוונים. לפתע יכולת לשמוע את כונו לוחש, שר בערינות. הצר השני של "האש הבלתי נשכחת" היה רגוע, שליו. הכוח כא מהעומק. לא מעל פני השטח. אבל נשארו גם כמה סממנים מוכרים. שני להיטים קצביים – "תאש הבלתי נשכתת" ר'נאווה וכשם האהבה", שיר שהוקרש למרטין לותר קיננ. כצר כ' היה גם שיר שנשא את ראשי התיבות של שמו. אגב, הלהקה כמעט ביטלה את סיבוב ההופעות האחרון שלה כמרינת אריזונה כשהתברר

להם שהפסיקו לציין שם את יום הולדתו של מרטין לותר קינג כחג לאומי. "האש הבלתי נשכחת" הביא את "יד2" לשיא חדש. למרות שהתקליט לא היה רב־מכר היסטרי, היה ברור לכולם שהם רק צער אחר לפני הפסגה. באותה תשופה יצא מיני אלבום נוסף שכלל שלושה שירים מהופעה חיה בארה"ב, כשם "התעוררות נרחכת באמריקה", חברי הלהקה יצאו לפרוייקטים שונים

ואספו תומר לקראת אלבום תרש. בונו לקח חופש מהלחקה והחמקר בנושאום פולישים. הוא השחתף בפרוייקט של אמנים כנגד האפרטהייד, התקליט "כאן סיטי", שם שר את "כסף וזהב" כשלצירו שתי "אבנים מתגלגלות" - קית ריצארד ורון ווך בניטרות אקוסטיות. "יויני השתחסו ב־סלף אייד־ למען נוער מובטל באירלגר, וגם בקונצרט הענק של "אמנסטי" עם כל הגרולים, כולל להקת "פולים" שהתאחדה במיוחר לצורך הארוע. בונו:

בין פרזייקט מוסיקלי אתר לשני ביקר בונו גם במתוות פתות נעימים, אל־סלבורוד וניקארנווה. נפגש עם אמהות שכניהם נעלמו, עם האמן הצילני רנה

קסאטרו שניצל ממוות בוכות ארגון "אמנסטי". בונו

משור מאד לארגוז ויחד עם לו ריד הוא אחר משגריריו שנתיים ומשהו חיכו לאלכום חרש. לא ידעו למה

בדיוק לצפות. "ירב" נכנסו לאולפן יחד עם אינו ולנואה והוציאו תקליט מרגש ונפלא, "העץ של יהושוע". הם אינם מגלים מרוע בחרו בשם זה. בשמיעה ראשונה האלכום נשמע מעניין, בשמיעה שנייה הוא ממגנט אותך, לא מאפשר לך להוריד אותו מהמקול. אינו המשיך את הצליל המינורי של "האש בלתי נשכחת". הלהבה לא כבתה. להפך. "יויב" מוכירים אמני רוק גאונים כמו קוסטלו", כתב אחד המבקרים. "הם הביאו צליל חרש, אופנה חרשה".

הצליל החדש הזה הוא מרחכי, כמעט כמו המדבר שעל רקעו צולמה עטיפת האלכום. התמלילים של בונו, מלאי כאב, נוגעים בכשר החי. "כרור כשמיים" מרבר על החוויות הטראומטיות שעכרו על בונו בעת ביקורו באליסלוודור. את שיר הסיום של האלכום, "אמהות ההיעלמות", הקריש לאמהות שאיתן נפגש. האלבום כולו מוקדש לגרג קארול, בחור בן 26 שהיה בצוות הלהקה. בונו, שמכור לאופנועי־מירוץ, ביקש מקארול להביא לו אופנוע: הכחור נסע והתרסק בתאונת דרכים. בונו לא שכת. גם השיר "גכעת העץ הכודר" מוקדש לקארול. "אראה אותך שוב כשהכוכנים יפֿלו מהשמיים", בוכה בונו.

ל העטיפה "יו־2" עם פנים קשות. אין חיור, יש יסורים. המוסיקה אפורה. בלי גלים גועשים. לפעמים אפשר לגעת בקצף. אכל רק לפעמים. בונו משתמש במטאפורות רבות. כמעט כמו קוסטלו. הרבה גופים, הרבה מרחבים. יש כבר לָהיט ענק בשם "איתך או בלעדייך". בונו מתחיל בלחישה ומטפס לצווחה. "אני חושב שזה שיר פנטסטי שבאמת מגיע לו להיות בראש המצערים, שיר ענק", מעיר בונו. בשיר "כרור בשמיים" הוא נשמע כמו דוברט פלאנט, סולן "לד זפלין", נושם נשימות שופעות מין לפי המקצנים המוכרים של פלנט. גם הצווחות הרקות מרגישות את הרימיון ביניהם, אחרייכן הוא מרקלם כמו מלך לטאה – ג'ים מוריסון. בשיר "רץ כדי לעמור" יש צליל מיתר פוקע, כמו הגיטרה של ריי קודר או לחילופין הגיטרה של אריק קלפטון באלכום של רוג'ר ווטרס. יש גם קאונטרי ורוק. יש תקליט אריר.

בין המעריצים הרבים של "יוי2" מציין בונו את הבישוף רומונד טוטו מדרום אפריקה, לאו־רווקא בגלל אהבתו לרוקנרול אלא בזכות מאכק הלהקה נגד האפרטהייר. גם מוחמר עלי, "הפה הגרול", בא לכסר אותם מאחורי הקלעים. "הוא יופי שליבוור", אומר בונו על המתאגרף שהולך ונעלם. "וה ככור גדול בשבילנו שהוא מעריץ את יו־2". אחרייכו הוא מרצין וחוור לבעיות הכוערות של העולם, ושל אמריקה. קשה להם, ל"יר־2". עם מימשל רייגן. "מעצכן אותי שאני מופיע לפני קחל ויודע שהמס שהם משלמים בעצם רכישת הכרטים הולך גם לרכישת מכשירים שמענים בהם אנשים רודפי חופש", אומר בונו.

"יו־2" היום, קצה הפירמירה. אחר ממכקרי המוסיקה באנגליה תיאר אותם כך: "כשאני חושב על יורבי אני לא חושב על אמריקה, לא חושב על מתוק, לא על עכוזים מתנענעים או שיער יפה. אני חושב על אוויר צה, שלג ושמיים".

אבי מורגנשטרו

מבקר מוסיקה אנגליו "כשאני חושב על 'יורב' אני לא חושב על אמריקה, לא חושב על מחוק, לא על עכווים מתנענעים או שיער יפה. אני חושב על אוויר צח על שלג ועל שמיים".

מרווך היומנ המחלה הארורה בקדה אותי שוב. שוב צריך להתמודד, וזהו מאבק יום־יומי המתיש לא רק את כוחות הגוף, אלא גם את כוח הרצון והופש".

ודב חבצלת: 'קרה להם מה שקורה לכל בני הליבוצים עונגיעים לחויל. תתושת החובש. הידיעה שאפשר לעשות מה ורוצים. עצמאות וזה לא שייך לזה שהם חבר'ה שאוהבים את הארץ ואת הקיבוץ. שהם יחזרו לכאוי

מתוך היומן: "אנו יודעים יפה שלקיבוץ קשה מאוד להתמודד עם הריגים, בין אם הם חיוביים או עליליים. נדמה לי אפילו שהקיבוץ אינו מסוגל להבחין בין עוני

מולפי כיבוי ואף הצליח מאור בעסקי מסרקעין ופיתוח. לפני מותו החלו הוא ואחיו, זוהר, בכניית בניין רכיקימות. מספר כן קיבוץ אחר המבקש לשמור על עילום שמו, והכיר את בועו כלוס־אנג'לס: 'חייתי שם שנתיים. חורתי לארץ, אבל

הקשר עם בועו נשמר כל הומן. בעצם, הוא אף פעם לא סיפר לי על המחלה שלו. ידעתי כאופן כללי שלא שרת בצבא. כששאלתי אותו מרוע, אמר שתיה חולה. לא ראו עליו שום דבר, מלבר הצליעה לפני שלושה חורשים, אמר לה שהוא בסרר. שהוא מרגיש מציין. שלו. הוא לא דרש בגלל זה דבר, גם לא ניפנף בזה. לא פעם חשבתי על הסיפור הזה. ילד ונער בקיבוץ עם נכות כמו שהיתה לו – ועוד ממשפחה כוו של פייטרים. כל הומן תשבתי שהנה, כאן, הולך לו. הוא היה מעוכל מאוד בחברה, חמר של בחור. גיועי. טיפוס של ארם שחי את הרגע. ועם זאת, גם הוא וגם אחיר הם אנשים שאוהבים מאור את הארץ. את הקיכוץ שלהם".

לפני שנה, בכתנה כ"מכט" של ליל שכת, נפרד גכרוש -אלוף־משנה גבריאל רפפורט – מהצכא. מי שצפה ככתבה לא שכח אותו חלק ממנה כו דיכר גברוש על שלושת כניו שחיים בלוס־אנג'לס. "אני מתייחס לזה בסבלנות, אבל בכאב. אני מקווה שהם יחורו. הם רצו אתגרים משלהם. כמו שאנחנו רצינו. אני מקווה שהם יחזרו וימצאו את האתגרים האלה בארץ". וכשהכתב לחץ עוד קצח, הוסיף גברוש: "אין לי הסכר לוה. אני לא יודע. זה כואב. אולי עצם זה שאנחנו לחמנו. אולי הם מחפשים משהו אחר".

כגי לנראו, כתב "הארץ" בלוס־אנג'לס, נשלח לראיין את כניו של גברוש. וצכב וזוהר רפפורט סרבו להתראיין. בועד, האת הצעיר, נשלח בשמם. "בשלב חקצר הזה של חיי – אני כאן", אמר או בועו, אני עושה את דדיכרים שגורמים לי אושר. אני לא מתעלם מכך שמרינת ישראל נתונה בקשיים. כן מטריד אותי מה קורה שם. אני רוחה את כל התאוריות שאכי חי כתחושה של כשלון. שטויות. יש לו שלושה בנים מוצלחים מאוד. כואב לו, זה כן".

הקיכוץ לא נכשל, אמר או כועו: "אגחנו קבלנו את חחינוך הכי טוב בעולם. חינכו אותנו לחיות כגי־אדם. להיות ישרים, להיות הוגנים וטובים. העוברת שאני נמצא פה כעת אינה מעידה על

ועו לא היה שלם עם הראיון הזה. אי־אפשר לכפות עליד להשיב על שאלות כאלה, אמר בראיון עצמו, רק משום שאכא שלו היה מראשוני הכנים בנית־אלפא, ממגלי דרך בורמה, קצין בכיר ופייטר: "למה דווקא אניז אני לא הי בצלו של האכא שלי. הרקע שלו - ואני מכבר אותו מאוד - לא

מלכה רפפורט: "אני לא חושכת שזה עניין של מישהו. לכל אחד מותר לעשות מה שהוא רוצה. הילדים שלי אינם פחות ציוניים אמרו שהוא גמור. שבל גופו אכול מבפנים. "זה רק מקכותיו שלי, מאלח שיושבים נדיזונגוף סנטר ומרמים את כל העולם. הם נסער, כי הם רצו לראות את העולם. כסף לא היה להם. תהורים לא יכולים לעוור להם. הם רצו ללמוד. לא היתה להם ברירה אלא לעבוד ולפרנס את עצמם. אני דחפתי אותם לנמע, כל אחד מסיבות אחרות. הגרולים נסעו כרי ללמוד, להרוויה כקי. את בועו שלחתי כרי שיעשה חיים משונעים. שיראה מה הוא רוצה כחיים שלו. שיצא מסיר הלחץ בו נמצא".

נדב חבצלת: "קרה להם מה שקורה לכל בני הקיבוצים שמגיעים לחו"ל. אנשים שלא החזיקר אף פעם כסף ביר. תחושת התופש, היריעה שאפשר לעשות מה שרוצים. עצמאות. זה משהר שמי שגדל וגר בעיר לא יכול להבין. וזה לא שייך לזה שהם חבר'ה נהדרים, שאחבים את הארץ ואת הקיבוץ. שהם יחורו לכאן".

מלכה: "אני החלטתי שאם הם כבר יושבים שם ורוצים להתכסס, שיהיה להם גב תומך. ותמכתי בהם נפשית כל הומן. אפשר להמשיך ולשמור על קשר טוב גם עם ילר שחי בלוסיאנג'לס, כריוק כמו שאני שומרת על קשר עם כתי הנכורה. אריאלה, שהיא חוזרת כתשובה".

ערבו לכונן היה מאור יסורי, התחיל ללמוד אנגלית, ללמור כל מח שקשור לעסקים שלו. היה לו חוש בלתידגיל לכני ארם. זה

עזר לו בעסקים. היתה לו שם חבורה של 'נרגפיס' ישראלים שוב

עזר להם מאור". מלכוב "הוא כתב לה "אמא, החלטתי שאני צדיך את העדנק שלי". כתבתי לו שאני בעד. שיישאר. רק שישמור על עזמ.

שיעשה את הבריקות". הוא שכח שהוא תולה, יבידו תוריו וחבריו של כועו. הצ הרגיש כליכך טוב שלא עשה את הבריקות. כשאמו התקשרה ציח שלא תראג. או כבר שכב עם חום גבוה. המחלה שוב תקפה אוני.

לאחר שלושה שבועות התקשר לאביו. גברוש אמר לו לעלות על המטוס הראשון. לחזור הביתה. מלכת: "כשהגעתי לתל-השומר, ראיתי מיד שתוא נמנו

קריטי. הוא להט מחום. עטפנו אותו בסדינים רסובים באלכהצל סי

מונה שבועות שבב כועו בבית־החולים. שלוש פעמים מת כיריה של אמו. הצליחו להחיות אותו. מלכה הה לא מת מהמחלה. הוא מת מחיידק של בית־הולים שנדבק בו בנלל שהגוף שלו היה עם אפם נונתים הוא מיה כולו אכול מבפנים. וכל תומן תוא היה כתברה. הוא זל שהוא ימות כסוך מזיהום. הוא ראה פעם זכוב על התקדה, ואמר ליי "את רואה אותר, אמא? הוא יהרוב אותי".

כשנראה היה שהתגברו על המחלה, אמרה מלכה רפפודם לכנה: "ער עכשיו עכרת גיהנום אחר גרול. מעכשיו נתחיל לענור שיכעה מדורי גיתנום. אבל אתה צריך כות. הרכה כות. אני אעוד

אשה תוקה, מלכה רפפורט. קשה לראות אותה בוכה. "שלושה ימים לפני שמת, הוא התחיל לשלשל דם. הורירו אותו לטיפל נמרץ. הוא הפסיק להילתם. כשהוא כיקש לאכול קרה, ידעתי שהא נמור. הוא אמר שטוב לו הקרח. הבנתי שהוא שרוף מבפנים. הוא גד נשם טוב. שאלתי אותו למה. הוא אמר לי שיש לו בפנים מה כי לו על הנוף".

בצהרי יום העצמאות בועו נפטר. מלכה: "בבוקר גונהי לו ציפרניים. ציהצחתי לו שיניים. הספתי לו את הראש. כשהופאים הגיעו, הם וצו להחליף לו את האינפוזיה. ביקשתי שלא יחליפו. גם הוציאו אותי. כשנכנסתי, ראיתי את הרופאים מתכופפים מעליו. ום צעקו: 'בועו – תפתח את העינייםו'. ידעתי שזה הסוף". מלכה רספורט ביקשה מיד שינתתו את כועה "רציתי לרעה

ממה מת. רציתי שאם מישהן אחר יהיה תולה במחלה הזו, שירש עליה יותר, שיכירו אותה טוב יותר. שזה יעזור לבישת אתר".

אומרת אמר. "שלוש־ארכץ פעמים ביום הייתי לוחצת לו את היר. דוא היה מחזיר לי לחיצה. אמרתי לו שאני מעבירה לו כוחות. בסוף הלחיצה שלו היתה כליכך חלשה". למחרת יום העצמאות סברו מלכה וגברוש רפטורט את כנם

בועו בבית-הקברות הקטן שלמרגלות הר הגלבוע. ארונו הוספ בשבילי בית־אלמא על טרקטור עטור פרתים: ארבעת אחי ואחיותיו, הקיבוץ כולו ומאות מחבריו של גברוש הלכו אתר הטרקטור שנסע לאט. אנשים בבגדי עבודה, כמכנסיים קצרים. בגעליים גבוהות ובסגדלים עמרו קבוצות קבוצות בשטח הקיבוץ והצטרפו לטור חהולך ומתארך.

כצר עמרה קבוצה גדולה של צעירים מקיבוצי הסגיבה, ריבה ביניהם בסלנג פרטי. הם הביעו מלוט־אנג'לס בטיסה מיוחיה להשתתף בחלווית. הם לא התערכו כשאר האנשים: הם כבר לצ

נקיבוץ לא אומרים "קריש", גם לא יושבים שיבעו. כהסכם שבשתיקה נתן גברוש לחתנו – בעלה של בתו החוצת בתשונה לומר יקריש" בנית הקברות הקטן המוקר עצי אורן, פרחים וירק ליסה גברוש בחול את קיברו של בנו. סימה קדמון

מדליוע קיים באופן טבעי אצל כל ילד. כל הודה

ד. לשרשבהה זו התפתחון תיאוריות שקצב תהוכלית של הילד בשנותיו הראשונות מהיר דוהשבשתגיל 6 ואילר. מדוע ילד שתיה כל כד ופלנהאה את הלימודים כמעמסה מטרידה בגיל 1

> יועט בענה החינור ומחוים אנו התעוכה: ניפטוב כאשר הוא יוצד את הבוצב. תישוע כאשר המצב נכמה עליו. להשל האם וזושר הלימודים מענייו"

לשדש הוא מענייו כאשר נותנים לילד לגלות אותו

מילות לו אפשרות לנלות אותו בעצמו. כומושילתלמיד פסיבי עומדת בניכוד לעקרון וצשות חיפוש וגילוי אקטיבי.

^{רות} "לוגל" ללומדות קונבנציונאליוו

^{בין קונע}לילום מחשב מתוך מחשבה שחילד רוצה: לנקטחקים, אבל אני אקנה לו מחשב בשביל

> ליים הילד מנסה את הלומדות (סקרנות וקטאוניון עד מתרה ופונה למשחקי מחשב.

מושי לימוד למען הציון, לא למען הידע. מסות את הילר, בדיוק כמו שהוא מרגיש

וושלרים שונאים ללמוד ואיך לתקן אותן

וותים שעד ניל 6 הילד לומד יותנד מאשד בכל שנות

לשדים סנסיק לחיות מעניין כאשר כופים אותו על

השנות בנויות בשיטה הישנה של חלעטת

ל, לעונה את, לוקחות את אותו חומר הלימודים ת נשיטת הלימוד הטבעית. ת לוים תשחקים" עם תוכנות לוגל ולא רוצים

תקיא-בשיטה הישבה מוצג הטקסט לתלמיד, רא את פילו הוא נשאל עלייו שאלות. קיינים את הילד לתחבודד עם החברה עתירת להקל שים כיום, כל אדם מופצץ כיי כמויות ת אן שות סיכוי שיצליח לקרוא ולחבין את כל בשין לחתלן כלים שיאפשרו לו להחתצא בים מינוי לחתלן בלים שיאפשרו לו להחתצא בים מיסחים את אותה אינסוריםציה לח הוא וקוק. מים מות לכל כלים כאלה; במקום לקרוא את כל מים אות שאלתו על תוחמד תותנים לו למצוא

ניסויים שאינם אפשריים בהגבלות הקיימות כמעגדה. את התשובות לבדו. לדוגמא: שילוח טילים בליסטיים, חדירה אל תוך האטום או כך לומד הילד להשתמש באנטיליגנציה שלו. הוא עובד בשיטת "מחפשים את המטמוך". הוא מציג, למחשב שאלות שיחזור היווצרות היקום ע"פי תאוריית המפץ הגדול. וה 5 חודשים עוסקים 15 מורים גברירים ברחבי הארץ במטדה לחשוף את המידע העיקרי שבקטע. (מבאר-שבע בדרום עד קרית-שמונה כצפון) בלימוד הוא מתמקד בעצמו על הנקודות החשובות ביותר להבנת הסימולציה וחקר האפשרויות הגלומות בה לצורך הוראת

במקום שהמחשב־יחכות־ את הילו - כמו שמתכנתים רובוט - הוא פורש לפניו הרפתקאה מרתקת הנותנת לילד מוטיבציה לנלות דברים בעצמו, לפתח כישורים יצירתיים, להתמודד עם בעיות לחשוב.

בשיטת הלמידה הטבעית

מאושר ע"י משרד החינוך - מתאים למחשבי BM PC מאושר שו

2. פיסיקה - בשיטה הישנה, המחשב נותן לתלמיד נתונים אין לשלח טיל בצורה מוצלחת ואודכ בוחן" אותו. ארו תעליוז - מקבל ציוו טוב.

אם נכשל - ציוו גרוע. בלומדת לוגל", המחשב נותן לילד את העקרונות הפיסיקליים בלבד (חוקי המשחק) ואח"כ אומר לו - "שחק". המחשב יוצר לו הדמייה מציאותית של שדה שילוח טילים. התלמיד מנסה לשלח טילים בכוחות עצמו. הוא לומד לבד איך לעשות זאת נכון. מותר לו לטעות. עד שהוא מצליח. חוא מצליח בגלל שלמד משניאותיו, בגלל שהבין את העקרו

מחקר ופיתוח בעורת מיטב כוחות ההוראה האקדמיי

לוגל - לומדח גליל - הוקמה ב-1985 ע"י החברה לפיתוח הגליל ו-40 בתי ספר של הגליל העליון, במטרה לפתח, להפיץ להדריך תכניות לימודים משולבות מחשב כבתי הספר בצפון

לא בגלל שלמד אותו בעל פה כמו תוכי.

כיום עוסקת לוגל בתחומים רבים ומגוונים הקשורים למחשבים ותכניות לימודים ופעילותה מתקיימת בכל רחבי ישראל ואף מרווצה לה.

לוגל עוסקת במחקר ופיתוח באמצעות קבוצות מורים מבח הספר השונים ויעוץ חוקרים מהטכניון, האוניבוסיטאות

35 איש מחווים את צוות לוגל-חוקרים, מורים, מתכנתים, גרמיקאים, מעצבים חינוכיים, יועצים אקדמאיים, מדריכי שטח ואנשי שרות והדרכת, שיחד מהווים את הקבוצה הבדולה ביותר בישדאל כיום העוסקת בפיתוח תכניות לימודים משולבות מחשב וכלי פיתוח לכתיבת לומדות. רובו של הצוות מעורב בפיתוח לומדות המבוסטות על העקרונות החינוכיים של הדמיות (סימולציות), תפיסת ומשחקי למידה והעשרה. (MICROWORLD) ומשחקי למידה והעשרה.

זאושר ע"י משרד החינוך ונמצא בעזימוש בכתי ספו 🖟 נבחרים בארץ

בו בחי ספר תיכוניים ברחבי הארץ משתתפים בניסרי תמאורט ערי דוגלי בחסות המפקח הארצי על חוראת הפיסיקה, בשימוש בלומדה מתקדמת בתחום הפיסיקף. הלומדה שפוונוחה עיי לוגלי סיפולציה של שדה פוטנציאל". מנצלת באופן יחודן את המחשב ומאפשרת ללומד לבצע

מגוון לומדות במקצועות שונים אירון לומדות במקצועות שונים

בהתאם לחומר הלימודים בביה"ס

כדי שלומדה תעמוד במבחן של שימוש ביתי, היא צריכה

הקונבנציונלית בבית הספר - ויותר חכמה ואינטליגנטית

להיות הרבה יותר מעניינת ומרתקת מהלומדה

לומדות "לוגל" בשיטת הלימוד הטבעי פותחו במקצועות: א.עברית - מיומנויות למידה וקריאה ב. עברית - משחקי דקדוק ג עברית-לשון ותחביר י. אנגלית - משחקי למידה : אונליח - הכנת הנקרא . אנגלית - אוצר מילים. קריאה וזכרוו ז. מתמטיקה - משחקי שברים ח. מתמטיקה - בינגו שברים ט. מתמטיקה - אנליזה תיאורית י. פיסיקה

יא. ביולוניה יב. הבנת הנקרא בניתוח טקטטים יד. ביליארד חשבון חלק מהלומדות מצויידות בקלטת וידאו להדרכת חשימוש

לחשיג ברשת חנויות באג # BLG

חל אביב - דיזנגוף סנטר טל: 182828 רושלים יַדורות ראשונים 11 טל: 02-240926 חיפה מגדל - הנביאים טל: 04-671720 באר שבע - המשביר לצרכן טל: 057-31213 רמת גן - קניון איילון טל: 03-782674 רמת השרון - סוקלוב 49 טל: 03-499720 נתניה - חרצל זל טל: 053-35554 סָבָּרְ סַבַּאָ מַרְכָז אַהרוני רחוב זייצמן טל: 052-454250

לוגל-טכנולוגיות למידה מתקדמות A STREET, A STREET, ST

רת' אפעל 23 ק. אריה פתח־תקוה

ישראברט 🔊

(חניה נוחה בשפע)

שעות פתיחה:

משתתפים:

אינטרכיין

קו חדש ברהישים

(1) July 15/00

יום א' - ה' 19.30 – 9.30 רצוף 9.30 – 13.30 לום ו' (פתות במוצ"ש)

ארוחה ב"וילה־פרנקה": מסע אל העבר

פעו המישמר אינו מאוייש. ניצב וה וש בצי ללא נהג. בקרכת מקום יוש כמה אמכולנסים כגוון הוקצבאי, ולא הרחק מהם כמה בעקים ורכב שרה אוד.

פאש הנבעה ניצב כית חודאים בצענים האדום שלו הדום בחלקו, שב מהפצצה אווירית. מעליו ישש שחול דוח כתום. בכניסה לבוח אה ווצב הותה שרה ומעליו שלם הדה פחתה לשלט שם המקום: וילה וק, ציטלית מכל מה שמתגלה שם יניד נורף "ריה" מלחמת העולם

ווק צו אתה תופש פתאום שלא בשנה נמדינת ג'ורג'יה הנעת, כי צלאר שיחור, שהקינו כאן וותיקי ההמול האוויר האמריקני ששהונה

> שמחפש מסעדות תנוסטאלגיה של 4017 בוסעדות ז'פייטר־גרופ" באחד מפרברי אטלנטה שבג'ורג'וה הוא

הדלפק ניצבת "אחות צבאית", עטוייה סינר אמור שעליו צלב ארום. במקום להכנים אותך למיטה ולתקוע לפיך מדתום, היא מושיבה אותך ליד אחד

השולחנות ותוקעת כידך תפרים נדול. וה, איפוא, מיתחם זכרון משוחור המשמש גם כממעדה מסעדה גדולה. כל כתליה וגומחותיה עמוסים תצלומים היסטוריים של מעללי היחידה והווי חיי היום־יום שלה, תצלומיהם של אַנשִי מימשל וצבא ככירים כאותם ימי מלחמה נדולה, עותקים מעתון הצבא האמריקני שיצא לאור בעת הקרכות לשחרור אירופון, שלטים וכרזות צבאיות. כרקע נשמעות מנגינות ידועות מאותם זמנים. מבעד לחלונות אתה יכול לראות מפציץ רו־מנועי חונה כחצר התווה. מסוס

לטיסות פנים. מי שמחפש מסערות יוצאות דופן, המאה צוננת.

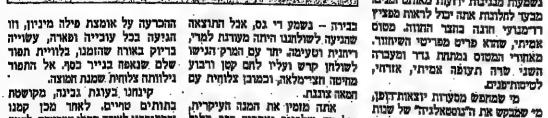
וניחוח אומצות על האש. לפנה לכיה החוה שנחפך על כדיכת התפרים שאתה מקבל הסה וגזר הגזור לאורכו. וושם יווג לפרט האחרון. מבנה לפרט האחרון. מבל היחידה המונצחו, ותצלום נושן של ניתן לו, כנראה, בשל פרורי גכינה לפרט האחרון. ממל היחידה המונצחו, ותצלום נושן של היחידה המונצחו, ותצלום נושן של היחידה המונצחו, ותצלום נושן של הידפור מטוס הפצצה דרימנועי. תוכן התפרים למנה עיקרית התלבטנו אם להזמין מיד לחום וחיד למנה עיקרית התלבטנו אם להזמין מסערות מסערות הידי לחום וחיד למנה עיקרית התלבטנו אם להזמין מסערות המערות מסערות הידי לחום וחיד למנה עיקרית התלבטנו אם להומין מידי לחום וחיד למנה עיקרית התלבטנו אם להיחידה המונצחות מסערות הידי למנה עיקרית התלבטנו אם להומין הידי לחום וחיד למנה עיקרית התלבטנו אם להומין הידי לחום וחיד למנה עיקרית התלבטנו אם להומין הידי למנה לחום וחיד למנה עיקרית התלבטנו אם להומין הידי למנה לומים להומין הידי להומים היד

איש לכות ביותה שישלשות ורפום בכלל לחניש דבר בות שוברת

מחיטה חצר־מלאה, וכמובן צלוחית עם נילוותה צלוחית שמנת חמוצה.

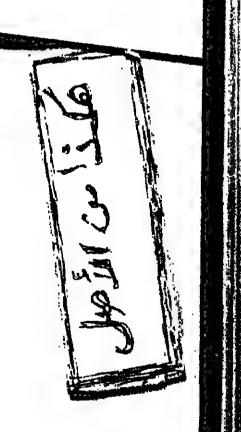
ים שלודו לא, עד הפרט האחרון, את ארת הכתובות הכדוקות ביותר. וניתן במחירה (כ־15 רולר למנה ממוצעת). בתצלומי הווי היחירה משנות המלחמה במתחת של אום ביותר וניתן במתירה מירלנו "מלט יווני", שהוא. וכאלה של אותם חיילים שלא זכן לשור מת מש האחרון, את אתת הבתובות הבדוקות ביותר. וניתן במחיות לאורי, שהוא, וכאלה של אתם חיילים שלא זכו לשוכ לאתר המרק קיבלנו "סלט יווני", שהוא, וכאלה של אתם חיילים שלא זכו לשוכ לאתר המרקם בתונה הקלאית לומד עליה כי היא חדורה רוחיקרב כשלעצמו, סלט ירקות לא רע, עם הרבה אל מולדתם ולראות את המיתחם בשלעצמו, משומים של ארתת עד האש. על כדיכת התפרים שאתה מקבל 'חסה וגזר תגוור לאורכו. השם "יווני" בוילה־פרנקה משוחור על ארמתה ער

ית לחקר כי "כל הדצא לפטרול מטוס הפצצה דרימנועי. תוכן התפריט למנה עיקרית התלבטנו אם להזמין מוק לפנייכן את כיסיר". דרך אופייני למדי למה שמציעות מסעדות מנת הסילונים ופיסות בשרילובסטר, שול מות מניע למרכו המיבנה אמריקניות רבות: מיני אומצוח, קצת עשויים ברוטנ מורחי, עגל עשוי ביין שולה מתבה בתנהי אבן, וניתוח מאכלי ים, קצת מאכלים איטלקיים ולימון או אומצה כלשחיי. לבסוף נפלה לכך יימות המכות בתבודי אבן, וניתוח מאכלי ים, קצת מאכלים איסלעים. כי ולימון או אומצה כלשחי לבסוף נפלה לבינה מבושל ולימון או אומצה כלשחי לבסוף נפלה

מי שמבקש את ה"נוסטאלגיה" של שנות אתה מזמין את המנה העיקרית, בתותים טריים. לאחר מכן קמנו מי שמבקש את ה"נוסטאלגיה" של שנות וכל מה שלפניה ואחריה כנר כלול והסתוכבנו לאורך כתלי המסערה, לחזות שלידו כא, שד הדרים בי מדרים ביישר ברום" היא

49 HIDEDID

המסר הצר והצמור, והן חושפות השנה הרבה רגליים כחצאיות קצרות וצמודות. הראויות לקריאות יקה פלה" של צופים כהה ולכן, חקי ולכן. נלהבים, נשים מנוגרות יותר לוכשות צר, אכל כאורך כרך, סולידי ואלגנטי.

ביל כמילנו זה בקרים אפור מפשתן שמתקמט כשרק מסתכלים עליו, ויה מונטה נפוליאונה והסמטאות אלא מהלא־כליכך עשירים. כגריו בעלי סירה על עקב גבוה וארנק עור הסמוכות. כאן ממוקמים כל הבוטיקים נמכרים בשלוש מהדורות. "ארמאני". שמתתלף לאחר־צהרים יפה. מטפחת קטנה וצבעונית ככיס היפים והיקרים של העיר, גם ברחובות "מאני" ו"אמטוריום", שבולל גם מקנס" בהיר ושטוח שמש. המסמוריו הלידות הרי מדש מתוחים ביות מוויה בהיר (שטוף, שמש. המקטורן - הפריט הכי חדש - מסגירה הצרים והקטנים וגם בחצרות הבתים. ג'ינס יפים בכשבעים ש"ח עם תוויה מדימו וגרמות הבתים. ג'ינס יפים בכשבעים ש"ח עם תוויה מדימות וגרמת הבתים. ג'ינס יפים בכשבעים ש"ח עם תוויה וכשהשמש זורתת, רוזיכותיה היפים של את העוברה שהיפות האלה השקיעו העיר נהשכים לחגינת אופנה. מחשבה לא מעטה בפשטות האלגנטית נשות מילנו לקחו ברצינות את הזו לפני שיצאו לרחוב. האופנה האיטלקית הם סיפור בשני מיפה אצל האיטלקים.

בגרים ואביזרים ותם ועם הלוי ג'ורג'יו ארמאני היה הראשון סבירים. הכל מאורגן לפי צבעים, חלוי מילנו היפה מרוכות בקטע שאורכו שגילה את האפשרויות תעצומות של יחד במערכות משולבות ויש פה אפילו הצאית שחורה צרה, מקטורן מהוייט כמאוניים מטרים, פיאצה סאן כאכילה, לעשות כסף לאדווקא מהעשירים־ממש, פינה לשמבמנות, תופעה יוצאת דיופן

אולי זה מה שיפה אצל האיטלקים לפני שיצאו לרחוב.

תלקים, אין פה כתי אופנה כמו בפאריס, שולי זה מה שיפה אצל ווויר בחלונות הראוה רואים כגרים ארמונות פאר שנהפכו למקום בגרים לא רק לעשירים: בחלונות הראוה רואים בגרים עליה־לרגל לעשירות. רוב השמות בקצה ויה מזנטנה נאפוליונה, הראב היים באבילה יס הרבה רגליים כחצאית קצרות וצמודות. בצעוניים, ארום, ירוק וסגול וגם עלייה־לרגל לעשירות. רוב השמות הרפסים אבסטרקטיים ופרתוניים. אלה המפורסמים הם תוויות על בגדים החבים לימים חמים של קיץ, ואולי שנמכרים בנוטיקים יפהפיים, כמחירים ארוב העצבים מתרנים לתיירות. הגשים כרחוב לא וולים אכל נסבלים, ולרוב המצבים מתרנים לנושות בטונים שקטים, שחור ולכן, חים כמה עלפניות, בכמה רמות מחירים. לכושות כטונים שקטים, שחור ולכן, וצם כמה שלקציות, בכמה רמות מחירים. כהר ולבו. חסי ולכו.

לחאבן כדי ליצור מדאה מושלם.

נושיפות במירות קטוות. המשכורות שלהם כמו שלנו. נם דנצוטה", חצות כל בו שתויונה

אז איך בכל זאת מסתדריבה פשוט האודונות. לפה אל הדואומי, שהיתה עד לפני מאוד, אומרת חברתי מאריסה, עתונאית זו הפכה את הכגדים היפים למוצר. מרחוק זה נראו שגעון. לצפות נמראה המאפארי: בנדי תאקי, ומה הה אף אחד לא יודע, אולי אפילו נראות אותו דבר, מצוחצוות ומסודרות יש גם תרבה "שמאטעס", אבל עם מציות האקי, כובעיקש טרופיים, אין קדוש כות, ודא צוחקת, אבל עוברה ומציעות מכנסיים שמתאימים לתולצה טכלנות אפשר להרכיב פה את כל אין קרוש מרופיים, אין קרוש כזה, היא צוחקת, אבל עוב וו שמתאימה למקטורו, עם תגורה ונעליים המראות האופנתיים. בעלקה משירים מאריג האקי שאנתנו היים לא רע, ועל אף המשכורות ים לשומי עוד מבעי. לא צריך הבשכות כולם לבושים סוב ואוכלים וארגק באותו נוון. גן־עדן לעצלנים ולמה האיטלקים האלה, שכמעט סוב ונוסעים לתופשות.

בכלכלה ובננקים, גם בשירות האופנה. העניים. בכל עיר ועיירה יש יום־יומים למה הם נראים כל־כך נינוחים: אולי כי עצוב ואיכות. זוג נעליים של מי שלא יכול להרשות לעצמו לקנות בשבוע שוק של אופנה. על הרוכנים באיטלקית אין מלה מקבילה ל"לחוץ". בשר באים 120 רולר. ארנק ב"אומים", יכול להיכנס מוברים פה ג"נס של "ליווים" ומכנסיים ואולי זה עור מן אחר בנס של סאן "ער" בנדים קצה ולא מסתפק ב"אומים", יכול להיכנס של "פוק 84" ומשקפי־שמש הכי אנטוניו. יוש פלית אבל גם האיטלקים ל'סטפגל", "פופ 84" או "בנטון" של "פופ 84" ומשקפי־שמש הכי אנטוניו.

מתאוננים על המחירים, כי ממוצע שמפוזרות בכל פינה, סמל למהפכה אופגתיים והעתקי ארנקים של שאנל

ולאנשים עסוקים. מודים למחירים שלני, הנס של סאן אנטוניו עובר לא רק נס השוק עוזר לנס של סאן אחד לא מרוצה מהן, ומחירים שקומצים ישרים די דומים למחירים שלנו, דבס של סאן אנטוניו עובר לא רק מל לפניל הלירטה מקבלים הרבה בכלכלה ובננקים, גם בשירות האופנה. אנטוניות ככל טיר ועיירה יש יום יום למה הם נראים כליכר בינוחים: אולי כי

שעוברת על האופנה האיטלקית בשנים ולואי וויטון ב־30'20 דולר. מקרוכ רואים שזה לא הרבר האמיתי, אבל

הכל אצלם כמו אצלנו, משכורות שאף

51 BIDEDID

דניאל

מתלחלים שלו מכל זוויות המיגרש. על הספסלים יאנו אוהרים וכתנו את רגליו המלהטטות. בסוף סמספר כבר אמר לו אוהר בירידה מן המגרש: "מחר יקנו לך עוד ולווו ויוסיפו עוד שני חדרים לווילה

יענקלה מעיין, מנהל הקבוצה, מכוון לנושא ויאלונסקי מלים ענקיות: "רצינו לראות אותו סוחף או הקבוצה, וזה לא קרה. לא היתה הקרבה מצירו. הוא דיך להות ציר מרכזי, לא רק מכחינה מקצועית, אלא מיסי מכחינה מנהיגותית".

מוכר נאישיות עצמאית מאוד, כנה, משכנעת נושר העצמי שלה, ועם זאת, מחושבת. מעבר לזה, מוע באחרים, הוא אביר. לא תוציא ממנו מלה 🎁 וסק או לכאן במה שנוגע לברור ממן, שחקן המרכז מותי, שהימצאותו על המגרש, אומרים, הַצַרה את זקדו של נריאלובסקי. שניהם, כאופי כישוריהם, בוני מות שנים במכבי תיפה, ראה כוכב מגיע מן

🚶 קומים נטיסה שעלתה לקבוצתו 300 אלף דולר. , זה גיה רק מחיר שחרור כריאלובסקי מקבוצתו צריקה, מכסיקו. מדכרים על עשרת אלפים רולר לו חושי, פלום דירת פאר במגדלי פנורמה, פלום - מנונה וולבו. שמועה עקשנית מספרת על וילה סנה, ששפחת בריאלובסקי פינתה אחרי לילה אחר ה שינה. ליאנה, האשה, טענה שיש שם יתושים. מני וויפה, אומרים, שילמה את שכר הדירה הריקה אופים ארוכים. טבעי היה שתתעורר כין ותיקי קמנה מרירות קטנה לפחות. בריאלובסקי התעלם מחך טור, או, וגם היום. "למי שכואב," הוא אומר. אנו אבל אינו בערכו, דורש אותו, אבל אינו פונה על קרקע התרבות שגידלה אותו לא

וא חביב עד הנקורה שכח מתחיל, הכבור העצמי שלו. ככוד של כדורגלן מקצוען, כטד של יהודי, כבוד של אדם. מכל זוויות -הימרות אודותיו יצאה דעה אחת עקשנית: מביא לכרורגל הישראלי טטנדרט שאינו מי כאן גם בחוכמת המשחק שלו, גם ביכולתו, גם שלו למקצוע. כקבוצה שלו הוצמר אליו לצרכי בינה לו רישמית ראוכן עטר, מצעירי מעתודה. 'תיאל יטל להיות מופת לכל כדורגלן בארץ", סכור לדו מיאלונסקי מצביע על עטר המזיע על הרשא משן, ואשר: "עוד שנה, שנתיים ולא תצטרכו של אלו ניררש לעמור מול כיתה מסודרת של טרגלנים, מה היה אומר להם כשעור הראשון, למה או כל השעורים הכאים?

סום כל צריך להיות כן־אדם. במגרש ומחוץ לערק. ולרעת להיות אותו כך ארם כאשר אתה שחקן מחיל וכאשר יש לך הרבה נסיון תמיד תעודר לומים מתחילים והמיד תלמד משחקנים אחרים. חקד יש מה להוסיף".

מש אתה יכול ללמוד באריוף מאורי פלמיליאן. הוא השחקן הכי טוכ בארץ. מקראום תענוג לשכת ולדכר איתו".

תיים נמטוח נסיון עלייה של הוריו, אבל רק עכשיו מא שלה את הדרך אל העברית. הוא אומר "ישנתי" א המפחי לפרוא מלח אחת. אחרי שבוע יכולתי לחו שני מלום עכשיו אני יכול לקרוא כל שלם ליים לבית רפויה, חמוד עליו, ומשאיר אותו ירינוים שליי, הוא אומרן "זה בעברית. אבל

רא לא מתייטר בקשי ההתבטאות. יש משהו פי מקור יילל בהתיחטות שלו לחיים. לפני ראיון

תל־אכיכ, כשהניצחון היה כפסע איככת המזל משלו, שיהיה לי חרר, לאורחים חרר. ושהבית יהיה מקבוצתו, בריאלוכסקי נפוּל פנים עד שהוא נכנס למקלחת. כשהוא יוצא ממנה, תלתליו רבוקים ברעננות למצחו ולסתותיו, הוא מוכן להשיב לשאלות העיתוגאים כלי דיכאון לא פרודוקטיבי. "אז עכשיו צריך לחשוב על העונה הכאה", הוא אומר, עיניו בהירות כמעיין. אלמלא ריצדו כתכלת אישוניו זהרורים קונרסיים, אפשר היה לתאר את מראה פניו

> יש לו יכולת עלבון מוגבלת למקרים חריגים, כמו במקרה ההוא ששחקן גרמני סינן לעומתו במהלך היתקלות במשחק: "הייל היטלרו". הכל סביבו רצו להשתיק את הסיפור, למחקו כלחיצות יד ידירותיות. בריאלובסקי אמר: "תקעו לי סכין בגב. אני מסרב לסלוח על התבטאות כזאת". אבא שלו, הוא אומר, הירשה לו ללכת בכוון הכרורגל רק אם קודם כל יהיה יהודי. יהודי, אמר לו, לא יכול להיות כדורגלן כמו כולם, אלא הרבה יותר טוב. אם תהיה טוב – תשחק. אם לא – אוציא אותך. האב והכן הערימו על האם,

שרניאל היה כן 17 וסרק את שערו לאחור, כמו שאמא הורתה לו, כדי שיראו את העיניים שלו, היא ייעדה לו עתיד של אינג'ינר. אכא כריאלוכסקי, שאכיו הגיע לארגנטינה מרוסיה, לקח את דניאל בהסתר לאורוגוואי, לכחינה כקבוצת כדורגל. רניאל הכקיע שלושה שערים כמשחק המכחן. כאורוגוואי רצו כו מיד, אכל שני הגכרים חזרו לכואנוס־איירס כרי להמתין כעמדת התמקחות. רניאל עבר לדירה משלו והניח לשערו לצנוח אל פניו. מרדן כגכולות הנימוס. כדורגל, זה מה שמעסיק אותו. וטניס. ומשפחה.

הוא מנהל חיים כורגניים הרוקים וחמים. הציונות מתלבשת במקרה הזה יותר על איכות־חיים מאשר על איראולוגיה. ליאנה אשתו, מדריכת טניס במקצועה, משחקת כהם תפקיד ראשי. מי שרוצה להגיע אליו יודע שעליו לעבור דרכה. "נולדנו ביחר", הוא אומר עליה היא היתה כת 11 והוא כן 13 כשהחברות התחילה. שניהם היו משגעים את המורים כריצות מטורפות בכיתה ובהנחת נעצים על כיסאותיהם.

"לא מוצא חן בעיני היחס לנשים בארץ. לא נותנים כבוד לאשה בדברים קטנים. אשה צריכה להרגיש שהיא אשה. לנשים מגיע יותר".

כוכב הכדורגל קם כחיפה כשמונה וחצי ככוקר. - הוא לוסח את ג'ניפר, כת שלוש וחצי, לגן, חוזר לאכול ארוחת בוקר עם האשה ובריאן, כן שנה ושבעה חורשים. אחרי־כן משחקים על השטיח, אולי הולכים סצת לטייל בגן האם. ליאנה הולכת שלוש פעמים שלא תהיה טעות. דניאל לא מצטיין בדיבורים בשבוע לאולפן. בהפסקת הלימודים בריאן ודניאל לברת הא שהה בקריות־אונו בין גיל שלוש לשש מבקרים אותה. בצהריים אוכלים כולם ביחר. שוב יורדים אל השטיח כדי להסתכל בטלוויזיה, לפטפט קצת. אחרייכן בריאלובסקי נוסע לאימון. בערב הוא לקום "לשנתי" ו"מפתד לכלכים". "כשהגעתי בפעם גכנס למיטה בתשע. לא מתעניין בפוליטיקה ישראלית האשה רציתי לקרוא את השלטים כשרת התעופה. או אחרת: "כארגנטינה, אם אתה יהודי ומתעניין להתשפי ביילה בליכול את השלטים כשרת התעופה. בפוליטיקה, אתה נעלם כלילה". לא הולך לקולגוע, לא רואה תיאטרון, קורא' רק מגאזין ספורט יות אין היכול לכבור אני יכול לקרוא כל שלט לא וואון והמשבים הוא הולך עם ליאנה למסעדה או היכול עם ליאנה למסעדה המשבים ללמור עברית". המבטא המתגלגל בין דרום אמריקני. לפעמים הוא הולך עם ליאנה למסעדה המשבים לינון בינון בינון היכון השביח המשפילת שבאה סינית או מסערת דגים. כבית נשארת המטפלת שבאה ימיד שוחק מעט. יש עוד משהו שלא נאמר. איתם מארגנטינה ומתגודרת עימם בדירה על הברמל. יומיים לפני המשחק הגורלי שהתח מכני חיפה

אני או הוא אומר, "זה בעברית. אבל ... יומיים לשני ההיאלובסקי, לא מטרק ולא שני שור בספררית. וגם את זה אני לא .. במלון ירניאל" בתרצלין. בריאלובסקי, לא מטרק ולא מגולה, כנער שמרשה לעצמו לשלה רסן רחוק מן הבית, יושב לשולהן ארוחת חבוקר מול ים פפואר. אינו אוהב לוקבוסד

לחייוני היה מניין יהיה קצר. לא רוצה לא שאני לא אחתב אני קונה מה שאני אהם, גר מעייה צבר סל דיבור, לא טורה להפתיר חיבה לינה של מנקש שהעניין יהיה קצר. לא רוצה לא שאני לא אחתב אני קונה מה שאני אהב גר מכנה אחתר רניאלה. אינה של מיל מובריו לקכוצה הנא מכקש אישה שאני רוצה זה לא לוקסוט בעיני אני לא שוכן בלויה שיש לו כלמי הבחור, מכנה אינה של של שנאות בשפה. אמהי ההמסד למכני. כנותר על היום בבת שנת לי שלמל ילר יותה וערר

יפה. קוראים לזה 'לַה קַאסָה אַן סִי'. אני עושה מה שאני רוצה. הנה, את רואה", הוא מניף מן השולחן שקיק תה שהשם "דניאל" כתוב עליה, "רציתי לקנות את המלון הזה? קניתי".

הוא צוחק. כריאלונסקי צוחק הרכה. בשעת האימון גילגל על המגרש את הצחוק שלו יחד עם

הזה בית בשבילר? "כית זה ארגנטינה. הכית שלי נמצא בבואנוס־איירס, בדירה שאני כחרתי ברחוב קאוַוז'ו, ברובע פאלרמו צ'יקו. כשאני חושנ בית, אני חושב על המקום ההוא. זאת דירה כמו שיש להרבה אנשים, ארכעה חררי שינה, סלון ופינת־אוכל, אכל זה תמיר יהיה הכית שלי".

אז מה עם הציונות שלך, שכל כך עשתה

"אני שחקן מקצועי. אכל זו עוברה שהערפתי לבוא הנה, למרות שבספרך הציעו לי סכומים גבוהים יותר. אני מאמין שטוכ לגרל פה ילדים. ליאנה מצאה פה מה שלא מצאה כמכסיקו במשך שלוש וחצי שנים. יש לה כאן חברים יהודיים, יש חשיבה רומה לשלנו. יש לה זמן בשביל עצמה. במכסיקו היה מסוכן לצאת החוצה לבר".

יש לך זכרון עו מהתקופה הקצרה שהיית בישראל, כילד?

"בטח. היו לי שני חברים טובים. קוקו אוחנה ושלמה. שלמה נמצא עכשיו כארה"ב. חיפשתי עכשיו את קוסו וניפגשנו. הוא עובר בעיסקי חשמל. היה נעים להיות איתו אחרי עשרים שנים".

מה אתה מרגיש לגבי השנה האחרונה? "כאופן מקצועי או במה שקשור לחייםז"

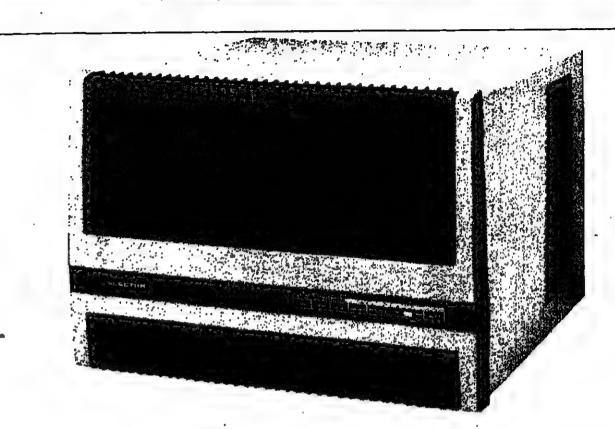
"כן. מבחינה מקצועית זאת היתה עונה לא טובה בשבילי. אני יודע שלא שיחקנו טוב כקבוצה, אבל אני יודע שגם לא נתתי מה שאני יכול לתת לכדורגל הישראלי. שיחקתי עשר שנים קודם וכמעט תמיד שיחסתי טוב".

מה קרה בישראלו

"הייתי שנה שלמה כלי משחקים ואימונים לפני שכאתי הנה. גענשתי ע"י הקבוצה המכסיקנית, מפני שעובתי אותה אחרי רעירת האדמה שם. כמשך השנה הזאת עישנתי שתי קופסאות וחצי ליום, כלי פעילות גופנית. התאמנתי כאן עשרה ימים כלכר לפני המשחק הראשון כליגה. בחורשיים שלושה הראשונים הייתי רע בגלל חוסר כושר. היו גם בעיות שאני לא רגיל להן כין אוהרים להנהלה, כין הנהלה לשחקנים, כין מאמן לשחקנים. זה הוריר אותי קצת מהכרורגל, ועם כל זה הייתי צריך להתרגל לארץ אחרת, לכדורגל אתר. אבל אני ניוכר שגם נמכסיקו היה קשה לי כשנה הראשונה, קרעתי שריר ועברתי ניתוח, חצי שנה לא שיחסתי ואחריכר הבאתי אליפות שלוש פעמים והייתי מלך השערים. שנה ראשונה נמקום חדש נכרורגל היא

"מכחינת החיים זאת היתה שנה מצויינת. כשהתחתנתי החלטתי שהכדורגל נגמר כדלת של הבית. אם אבוא אחרי הפסך עם פנים עצוכים. זה ישפיע בכית. בהתחלה, הייתי מכיא הכיתה מצבירוח טוב או רע לפי הפסר או ניצחון, עד שאשתי אמרה: למח זה ככהו זה לא יכול להימשך. לכן אני יורע

רואחרי ההפרדה הכל נעים לי כאן. באתי הנה כעולה חרש, אכל לא עולה חדש רגיל. באתי כמו ספורטאי. סיררו לי הכל. כל מה שקשה לעולה הרש, היה לי סל יותר וזייתי צריך לסדר גן לילרה, יענקלה מעיין לקת אותי לכמה גנים ובחרתי אחון כשגרנו עוד במלון, יענקלה היה מצלצל ואומר: יש משחק כדורטל בטלוויזיה, אני כא לקחת אותך. אפילו לא שואל אם לבוא. הוא מתנהג איתי כמו חבר, לא כמן מנהלי.

NTIU מזגני אלקטרה הם הנאכרים ביותר בישראל?

אלקטרה היא היצואנית

מוגני אוויר לחו"ל. מוגני

אלקטרה נהנים ממוניטיני

הראשונה בישראל של

בינלאומי ונושאים תו

תקן אנוריקאי.

בגלל האיכות!

לאלקטרה 34 שנות נסיון

והודות לשיטות המחקר:

שלה, חיא כיום החברה

בישראל במיווג אוויר:

.03 9630303 70 17 90 FT

minister and

אל תתרוצץ קרא ליועץ!

3 . 1 . 03-298987/8 70 . Thin Aim T. N' n q' m

שניף אילחו חובוי מסחרי ון שרכמר. מל 22935 -290.

יעוץ מקצועי למיזוג אוויר בביתך.

חרכז השיווק האוצי. קרית אלקטרה, איוור החנשית החדש ואשר צו

סויף דושלים 'דון האומן 13. תלפיות. מלי 1898 ל. 1891 -02

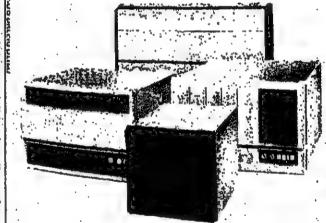
פויף חיפה דוו שמואל רוווב, צומה הציק פוטם סל 1416 64-04

מניף בארשבע קרן קייות לישראל 132. טל 72211, 72217 -7251.

בייצור מזגני אוויר,

והפיתוח המתקדמות

הגדולה והמובילה

בגלל המוניטין! בגלל הסניור! בגלל המבחר! סניור – המוגו האלקטרוני

מפוצלים ויחידות מיזוג

הנוחות שלך-האתור שלנו

עם המדחס הסיבובי

של אלקטרה.

המזגן החדשני והמוביל

לאלקטרה הפתרונות המושלמים לכל בעיות מיזוג האוויר, והמבחר הגדול והחדשני ביותר של מוגני חלון, מוגנים

לכל מוגני אלקטרה אחריות מלאה ושירותי

טיפול ואחוקה מהירים ואמינים – כשנים רבות.

בגלל השירות!

נכח בריון – דיווח לשר החינוך והערבות יצחק נכון מיציון חוה מחויק במספר שיא של ויכוחים שאתר השחקנים אמר בריון כי "בכל ישראלי חבוי יעויים שהויק במספר שיא של ויכוחים שאחר השחקנים אביד לטווה ולשחור את השערוריה שתקורות סביבו. חלקם הגיעו לכנסת. נאצי קפך נו, לא צויד לטווה ולשחור את השערוריה השתפנים שהשתתפו מנמש הניש נימה שהשערוריות יכולות להעיר שפרצה אורי כן התכוד ששני השחקנים שהשתתפו ל ותבה השראלית מאשר על תניאטרון. בדיון, דודון תכורי ויוסף אבו ורוה, לא העלו את יייים הישראלית מאשר על תתיאטרון. כדיון, דורון תבור יישי הקונטול שמע ממישהו בל הלוב מלחבת לבנון הועלה לראשונה המשפט הזה על הל שפתם הקונטול שמע ממישהו בל הארץ – שר שימור לאתר היילת הראשון על משוכת ששמע. והשמועה קצת השתבשה אכל הארץ – שר

מעמר שתו. דוצג שאשתו תיקח את ליאנה לסידורים. מ קפו לפער שהתמימות העושפת הואת מכאיבה לעה עיניים, גם אם מעיין לא הוסך מבריאלובסקי אתביעותיו המקצועיות.

או מוב לך בישראל. 'משאל אני יהודי בין יהודים. בדרום־אמריקה, מתיתי שב על המגרש, צעקו בקהל 'רוסון רוסון', מל שהשם שלי רומי. כשהייתי רע היו מקללים את וחר. אי פעם לא שתפתי. תמיד קיללתי בחזרה את

מצי. פג אין לי בעיות כאלה. זה המקום הכי טוב ולוים שלי. אני יכול לצאת לרחוב מתי שאני רוצה,

מהלא מוצא דון בעיניך באוד היוא לנשים. לא נותנים כבוד לאשה בדברים היג אני וואה כאן גברים שלא פותחים לאשה את זה של המכונית, או לא נותנים לה להיכנס ראשונה שיו. אפה צריכה להרגיש שהיא אשה. יש הבדל בין ש לנחורה דכרים קטנים עושים איזה דבר גדול שות לושים מגיע יותר. אם גבר רוצה לבוא הביתה פנולמצא את הילדים רחוצים, כבר כמיטה, והוא מ לשנת בשקט, לאכול ארוחה מוכנה מול שורות או מישהו עשה כשבילו את זה. זאת האשה. בולג חם יש לי תמיד ויכוחים על זה עם החברים השנה אי לא בעד חלוקת תמקידים, אני רוחץ את - ולים שלי, מפני שהם גם הילדים שלי, אבל לאשה

כולם בארגנטינה. אם מישהו עווב את כל זה, זה שלו הווה עם מכבי חיפה לשלוש שנים גוספות. מוכרה להיות למשהו יותר טוב. לילדים שלי חסרים הבני־רודים שלהם. הם יודעים שאנחנו משפחה לשר משחק גמר הגביע. טס עם כל המשפחה לחל לאירופה ואחרייכן הביתה, לארגנטינה. עד לשמוע את ג'ניפר שואלת מתי ניראה את הבתידודה ות המדון התלוצץ עם מעיין כנושא שיכתו. "אני לאע אה הצעות אקבל שם". כשהיה רציני הודיע ג'סי". כשהשחקנים עמדו לצלילי "התקווה" לפני שריקת הפתיחה למשחק האחרון, התרגש ניסים קוויתי הת לנמו. כימים האחרונים ריחפה לה שמועה לא

בשביל בריאלובסקי. "גמר הגביע הראשון של נעימה שהוא וממן לא יוכלו להמשיך לתפקר כאותה בריאלובסקי". רניאל מיצמץ מול השמש זלעם מסטים. קבוצה. עניין אנושי מורכב. לא בטוח שכל הבעיות של הוא שמר את הקרסול הפגוע שלו ממשחקים אחרים, מכבי חיפה יפתרו ברגע שבריאלובסקי ינהל משחק אפילו מול הפיתוי לשחק נגר בראזיל. היה חשוב לו כאופן עצמאי. אבל במשחק האחרון כאיצטריון רמתרגן להופיע בגמר. "זה ההבדל בינו לבין שחקן ישראלי", אי אפשר היה לטעות: החיפנים היו קפואים כל עוד אומר פיני שרון, המעסה של הקבוצה. "זו פציעה שני השחקנים היו על הרשא. מכבי חיפה החלה לפתח שיגרתית. שחקן ישראלי היה ממשיך לשחק. העיקר התקפות אחרי שממן היצא מן המשחק. לתפקד איכשהו. הכבור המקצועי של בריאלוכסקי לא מרשה לו להסתפק בהפגנת נוכחות. הוא רוצה לתת הופעותיו בנבחרת ישראל בריאלובסקי זהר. למה לא בחיפה: "לא תמיד סל לשלב שחסו

בטעם המר שעימו עוזב שרף את מכבי חיפת.

שהתבלט יותר מדי לצד מארארונה. "אם הקריירה שלי

תיגמר עוד שלוש, אבע שנים, לא יודע מה אעשה. וזוץ

מהכדורגל, הכל היה סוב כישראל עד היום. אכל כל

המשפחה שלי, החברים, תהורים, המשפחה של אשתי,

שמשחקת כדורגל, שזה המקצוע שלי, אבל זה מכאיב

אישור הצנוורה, הגיש האורח משה בליטנטל (גם יו"ר

הטיעה הדחית המאותרת במועצת עיריית חיפה),

תלונה במשטרה. התלונה, כמובן, מיד דלפה

לעיתונאים. היא כוונה נגד אחר המשפטים שבפי

הגיכורה רחל, אשה מאמינה המנהלת לאורך כל

המחזה שיחות נפש עם הבורא. רחל, ברגע של משבר,

אומרת: "ארוך תהיה ארוני, ארור תהיה... אתה לא

נמצא שמו אני שונאת אותרו אתה לא קייפו". אמונתה

בליטנשל זה לא מעניין. הנושא הגיע ער למישכן

ומנת "נפש יהודי" לפסטיוואל אדינכורו

אחריכן תניעה פרשת שיקנו הידועה תיאטרון היפה

יתודי" לאתר אתת מהצגות "נפש יתודי" נערך היון

בהשתתפות קהל. הקונסול הכללי בשיקגו, שאגב לא

עורדה ויכוח ציבורי. לנסוע או לא. החשש של

התוששים היה שלהצגה "מסר אנשטישמי", גם

תהומנה לפסטיוואל ברלין גרדה ויכוח ציבורי.

תיגמר היום", דוא אומר, "אחוור לארגנטינה. אם היא

את המקסימום". איזה קלאסה, אומר קוויתי למיקרופון, שבא לעונה ראשונה אם יש מצב שבו כל כשבריאלובסקי פוצה באחת מריצותיו חסרות הפשרה המשחק מנוהל סביב שחקן אחר", אומר בחברת הכדור. "תענוג לראות אותו מכדרר ומוסר. גיורא שפיגל, מי שיהיה המאמן הבא של הקבוצה עכירה זאת הדרך היחידה להוציא ממנו את הכרור". שגמוה את האליפות מידי חיפה. בריאלובסקי חיוני כשהוא שרוע על הדשא, פניו מעוותים מכאב זידו באופן קריטי למכבי חיפה". שלמה שרף, המאמן הפורש, כואב את העובדה שדווקא הוא, שבחר את בוחשת בתלתליו, נוצצת טבעת הנישואין על אצבעו. אחריכך, כשהוא קם, מגיע רגע שהוא לוכר את רגליו בריאלובסקי והביא אותו, לא יזכה לקטוף את פירות ההשקעה כו. החמצת הגביע לא היתה המרכיב היחיר של אלון נתן ממכבי ת"א בלפיתת מיספרת שאין לחמוק ממנה. תיקול מכוון, עקשני. "לא מתאים לשחקן ברמה שלו", אומרים הפרשנים. השופט משלח בריאלובסקי, למרות מראהו הנערי, כבר בן 29. לעברו כרטיס צהוב זועם. בריאלובסקי מתעשת באחת, ב־82' עמד לשחק בנבחרת הארגנטינית במשחקי גביע קר אל השופט בהכנעה, מקיש עקב ציתני ברעהו. היה העולם בספרר. חודש לפני הנסיעה נופה. אומרים

הוא מחייך בדרך כלל. לפעמים בטח נימאס לו. הוא רוצה להגיע עם הכדור לתוך השער. לתת את מה שהוא יודע. הוא עושה את זה באימון, אחרי שכולם כבר נסעו בחזרה למלוז. השמש נעלמת מאחורי היציע המערכי, הרשא מוצל ודגיאל בריאלובסקי בועם לבדו אל השער. וחוזר ובועט. בתנופות וירטואוזיות חינניות של רגליים בלבר, הוא לא מרפה מהכרור. עד שיענקלה מעיין צועק: "בוא כבר מאניאק! כולם נסעוו".

לו רגע ים־תיכוני פרוע בתוך מוסרות האיפוק שמתוכן

תלמה אדמון

נה בברך היאנית

לכנמו.

הנשוא.

לן בקמוך קן)

"לופק לנתר, כחלק מהסאשירה. היה לו מאוד לה לעל את ווד".

נמה שה שקורה אצלנו אינו מודל לפיתרון ייני מאלי כן, אבל אנחנו כבר לא נחיה אז. אם שם מהעים דרך הפעילות הזו ואנשים עושים ע ושלמת על רברים אחרים, זה כסדר. מבחינתי עת נסקם: בתיאסרון, אנחנו לא חייבים להתעסק פתיושל את זה הקהל צריך לעשות. נכון שגם שלק שמחוות הקלאסיים אנחבו עושים הקבלה לה למואות של היום חשבתי שנכון לקות ואמר לא ולמר וזכן וכרים על התקופה שלנו. אבל זה לא נמו המתוה. כעיקרון, מה המעם להעלות של רחל לא נעלמת כהמשך המחוה, אכל את האורה לציקו זם אין הצרקה לכך? מה הטעם להעלות מישות הווקא היוםז על השאלה הזו אנחנו:

לקואשון חיפה משתרל, זה פועל כמו פסיש בה לו תקרוז הרנישה בברך הימנית של תחברה ידולית נמעם רפלקסים מתנים. יתופענו במוערון יצ ש חשור עמי, לאתיה היה דיון. לא כנושא ליני אוים אלא בנושא השואה עוד לפני שואי או המי המואה בנושא השואה עוד לפני אוא בן וגיעו בארה"ב עם החצגות "גטו" ו"נפשי מו או בסיור בארה"ב עם החצגות "גטו" ו"נפשי מו או בסיור בארה"ב עם החצגות "גטו" בערך היון מי פאותי עוד העובות נועמות. כמו מהז כמה אה לא מנין ללום בשואה, שום טענה לא היתה

המלחמה, מענו המקטרגים, הורים שכולים רבים המחואי והליגה לוכויות האורח, טענה המועצה לכיקורת: "ההצגה מעלה את רמותו של המימשל מגלים רגישות רבה למשפט הזה. סוכול המחזאי נענה הצבאי בצורה מסולפת, מעווחת, מרושעת וזרונית, אף לבקשה ושינה את תמשפט. הקיים הזה, אגב, הגיע תוך העלאת השוואה עם המישטר הנאצי" מיד עם העלאת המחזה "משיח", שעכר את

"מתקיפים אותנו כל הומן עם הסלוגן השחוק הוה שאנחנו משווים את מדינת ישראל לגרמניה הנאציח", אומר נעם טמל, "איזה אכטורד. כשש השנים האתרונות הפקנו 12 הצגות בנושא השואה, כל הנוער בחיפה למר ולומר את הנושא דרך התיאטרון. אנו מופיעים עם ההצגות שלנו בעצרות יום השואה. איך אפשר בכלל לומר דבר כזה?" בית־המשפט העליון פסל את החלטת הצנזורה.

רבריו של חשופט אהרון ברק התייחסו למחזה, אבל בעיקר התייחסו לחברה הישראלית היום: "חופש הביסוי משמעו החופש לכסא השקפות ודעות, תהא תוצאתן אשר תהא". באשר לטענה כי אין המחוה משקף את האמת, אמר: "מבחנה של האמת הוא היסטורי ולא שלטוני. האמת לא הופקרה בירי המועצה, ואין בירה הכלים לבחינתה. אנו חיים כמדינה דמוקרטית, אשר בה צריבת הלב היא צריכת לכה של הדמוקרטיה. בוחה של זו אינו ההכרה בוכותי לשמוע דברי גועם הערבים לאווני. כוחה של זו כהכרה בוכותו של הוולת להשמיע דברים חצורמים את אוזני

וחצובטים את לבי לפעמים תיאטרון חיפה מצטייר כמכבסת־מצפון", אומר השחקן יוסף אברורדה, "אכל מאחרי הדימוי הזה אנחנו עוברים ביחר זיוצרים ביחר. טפיחה עצמית על השכם היא לא רס תכונה של השמאל היהורי, גם כצד הערבי יש כאלה שאומרים 'אבל אנחנו בסרר'. אני לכשעצמי לא אוהב את התופעות: האלה יש בתיאטרון תיפה איזה גרעין אמיתי, אבל הבעייה שמתוך הגרעין הזה יוצאות הרבה בועות. חלק מהאנשים רואה את הבועות וחלק את הגרעין, ככה זון"

מיכל קפרא

55 HINENIO

מולה סנטר

"מטמורפוז" – קורס בינלאומי. הצלחה אדירה בפריז, לונדון ואירופה כוְלח. ם שישה מפגשים בני שלוש שעות שנועדו בשבילך, רק בשבילך. ם כיצד תחזקי ותדגישי את הצדדים החיוביים: איך תטשטשי ותעלימי את השליליים: ם מיטב המומחים מדריכים ב"מטמורפוז", מייעצים באופן אישי, ועונים לכל שאלה. ם מאפרי צמרת, מעצבי שיער, אנשי אופנה, מתאמי צבעים, קוסמטיקאים ודיאטקנים. ם את יכולה להיות יפה, ויפה שעה אחת קודם.

ישי פנישנת שבועיות של טלוש שעות בחווים אנייויונו 🌉 יי אחמיש: ללמוד, יש מה להנסיף ולשפה" ■ יופי חיצוני מעניין די *וויון אַצייי ור* רניצה נהדרת" = "ציפיתי להרבה, קיבלתי הרבה יותר 🧸 ב"א ו אייייי

ב למושית קליין (בחמונות) אין ספקות: "ה'מטמורנוז' מתאים לכל אחת. ב"מולה־סנטר מדריכים רק המקצועיים ביותר. כל פגישת תיא חוויה אמיחית. לא לומדים "סתם באויר". כל מדריך מסביר, מתאים ומייעץ באופן אישי. כל אחת זוכח לטיפול מיוחד". "למדתיו -- בטרו למדתי, לכל אחת יש מת ללמוד. אבל יותר מכך: נתניתי מכל רגע. אני נחנית גם חיום לפתוח את ארון הבגדים, להתייצב מול חמראה וליישם את כל מה שלמדתי".

"יופי של קורס" בחופשת הקיץ – "מטמורפוז" לצעירות!

קורס מיוחד לנערות ולצעירות עד גיל 18. צעדים ראשונים באיפור ובעיצוב־שיער, בניית מלתחה מגוונת בתקציב מינימום, 'מלחמה' בפיצעי הבגרות, נימוסים והליכות, יציבת ותנועה, ועוד הרבח סודות קטנים ואישיים ב"להיות אישה". "יופי של קורס". מפגשים מיוחדים בחופשת הקיץ.

ופי של קורס". מסמורפוז לצעירות, מאות צעירות כבר נילו את סודות היופי הנשי. הן למרו להתאמר בטעם, להתלכש, להתאים צבעים, לבנות מלתחה מנוונת. היום הן מודעות לצורתן החיצונית, ליציבת ולתנועה, לעי־ צוב השיער, הסימול והשמירה על כריאות העור. רובן שינו ות המראת מן הקצה אל הקצה. במימר של הקורס הן חתייצי כו מול ומראה וגילו... מישהי אחרת. יפה, מסופחת, כוגרת.

רה, תוטסת ומהנה. בחופשה יתקיימו גם קורסים מרוכוים: ארנע שעות נכל יום - במשך שנוע. את יכולה ללמור ולחזק את הצדרים החיוכיים שכך, את יכולה לרעת להעלים(ו) את השליליים. ייופי של קורמי ביכולודיסנטריי. מעניין אם יכירו אותך

"יופי של קורס". שמונה מפנשים של שעתיים, נאוירה צעי

בשתחורי לבית הסטרו... "מולה" סנטר" – עכשיו גם בחיפה!

בעקבות הבקשות החודות ונשנות, גפחה סניף של "מולוד" ו"יופי של קורס", ייפתחו בחיפה מדי שבוע, החל מהשבוע

טנשרו גם בחיפה, עשרות נשים מאיזור הצפון כבר הומינו מקומות לקורסי הפתיתה המיוחרים, קורסי ח"מטמורפון" מרטים נוספים והרשמה במל. 238463, 238463.

ועדי עובדים, קיבוצים וקבוצות מאורגוות.

איד מעניקים פנים הרשות למקום העבורהו כראי להתעניין בי לבוא ולהעביר את הקורם במרוכו, לעוברות הבנק אצל עוברות הכנק הבינלאומי. כבנק תכינלאומי, כמן במקר שות עבורה רבים אחרים, הומינו את מוריבי הימטמורפורי לווזים ולמדיור מיוחר

קבוצות מאורנות קיבינים וועדי עוברים זוכים לתנאים

פתרונות מעשיים כיצד 'נלחמים' בימים תחמים! מח כדאי ומה צריון לעשות כדי לשמור על חעור מפני חיובשו איך למנוע ולעצור את תחלון

התאמה אישית מיוחדת

אופנות קיץ בעולם ובארץ. אין

אפשר לתראות טוב גם ב.. קצרו

איזרו בגד־ים מחמיא לנועני הגוף

זאישיים שלךו חתאכוה וייעוץ אישי.

הבעיה הכאובה

וה"בוערת"

מה כדאי, חיכן ומתיז... איך משתופים מבלי לפגוע בעורו באלו

תכשירים כדאי לחשתמשו איצ

תשיפח מתאימה לעור הנוף וחפנים שלדו.

איפור

בעיה "נזילה"

כמת. למה ואידו איזה צבעים

מתאימים לאיזה אירוע, ומה מתאים

למבנה הפנים האישי שלךו הדרכה,

<u>חתאמרו וייעוץ אישי לכל משתתפו</u>

" עיצוב־עויער

מאווררים ומתאווררים

סגנונות קיץ מיוחדים. תסרוקות

מתאימות לאקלים. (המלצות,

תונאמות וייעוץ אישי מקצועי).

האופנות הבינלאומיות החדשניות

וחמעודכנות ביותר. סודות חטיפול

על בריאות חשיער

יתזונה נכונה

החישוב החשוב

איך נפטרים במחירות מעודפי

השומן של תחורףו מת אוכלים בקיץ.

כמח ומתיו מחי חדרן הנכונה

הקלוריות חמיותרותו מהו משקל

נכון וכיצד שומרים עליוו

קיץ 87'

צבעי קיץ. בגדים, נעליים, תכשיטים

ואבזרים. אילו צבעים חולמים אות

במיוחדו מח מתאים לצבע חעיניים

השיער והגוףו התאכות אישית

קוסמטיקה

מקצועית לכל אחת.

וחבריאה ביותר לשרוף את

שיטות חר ויח שונות.

חזר קנות העורן שמירה על עור חלם שישה מפגשו בוקר או עוב של שלוש שעות.

פרטים והרשמת ביימולה-סנטריי. דיוננוף 224, תל-אביב. 07- 238463, 231013

פנטראר

ויפודיו של פרנץ קפקא הם המיבחן למה שחלל נו הזמן. בימים הרחוקים ההם, כשר כוכנו כאיש מדע כמעט דרך ושמו התחיל להמניסט בארץ, מאוד אהב את סיפוריו של שע בצ'ני, כן ארצו. כסיפוריו הקצרים ראה את האנשית. אחרייכן, כשכוכבו החל לה הול לתעב אותם. הסיפורים אז צילצלו באזניו זדת העברה סקפקא כוצי לטפל ברמויות אפורות נחן מש נחרץ מראש לאבדון, במפסירנים ניצחיים, לב אות. נסחר ליכו תשר שקפקא מנסה לצחוק בי- מהאיש שנולר ברחוכ סמוך לזה שכו ניצבה מצניו של הָסופר. חנות ועליה ציור של עורב משפעו נצכית משמעו עורב. לא יכול לסלוח יצו של יוסף כ. על כך שניטה לצייר את דמותו

גליה השייכת לקהילת המרענים, הכינה שהמכחן ליפור קוקא הוא המכחן העליון לפרשת עלייתו לושו של דור ר. עלייה ושקיעה לא משום שהוא ביה כלכן בראשית צעריו כמרעו, אלא משום – צי ולא לעצמו סטודינטית צעירה, אפורה, ד'ר ש השנים היא נהפכה לצונמר נקל מוניסין בינלאומי ולכלת פרסים

לשם נדרף לכל הישג מדעי כולט. נני הוג הללו, שני האקרמאים, הם ידירים מלס של גליה. כלומר, הנכרת פרופסור מרצה מיה אונינרסיטה, שתיהן בנות אותו גיל. במרוצת אלי מעולם לא קינאה כד"ר ש. אולי קים קהשנה היו מבריקים כל כך, מוחה היה חריף לני שיעור קומתה המדעית היה כולט עד שגליה לנמלה להתרוח כה. קיבלה אותה, כפי שאמרה לברי כש שמקבלים את האברסט. יש לה נוכחות להתעלם ממנה, שמנמרת את כל מה

נליה לקנה כסקרנות אחר מערכת היחסים בין אי נפועים, וכמו תמיד – בחנה אותה מול מערכת מים פלה עם אורי. מעולם לא ראתה את עצמה לות כשרי היא ידעה שבכמה מתכונותיה היא מה עלה אל בתרומים אחרים – הוא עלה עליה לעובים בינוקם איזון כריא.

שלם צני הונג האקרמיים, ר. וש., כן התחרו מית התורות הוו נמשכה עד שיום אחד כשל ד'ר. ולא בחק מאחרי אשתו, מפנה לה את הזירה אינות האורי אשתה שפון מרירות וועפת של מיות משות מעוכת של שנאות, השבונות אישיים, מיות אבנות

נטונה הענים השתכח שמו את שמה הכירו את הפנים השתכח שמו את שבור היח הוגבשת מן המסך הקטן יכול היח 57 Maealo

לזהות אפילו נער ברחוב. אשה שקטה, רצינית, מצח גבוה וזוג משקפיים שכאילו באו לבלום את הקרינה הזוהרת מעיניה החכמות. מדברת כבטחון של אנשי מדע היורעים לתמצת את מחשכותיהם ולנסח עצמם בבהירות, בדייקנות. נשענת על הישגיה. על שמה המפורסם.

היתה בה התבונה לשחק אותה נכון. להיות פופולרית, וגם אישיות בעלת סמכות המבוקשת בתקשורת הפופולרית ויחד עם זאת לשמור על מעמרה כאשת מדע רצינית, המפרסמת עכודות וספרי מחקר שסטורנטים משננים אותם כארה"ב, צרפת, אנגליה – בכל האוניברסיטאות היוקרתיות בעולם.

עקב אכילס של פרופסור ש. היה בעלה, ד"ר ר. גליה זוכרת אותו בימי הזוהר שלו. גבר יפה־תואר בעל בלורית, חולצות ספורטיביות המדגישות את כתפיו הרחבות, בטחון של גבר נאה המושך את תשומת ליבן של נשים ויחד עם זאת מצלית בקריירה המדעית שלו.

אבל הזמו מרט אותו כדרך שילר רע לב מורט נוצותיו של טווס והופך אותו לתרנגולת אפורה. רעמת השיער העשירה התחלפה בקווצות לבנות מדולדלות, אך הוא עריין שמר על אותה תנועה שבה הוא כמו מטלטל את כלוריתו לאחור ומעכיר את כף־ידו כרעמה. גופו התרחב, איבר מגמישותו, אכל השינוי האמיתי התחולל כפניו. כאילו איזה רקבון פנימי כירסם אותו. לכאורה הפנים נשארו יפים, מצח רתב.

אף יווני, סנטר חוק, לחיים שקועות, אבל הרקב כבר

נתן את אותותיו. היתה לך הרגשה שעוד רגע המסיכה הזו תיצנה. העור יהפוך חיוור יותר. תפוח. העיניים עייפות, והשקעים שמתחתן העירו על לילות של בריחה אל הבקבוק. הסנטר נהפך רופס מימים ארוכים של כניעה. כמכט ראשון, מרחוק, הוא נראה עריין מדען מצליח, אכל מקרוב ראית את התבוסה של גבר

אפילו את מקומו הנוכחי באוניברסיטה הוא חייב לאשתו, פרופסור ש. בשלב מסויים גילתה ההנהלה כי הד"ר שוב אינו מצליח להעכיר שיעור כהלכה, וכי כמרען – ערכו שואף לאפס. בשמך שנים הוא לא פירסם אפילו עכורת מחקר רצינית אחת. אכל כאשר ביקשו לסלק אותו, הציבה אשתו את כל הישגיה על הכף והודיעה כי אם יסולק בעלה, תיטוש גם היא את האוניברסיטה. על זה הוא לא סלח לה.

באתר הערכים אמר לאורי: "היא צלכה אותי חי באוניברסיטה. כסמל. כרי שכולם ירעו עד כמה גרול שיעור קומתה כמדענית היכולה להרשות לעצמה לכפות דעותיה על המימטר האקדמי.' צלכה אותי חי כתוך קהילית המדענים, ואני גווע על הצלנ הוה".

נכר מר. נשכת. נושא את עלבון דעיכתו בחומצה המעכלת אותו מבפנים. באורי הוא רואה ארם שאפשר לשוחה איתו כלי להסתכן. אדם שאפשר לחשוף בפגיו את חולשותיך כמו בפני כהן וידוי (ועורכיידין, בסופו של דבר, באמת משמשים לעתים קרובות ככוהני וירוי). אורי פיתח את התכונה הזו עד לשלמות.

עוד מעט אני יוצא לגימלאות. הם מבקשים לחקרים את יציאתי. מוכנים לשלם את הסער של חמש שנים כדי לשלוח אותי לפנסיה מוקדמת. באשתי הם מכקשים להתזיק. הגברת פרופסור היא גאוות המוסר. היא תמשיך לעכור שנים רבות אחרי גיל הפרישה הרשמי. אני זוכר שפעם אמרה לי שאני רץ כמו מטומם מפחר וכטופו של רבר אמצא את עצמי כמלכורת הגימלאות הארורה. אולי במקום זאת אני יכול להפור את המירוץ ולהתחיל לטפל בכית בשכילה, (צחק צחוק חקול ומר), להיות עקרת הבית הארורה שלה. ללוות אותה לקוקטיילים. ללכת איתה למסיבות כהן מעניקים לה פרסים רבייוקרה. לשבת לצל נשות הפרופטורים..."

"לקסקא, כן ארצי וכן עירי", המשיך הר"ר, "יש סיפור שתמיר שנאתי. שנים נסיתי להתגונן בפניו ורק עכשיו התחלתי להבין אותו. אני זוכר אותו מלה במלה. זהו משל העכבר: "הוי, אמר העכבר, 'העולם הולך ונעשה צר מיום ליום. תחילה הוא היה כל-כך רחב ער שנפל עלי פחר. רצתי הלוך ורוץ ואראה סוףיסוף חומות מרחוק. אכל החומות ממהרות כליכך להתקרב זו לזו, והנה אני כבר בחרר האחרון, ושם, בקרן זווית, עומרת המלכורת אשר אני רץ לתוכה/ 'עליר רק לשנות את כיוון מרוצתר אמר החתול,

סיבות טובות ליהנות כל השבוע

בקש עוד היום בחנויות ובספרית מעריב.

תל-אביב : דרך פתחיתקוה 12 א' חיפה : כן יהודה 29 באר שבע : קק"ל 90

ספרים מבית טוב-ספרית <u>מעדיב</u>

עוקה עבור גרול!

usan Hupan Lin

מדריכי פודור ב'תיירות ב'תיירות ב'תיירות

יכון היה והוה – "אי אפשר לקחת אותו ממני".

הורוסקופ מזל סרטן

אם שמתם לב אייפעם לאותו "סרטן" 🖢 המהלך בינינו, מדכר, צוחק ומתפקד כמונוז ונכן, מה שאתם רואים זה לא הסרטן, אלא... שריון־המגן שלו. הוא עצמו – רך, פגיע, ונים ואינטואיטיכי – מסתתר מאחורי השריון ומשם מולאת וויו, וברון־כלל גם את חיי הסובבים אותו. תמם המחייה הטבעי של הסרטו הוא התחום יוכי, אלא שלרגש לא ניתן לתחום תחומים. הרגש

אותר הניון והסר תוקיות, אינו ניתן לשליטה או יטונה הא מוכיר את המים שצורתם משתנה מרי ין, שיש נהם נאות ושפל ורטט וגלים. וכמו המים, קים לכלי שיכיל אותם ויתן להם "צורה" – כך גם

היה וקוק למסגרת מוצקה שתתחום לו תחומים. הוטן הרגשי והרגיש שואף לכנות סביבו שות קבועות, ואפילו נוקשות. זה מעניק לו בטחון. זות מבני המול המשפחה מהווה מסגרת אידאלית. וקוקים למסגרת אלטרנטיבית חוקה ובטוחה, אמונתית גלי משום כך יצא להם שם של אנשי משפחה או מעשית, שכן כלעדיה החיים יהיו עצוכים וחסרי מגקם. הרגם המקורי של "האם היהודיה", זו גלניפה את ילדה בסוודר ביום חמסין, דוחפת לו שה לפה אחרי שבלע ארוחה כת חמש מנות, דואגת שלו בקביעות, נוטה הסרטן המצוי לנהל את חייו לחיק את ה"ילד" לצירה גם כשהוא כן 40 ומרגישה על-פי עקרונות ודפוסים שהיקנו לו כילרותו שולפה פתמוטט עליה כשהוא מזכיר את המילה המוקדמת. סרטן שמשחר ילדותו הורגל להאמין ללאס" - היתה לכטח כת מול סרטן. והרי מה היא שיציאה לרחוב אחרי מקלחת חמה גוררת אחריה ינה נסך הכלו לשמר מסגרת משפחתית קבועה התל לספוג את שפעת רגשותיה ותעניק לח בטתון. מדעית. נמצא שהוא מכסס את התנהגותו ואת יחסו אנל נגינור לרעה המקובלת, לא כל הסרטנים שמש משפחה מוכהקים. חשוב להבין שהעיקרון מה את כן המול הוא הורקקות למסגרת, לקביעות, בו בטרם פיתח יכולת חשיבה עצמאית. גם אם הוא משום קוו, הוא יכול למצוא זאת במסורת זו או

גאון בהתפתחותו השכלית, הוא עלול להגיב כאופן כלתי-הגיוני למצבים מסויימים: לכן כה חשוב שהורי לות נשורשים כמוכן של עם או מולדת, בזכרונות הסרטנים הקטנים יגדלו את ילדיהם כאונירה נאורה לנו, נפקום שהתרגל אליו, בעבודה המעניקה לו וליברלית ויאפשרו להם לגבש את דעותיהם כאופן בעו- נכל דבר שהוא רגיל אליו, שיש עמו קביעות, עצמאי, ללא לחצים או הכוונה מוגזמת. ממנו. שליו, שאי־אפשר לקותנו ממנו. ממנים רנים מתקשרים למזכרות מעברם:

רגשי. הוא "מרגיש" כיצד דברים צריכים להתנהל, אלכום תמונות, מחברות מביה"ט העממי, ולאחר מכן ממציא סיבות הגיוניות ואפילו משכנעות לפליים הראשונות של הילד כשהיה תינוק... הכל מני, הכל נשמר, הכל נשור למסכת אחת של "אלה כדי להזכיח את צרקת תחושותיו. מורי ונהפך לחלק מהמסגרת שכה חיונית להם: רגשות הוולת ולהפיק ממנו את המירב. הריאלוג הבא,

מו נישאי עד 18 בתכדואר)

המתנהל בין אם כת מול סרטן לבנה, נהפך, בווריאציות שונות, לקלסיקה בעולם האסטרולוגי: הבן: "אני מתכוון לצאת לבלות הערב". האם: "רעיון נהדר! תצא ותבלה בנעימים. לי אל תראג. אני אהיה בסרר". הבן: "למה לדאוג? טרה משהו?" האם: "חס וחלילה: הכל בסדר! רק המיגרנות שלי... אתה יודע..."

הבן: "חשבתי לצאת רק לכמה שעות". האם: "אני לא חשובה העיקר שאתה תבלה. מקסימום, אם אקכל התקפה, אבקש מהשכנה להיכנס. אם כי לא כליכך נעים לי להפריע לה. אבל העיקר שאתה תכלה כנעימים".

בשלב זה עומדות בפני הכן שתי אלטרנטיבות: להישאר בבית ולהרגיש מתוסכל, או לצאת לבלות ולפתה רגשות אשמה.

הריאלוג הנ"ל מוגזם, כמוכן, אך מרגים היטב את יכולת השליטה של הסרטן באמצעות מניפולציה רגשית ואת הטקטיקה התביבה עליו: לעורר בזולת

רגשות אשם. הנשק הסודי היעיל ביותר של הסרטן הוא ה"ברוגז". מפאת רגישותו הגדולה, הוא קולט את תחושותיהם וכוונותיהם הכמוסות ביותר של הסובכים אותו, בין אם הם מוכרים לו היטב ובין אם הם זרים לחלוטין. לו אין צורך להסכירו הוא יודע דברים אינטואיטיביתו אולי משום כך הוא מצפה מהאחרים שיקלטו אותו כשם שהוא קולט אותם – בלי אומר ודברים. לכן, אם פעלת למורת רוחו, הוא לא יאמר לך כמה חטאת; הוא "יגלוש" למצב של ברוגז ויצפה ממך שתכין, תתחרט ותפצה אותו על ה"עוול" שגרמת לו. ואתה מסתוכב סביבו, חסר אונים, יודע שאתה בעונש אך לא יודע מרוע.

מתי שהוא, בעיקבות הברוגז או הדכאון, שוב תזרח השמש. מצכי־רוח עולים ויורדים ללא סיכה נראית לעין הם מסימני ההיכר של הסרטן המצוי. אך האופן כו הוא מנהל את חייו עקכי ויציב להפליא.

הסרטן הוא צירוף מוזר של רוך זנוקשות, כניעה ושליטה, שינוי וקביעות. יש בו אהכה ללא גבול... אך כררכו של כל רגש קיצוני שאינו יכול להתקיים בלא היפוכו – הוא יודע גם לשנוא ולנטור. יש בו הומור מתוחכם וצער עולם. יש בו מן האם ומן הילד והקסם של הכלתי־מובן והבלתי־נתפס, משום שהוא בנוי על רגשות. ללא ספק, הוא אחד הטיפוטים המעניינים בגלגל המזלות.

(22 בארגוסט עד 22 בספטמבר)

(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)

אל תצפו ליותר מדי בימים אלה; האחרים

תחזית לשבוע שבין 19 ל־26 ביוני

תאומים

(21 במאי עד 20 ביוניי)

גם הסרטן האינטליגנטי כיותר הוא ביסורו יצור

הוא אמן המניפולציה הרגשית, יודע "לנגו" על

הסרטנים המעטים שאינם אוגרים זכרונות,

אולי משום זיקתו לעבר ומשום הצורך הפנימי

הצטננות – ימשיך לדבוק באמונתו גם כשהיא תופרך

לחיים על זיקה רגשית למערכת אקסיומות שהוחררו

事。 "我没有多个一边情

(מונמנר עד 21 כדצמבר)

(19) בפברואר עד 20 במארס לפו בעונה משהלבים יחד היטב ביי לשבוע הצליחו לשבוע הצערכו לחיות קשני יש לכם נטייח למריבות בעניינים חקשר לה ליבש וכולות בלי לחיקלע לוויכוי רים לכסמים, אך עתר ניתן לשפר את התר כושר התתבטאות שלכם והקקם האישי. מים אלה. עניין דגיש עלול להתגלע עם את וש להות דוומת. השבוע הצטרכו "כנסה. אם אתם יוצאים לקנות, המשן דב" אך אמילו תערה מחוכמת במיוחד לא תו" חבר. אין זה זמן עוב להלוות כשבים, אך

> (במארס עד 19 באפריל). יש אלה הצעוכו להתבודד עם עצמי העניינים מסתדרים יפה בעבודה, אך יש

באם שונה כלי לחסב הנאה לקי רים יפים, אך הימגעו מתחלטות הפחות. כל לשכוע אותם לשתף איחכם פעולה

ש צרי לפום עבודה. הסובבים אתכם בעיות מציקות בתוונם הביתי. רשנו את מולם לעצה, הסובכים אתכם בעיות מציקות בתוחו והיידי מעול מאוד, וחשמפרמנט שעבם עלו או המו" בימים אלה תצליחו ליישב סכפוך שחלוי בימים אל חבוכון זמן על בטייתכם לחושר שבלוחן יחש אדיב יועיל לבושר השיפוט ולהישנים, עשו את המו" בימים אלה תצליחו ליישב סכפוך שחלוי שינה. לגוא להומין הביתו זמן על ינטיותכם לחוטר סבלווהו יחס אדיב יועיל שינה. לגוא להומין הביתה חבר לעבוי לכם יותר. טיולים ונסיעות ישבו לכם זה היחט קוייה השובה לביתו שיקלו עתה הנאה, אך בשעות העדב עלולים אות היחט קוייה השובה לביתו שיקלו עתה הנאה, אך בשעות העדב עלולים אות היחט מיים שמע של בילויים. באמצעוה שוחף או בן־זוג. לוזיות עיכובים.

Diplication of the state of the

מים אלכם. זה זמן סוב הנאה לקי דים יפים, אך היפונים משוילים והיים בענייני כיסףים, פנויים ופנויות יכולים הפתחויות הבקפיות מבשרות טובות.

משמעות.

. (20 באפריל עד 20 במאי

(21 ביוני עד 22 ביולי) דברים קטנים נוטים עתת לעצבן אתכם ישתפו איתכם פעולה רק עד שלב מסויי מאוד, והטמפרמנט שלכם עלול להפריע ים, ובבעיות מסויימות מוטב לטפל לכד.

עתה לחתחיל רומנים חדשים.

(נב ביולי עד 22 באונוטט)

עקרב (23 באוקטובו עד 21 בנובמכר) לפים אלה אתם מברואר) (20 באפריל עד 20 במאי) מש אלה אתם מצליחים יותר בתחום אתם מטים לדבר יותר מדי עלשיה מוטב הקפידו לטפל בעויין הקשור לאינטרסים עבודה קשה תביא בעקבותיה תוצאות מעוון היים מצליחים יותר בתחום אתם מטים לדבר יותר מדי עלשיה מוטב הקפידו לטפל לכורכתים התרבונות ומוח ביאו להתעלות מטל לטוריות המווי נתניון משני בתחום יותר בתחום אתם מטים לדבר יותר מדי עלשיון מטל בירות המטים בתרוניות יפות. כדאי להתעלות מעל לעידות חקשי משו בתחום מעבודה. חיפון לבדוק היטב את תוושא לפני שמתלונים של ילד, תומן למנום לשום חיפו. ניז. נות ולעשות את העבודה במו שצרידי קפן למיטים נתחום מעבודה. חיפוון לבדוק היטב את תוושא לפני שמתקונים של ידו ומנות לא יעודו להגיע לשום חישג גיי. נות ולעשות את העבודה כמן שצריך: הלקקר לרכם שניאות, וכדי (מעירים לעירות, בדאי לנמור השבוע פרן נונים חברתים. יקנו לכם ידידים. בדאי תהתמרה משתלמת, בימים אלה תצוץ לעשיו השתיבויה שמשר, מומלץ למי יוקטים משנטים, בדי שלא יטרידו אתבם. נונים הברתים לצואת לטיולים, אך הקפידו על הזרמנות בלחיצפוייה לרוות כספי, והיא שקות השתיבויה הבתיוח, צפויות האניינים הפינוסיים מסתדרים השבוע בהתלט לצאת לטיולים, אך הקפידו על תביא בעקבותיה סיפרי לעבודה חדשה. תביא בעקבותיה סיפוי לעבודה חדשה.

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע שבין 12.6.52 – 19.6.52. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גברואל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

באוניברסיטה

האוניכרסיטה מסתמכת על

שבה נקבע השכר חנוכחי. כן

טוענת הנחלת האוניברטיטה

שהממשלה התנתה הגדלה

תמיכתה בהעלאת שכך הלימור

כצמרת הצכא התגכשה

ריך את תקופת השרות בצבא

הסריר לשנתיים וחצי במקום

ראשי הצכא מסבירים דעתם

זו כצרכים הגדלים והולכים של

שרותי מכטחון כמדינה. לפי

שעה מתנהלים דיונים מוקדמים

עם גורמים שונים כעניין זה ולכד

שיקבלו הגורמים הפארלמנטריים:

העיסריים דעה זו של הצבא תיעי

שה פעולה רשמית בכיוון של

הנחגרו "שעון קיץ כפול",

כלומר חקרמת מחוני חשעון כש

עה נוססת, נרונה כעת עדי המי

משלח לשם צמצום חשימוש

מבלת המשמל, התאחרות

דוכר חברת החשמל אמר

תיקון מתאים בתיק.

תקופת שנתיים הנהוגה כיום.

וכקיצוצים כמנגנון.

יתבקשו

להאריך

השרות

חנחלת האוניברסימה | לשנה (העלאה ממצעת של 100 העברית ועדיעה לסטורנטים אחה). שהחלישה להעלות את רמייתי ליכוד למכום של .כ-120 ל"ר חעליה העצומה שחלה באינרקס יוקר המחיה מאז שנת 1946,

מצב של בבורסה השחורה

מצב של צסית מתוחה שורר בבורסה חשחורת

ספסרי הבורסה נמנעים לפי שעה מכל עסקים. הטרנסקציות מעטות, אילם מורגשת נטיה קלה להעלאת מחיר הזהב. לעומת נטייה לבקש מאת הכנסת להא־ זאת מורגשת ירידה קלה כשעה

תר תום מועד החלפת הכסף. כלומר אחרי שיפוג תקמן של הלירות הישנות. הספסרים מקון ים להמיק רוחוים מהכרחה אפשר רית של לירות ישראליות מעבר. תגכול. לפי יריעותיהם נמצאים כארצות ערכ השכנות סכומים או מהברחה. הם סבורים, שהער־ כים יצליתו למרות שמירת הנכר-לות להכרים בתורה כמות מסויימת, ואו יגבר הביקוש לסוברינים והערבים מעדיפים מטבעם מטכעות והכ על דכיוים). אולם לפו שעה, אם כי אין היצע

מלון חדש נחנה בנתניה

של זהב, אין גם ביסוש מיוחר.

מלון וודש ומפואר בשם עליתר נועך אתפול הגינית בעלי החעשיה המחררות העובי, בנתנית, בשכונת תאוילות קאר ורים נתבקשו לתביע את רעתן שח של יהלוסגי בלניה, בעלי על הגעה וו, און ופון צוקיום וזהשים בו את בדבת חשיבות הביא לבעי הבוטר לסופרגו, כי צער בות לי המפעל ראת העיר מר ע כר | עלול לחסוך חשמל ודלק בשעות יפנה פלח נוסף, בשם שלוו העד חשרב, מאידר עלול הרבר להג במשותי בן עשרים חדר, ייחנד ביד, את העומס בשעות הבוסר מושי בכבר העצמאות בנחביה

1782 - 873724 1782 - 873765 1781 - 874765 17 2 2 2 17 2 2 17 2 2 2 17 2 2 2 17 2 2 2 17

ות הכבר בכים וחוויכים בנה

אל פי שישורים פונג יוברים

ע די די די פונ די

מיירות של סוסג ושיים שכל קבל תבל שי מיינ

מיירות של סוסג ושיים של קבל תבל שי מיינ

מיירות המייחי

מיירות המייחי

מיירות המיירות המיירות ומפחילה ומחילות בבות

הסטורגטים מתנגדים ככל תוקף להעלאה זו ומצביעים על כך שתהא זו מעמסה נוספת על תקציב ההוצאות שלחם, שגם כמצב הקיים הם מאוגים אותו

> פרופ' ב. מזר בחר רקטור: האוניברסיטה

פרום' בנימין מור. (מייולר) נבחר כרקטור האוניברסיטה לש־ נים תשי"ג תשי"ר. חוא ייכנס לתפקידו כשנת הלימודים הכאה ועד או ימשיך פרופיסור שייבה

ביום הראשון

ושובים

יהורה גבאי (ישראל) 11,2

שיא שני ישראלי חרש הישנ בתחרויות אלו ע"י ברוך חבם חוסר תיאום בקור של את המסום השני

מקומות ראשונים לישראלים.

לפרס

בחמונת : מ. שמואלביץ, ראש הובחרת- החלאביבית, מקבל

סצועים שנלקתו כשבי והועברו

על הקרב בסביבות אימואס באת

להצריק את תפיסתם של שני

לרמאללח. נראה שכל חידיעה

2 תיילי צהייל שהיו ביום בי ן חלגיון: בקרבת חכשר אימואט בערב באמוני לילח בסביבות והלגיון חערכי טוען כאילו שבמי לאטרון נתשמו עיי הלגיון הער- קום נשארו 2 חיילים ישראליים בי בקרבת הגבול והועברו

לכהן כרקטור

ביום ג' בכוקר פנתה משלחת ישראל באמצעות אוים למשלחת עבר' חיברן בועדת שביתת הנשק ושאלה את הירונים האם הם יורי עים כישרו על שני חיילים ישרא ליים שגעלמו בסביבת הגבול. היררנים הכווישו החדיעו שאינם יודעים שום הכר

ביום ג' בשעה 11:15 בערב הודיעו הירנים באמצעות אודם המאמרים הראשים בעל המש משלחת ישראל בוערת שבוחת מר" לגבי מלווה החובה - יובא הנשק שבקרכת אימואם מחוולל לכירור כמוסרות מסים, קרב בין כוחות ישראליים ובין אחמול נכתב המאמר הראשי כוושת הלגיון הערכי, קצינים ישר בעתון עייר אוור העורבים המתוי ראליים יצאן למקום ולא שמעו נים הומנה עם סיעה המיעום. אף יריה והם חורי ההוריעו לאוים בעל המאמר או שאין במקום שום יריות ושום הל סיבל את מלוווריהחובה בשי

ים מור שיעל המשמר: ותריע חבוקר פרסם "אריפע" על קורם ביריעות ובמאמרים על סרב שנמשר כביכול שעה וחצי החמרמרות עצומה של המוניי בין חיילים ישראליים לבין חיילי העם

> וערוני פורים כוח זכר מר שחים די תשרומים עבור בנינים שחוא יפוץ לשנות ושנות 11 VIS # 915 77

ש בליוובססי

הגביע שנתרם על תי שעריבי למנצח בהתחרות גבחרות הכדר בתל־אביב, אחר שחקבוצת וד ישראקית נברה בשיעור 112 על הקבוצה ההירכית.

הודמנות

חנות קטנה

במרכז נחות בנימין

למסירה מיד

לפנות 1 הגות תפרוקים תרא, רודי נואלת בניניין 18

"הבאר"

מאת סילבי חלכון

10.000 אים היו נוכחים במגופ החפועלי ב מו וחוו במשחק ען ותקוף. לא ינחת נדמת היה, ס הגביע עומד ליפול בחלקם של

תגביע, שעמד על השולתן ככל משך ההתחדות, נמסד לקבוח משך ההתחדות, נמסד לקבוח המוצחת על ידי מנהל "מעדיב" מר נוטמן רבינוביץ, שנלח אלו ראשי התאחדות הכרורגל חים ראלית מר ח, גלובינסקי ומר ג

נצחונות באנקרה

שתמודדות כין הנכתיות הלאד מיות של ישראל ותורכיה באתל סיקה קלח הנערכות באצטריון "19 למאי" כאנקרה השינו הספר רטאים הישראליים שני נצחנוות

כריצת 100 מטר ניצח רה טכק, שחגיע ראשון למטרה בוע 10,8 שניות, חשבי היה הטורק פאחראטין כוכון ו,וו, הקליס

הנצחון השני השיגן הישרא לים במירוץ שליחים מוגו מטר בערך 42,8 שוה הוא שיא ישראלי חרש. הקבוצה היתה מר רכבת מנוסבנים, גבאי, סליק וס

שחדף את כרוה הברול 13.68 מטר, אם כי בתחרות עצמה הש הסיכום של היום הראשון 6 מקומות ראשונים לטוניקים ו-

484 עולים

למור מאפגא בינות מינות מינות מאפגא בינות מאפגא בינות מאפגא באנים אונים אונים אונים בינות מינות מינות מאפגא בינות מאפגא בינות מינות מינות מינות מינות מינות מינות בינות מינות בינות מינות י 100 - יתורים, קרים או

שנו נכונה לכם הפתעה גדולה. חמו שהלפה, נסענו לחיפה דרך הכביש הישן, כשהתקרבנו שין המשטרה לא יכולנו שלא להבחין כבר מרחוק ב"הבאר"

שוה אקסקלוסיבית אשר נפתחה בימים אלה. תיק שהוא המומחה שבינינו לסיפורים שמאחורי המקומות, זני ש"הנאר" מוקמת על באר מים עתיקה שעליה נבנה לפני שמשה הבאר הברון ובעבר הרחוק שמשה הבאר שקר מי שתיה עבור זכרון יעקב ובניכוינה.

שושה, סיפר איציק, מסוף שנות השלושים ועד לעת האחרונה יוה במקום מסעדת דרכים ידועה בשם "קפה ומסעדה רפול" וה שום בומנו כל עסקות הנשק בין המחתרות השונות לבין

תוואת המכונית ויצאנו לבדוק מקרוב. המקום מרהיב ביופיו, פיין עצמו עבר שיפוץ מקיף תוך הקפדה על שימור צביונו שורי המיוחד, והושקעו בו כסף ומחשבה מרובים.

מסביב לבאר גן ענק ויפָהפה טובל בדשא ובפרחים עם בריכת נוי נכנסנו ל"הבאר" ופגשנו שם את בעל המקום שסיפר לנו כי המטרה העומדת לנגד עיני המקימים היא לאפשר למבקרים ליחנות מביקור באתר היסטורי בד בבד עם בילוי וארוחה ברמה

רעיון המיושם לראשונה בארץ ומוכר לנו כמשגשג בעולם כולו. פנים "הבאר" מותיר בי רושם חזק, הקירות מסויידים בלבן, קורות עץ ענקיות עתיקות יומין שעברו שיפוץ ובמרכז ניצבת לה באר

לרשות המבקרים שתי קומות ישיבה, כאשר הקומה השניה מכונה "הגלריה" ומוצגות בה תמונות אמנות שונות – גם הריהוט והכלים מרשימים במקוריותם.

בעל המקום מסביר לנו כי המקום מותאם לארוחות עסקיות בצהריים ולארוחות אקסקלוסיביות ביותר בשעות הערב והלילה. אנו יוצאים שוב אל הגן המקיף את הבאר. בגן כסאות ושולחנות לבנים ומלצרים הדורים ניצבים עם מנגלים ובהם גחלים רוחשות. הגן ערוך לקיים ארועים ונשפים הגיגיים. וכבר אמרו חכמים, אין משמע אוזניים כמראה עיניים. צריך לבוא ולראות כדי לקלוט עד כמה מרהיב ומיוחד המקום.

ברטיסי טיסה לאירופה (נלא מיסים)

כדאי לקנות מוצרי **RUPS** במשביר לצרכן

21.6-26.6.87

מרטומ: "מועדון מטוילי מעריב" מערכת "מעריב", רח' קיליבר 2, תליאביב, טלי 32-439207 מרורו ברצימות בין חשטות 8.30 עד 18.00 מונונון מטיילי מעדיב

טיולי קיץ 1987

לגלות עולם נסתר עם מדריכי "נאות הכיכר"

★ תורכיה – מערב ומזרח. 10-18-19-20 יום.

★ יוגוסלביה – איטליה. 16-18-16 יום.
 ★ יוגוסלביה – הונגריה – אוסטריה. 17-18-12 יום.

* פולין – הונגריה. 15 יום.

★ ספרד – פורטוגל והפירנאים. 15-20-12 יום.

דרום אמריקה. 22-23-20 יום.

★ ספארי בקניה. 16-19-23 יום.

★ סקנדינביה. 18 יום.★ המזרח הרחוק. 30-36 יום.

★ טיולים בדגש מיוחד –לחובבי טבע, אמנות או תיאטרון.

קו פתוח עם מדריכי "נאות הכיכר" יעוץ לקראת טיולי הקיץ

ביום ה', 25.6.87, אחה"צ, בין השעות 16.00 עד 18.00, יוכלו כל המתעניינים לטלפן או לפגוש את צוות המומחים של "נאות הכיכו" ב"מועדון מטיילי מעריב" רח' קרליבך 2, תל-אביב, 37439207 לפתוח מפות, לשאול שאלות על המסלולים, על אופיין של הארצות וכל הסידורים הנדרשים לנסיעה

> טיולי גשר בהוי דור: ואוכל כשר

אנו מציעים בקיץ 1987 (תשמ"ז) טיולום וחופשות ליעדים הבאים:

> • ארמ״ב • המזרח הרחוק

אירופה הקלאסיה •

• סקודיוביה • ספרד בורטוגל

ייגושלביה – הומגריה

ליולים מיוחדים: צעירים ולגיל הזרב

חופשות וטיולים בארץ

מבצע לוהט באילת

טיסה לאילת כולל 4 לילות – 5 ימים במלון ארבעה כוכבים במחיר מיוחד של 265 ש״וו-(בשני תשלומים)

מאריך יציאה: 28.6

קיץ בירושלים

3 לילוח במלון לרום בירושלים (חמישה כוכבים) במחיר מבצע של 210 ש"ח לאדם

תארוכו יציאה: 5.7; 12.7

אין כמו לונה גל לחופשת קיץ

מתחדשים טיולי היום שלנו ללונה־גל, פארק שעשועי המים (הבידור הענק שעל חומה של הבנרת

> ם מחזר לאדם: 27 שיח, כולל נסיעה וכניסה לפארק.

• מעל ל־ג נרשמים אפשרות לשני תשלומים

4.7 אריכי יציאהו 6.72.7 (27.6

מועדון הבריאות של דליה ניר "מועדון מטיילי מעריב" בשיחון עם "משקל קל"

שבועות של נופש והרזייה

במיקוחת האישי של דלית נוד

שהיים במלון "פאלאס" בנתנים, על בסיס פנסיון מלא: שלוש ארוחות עשירות אך דלות בקלוריות: הרצאות ותכנית פעילות עשירה

מחוור יוליו בין תיבו ליקו

מועדון הזמר

עם אפי נצד

נפגש שוב ביום רביעי, 24.6.87, בבית ציוני אמריקה, רח' דניאל פריש 1, תל־אביב, בשעה 21.00

אמנית אורחת: דרולי דויים בשירים עבריים ומחזות ומר